

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 23.АПРИЛА 2004. ГОДИНЕ**

Констатујем да су на наставак главног претреса дана 23. априла 2004. године са почетком у 10 часова и 17 минута пред Већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка 29, судница бр.1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03 окр. **МИЛОРАДА УЛЕМЕК-ЛУКОВИЋА и др.** због кривичног дела удруживања ради непријатељске делатности из чл.136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиства представника највиших државних органа из чл.122 Основног кривичног закона и др. по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу, судија чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, судија Марко Кљајевић, председник већа са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

Заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адв. Рајко Даниловић, бранилац окр. Милорада Улемека-Луковића, адв. Марко Миливојевић, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, бранилац окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Александар Поповић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Оливера Ђорђевић, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, браниоци окр. Милана Јуришића зв."Јуре" адвокати Драган Крстићевић и Александар Зарић, окр. Душан Крсмановић са браниоцем адв. Вељком Делибашићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Крстом Боботом, окр. Бранислав Безаревић са браниоцем адв. Жељком Грбовићем, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Нека приступе у судницу сведоци Драган Лалић, Бобан Пурић и Љубиша Јаношевић, и остали сведоци који су примили позив за саслушање на данашњем главном претресу како би им саопштио дан и час њиховог саслушања.

Констатује се да су приступили сведоци Драган Лалић, Бобан Пурић, Љубиша Јаношевић.

Констатује се да су приступили сведоци Миленија Николић и Јелена Ружић, па им председник већа саопштава да ће њихово саслушање бити обављено 17. маја 2004. године са почетком у 10 часова у судници бр.1, што им има служити уместо позива. Можете да идете и да напустите суд, па дођите 17. маја.

Констатује се да је приступио сведок Данимир Ристић, па му председник већа саопштава дан и час његовог саслушања у својству сведока за 18. мај 2004. године са почетком у 10 часова што му има служити уместо позива. Можете да идете.

Суд доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Суд доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изведе процесна радња доказивања саслушањем сведока **ДРАГАНА ЛАЛИЋА.**

За време његовог саслушања удаљавају се пристуни сведоци Бобан Пурић и Љубиша Јаношевић до позива суда.

Нека приступи сведок **ДРАГАН ЛАЛИЋ**

Председник већа: Ваше име и презиме?

Драган Лалић

Председник већа: Име оца?

Сведок Драган Лалић: Светислав.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Драган Лалић: 25.03.64. Андријевица, данашње Беране Општина.

Председник већа: Реците нам Вашу адресу пребивалишта?

Сведок Драган Лалић: Тренутно сам као подстанар у Љубинке Бобић бр.10, Нови Београд.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Драган Лалић: Полицајац.

Председник већа: Реците нам да ли сте у сродству са окривљеним лицима из оптужнице у овој кривичној ствари?

Сведок Драган Лалић: Не.

Председник већа: Најпре да Вас опоменем да сте дужни суду да саопштите све што Вам је познато о овом предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело. Као сведок пред судом сте дужни да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело. Поучавам Вас да нисте дужни да одговарате на поједина питања пред судом ако је вероватно да би његовим одговором изложили себе или Вама блиска лица тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели поуку и упозорења која сам Вам дао?

Сведок Драган Лалић: У потпуности.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да положите заклетву као сведок пред судом. Прочитаћу Вам текст заклетве. Ако сте сагласни са тим текстом само реците "да", да не би понављали.

"Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати".

Сведок Драган Лалић: Да.

Председник већа: Сада нам реците све што знате о извршењу атентата на председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића 12.марта 2003. године. Изволите.

Сведок Драган Лалић: 12. марта сам дошао у двориште Владе негде око 10 часова са службеним возилом "BMW" блиндирани, "7". Паркирао сам се у близини, значи кућице озбезбеђења преко пута улаза бр.5, и провео сам неко одређено време у ресторану зграде Владе, а након тога смо били у службеним просторијама намењеним значи за пратиоце. Негде око 12 сати је било, Веруовић је ушао и рекао да треба да одемо до резиденције премијера Ђинђића. Након тога смо изашли, сели у ауто. То је било, рецимо 12,05 часова. Са мношћом у возилу су били Пурић Бобан, Дробњак Срђан и Јаношевић Љубиша. Ми смо онда напустили двориште зграде Владе и отишли испред резиденције. Ту смо се паркирали, окренули ка Топчидерској звезди. Значи мало изнад самог улаза у резиденцију окренули у правцу Топчидерске звезде. Непосредно иза нас су стигли Настић Дражен, Бабић Срђан и Ђурић Јован са "BMW"-ом "528" новије производње, који није био блиндиран, сиве боје. Они су такође паркирали ниже од нас, и негде можда око 12.15, 12.20 часова су стигли Бијелић Александар, возач Премијера, и Милан Веруовић, шеф обезбеђења тима који је обезбеђивао Премијера, и ушли су у резиденцију. Врло брзо, можда након три минута смо преко радио уређаја чули од Миланчета правац кретања до зграде Владе. До тог момента нисмо ни знали где идемо. Значи кретали смо се следећим распоредом. Ишло је Премијерово возило, прво возило је ишло "BMW", "528" сиве боје, онда Премијерово возило и ја као трећи "С" возило, значи, задњи у колони. Приликом приласка Мостарској петљи, с обзиром на гужву, скренули смо на Нишки ауто-пут и одмах испод моста ка Хитној помоћи вратили се на ауто-пут, у правцу Заграда и сишли ка Сарајевској улици. Значи из Сарајевске улице смо скренули десно ка згради Владе и ушли у двориште Владе у истом том поретку. Није било гужве, значи неких возила. Једино возило које сам ја приметио било је црно возило са десне стране и мислим да је био "Пасат" али са 100% гаранцијом не могу да тврдим. Зауоставили смо се тако што је Настић Дражен, значи продужио мало право у правцу "Монумента". Значи од самог уласка у Владу на неких 7 до 10 метара, чеоно окренут ка "Монументу" на некој раздаљини од оног зида који дели паркинг. 2 – 2,5 метра од прилике. Премијерово возило је Бијелић Александар зауставио тако да Премијерова врата буду непосредно испред улаза на исто тако некој удаљености можда 2 метра, рецимо, а ја сам стао једно 3 до 4 метра иза, благо укусо, тако сам стајао иначе, зато што је овај мој ауто јако габаритан и онда ми је лакше за маневар, касније упаркиравања, а и да би својим положајем аута, значи висином, ширином, заштитио Премијера и тај правац где се могло једино са том

косином да се изведе. Значи од момента кад смо стали до момента изласка Милана Веруовића, што сам приметио по отварању врата, прошла је секунда. До тог момента врата Владе нису била отворена, нити је било ко био у дворишту или испред Владе, што се иначе дешавало, да неко од радника унутрашњег обезбеђења дође, отвори врата и изађе, стане са десне или леве стране. Значи тог момента није се десило. То се и раније дешавало, мада јако ретко, али се дешавало. Тог момента сам окренуо главу у леву страну, на своју зону одговорности, с обзиром на функцију коју сам тог момента обављао, то је у правцу неке срушене зграде за коју не знам коме припада, и значи полудесно до правца Ђурић Јована. Значи тај потез маркирам и овај. Из мог возила су изашли сви. Са предње десне стране до мене је седео Пурић Бобан, иза њега је седео Дробњак Срђан, а иза мене је седео Јаношевић Љубиша. Значи изашао је свако на своју страну, а пракса је била да врата остану отворена. Међутим, због саме тежине врата код тог возила, где тежина прелази 100 кг. по вратима и од благог нагиба врата код тих аута не могу остати отворена, него се малте не сама под тежином затворе тј. притворе. Значи ја сам у том моменту гледао лево. Нисам приметио ништа необично, главом преко свог левог рамена. Зачуо сам звук који је мени личио на неки прасак. Окренуо сам главу у десну страну, зачуо други звук и истовремено сам видео Милана Веруовића како пада. Тог момента сам схватио о чему се ради. Значи, Премијера ни једног момента нисам видео, ни кад излази, ни како се креће, ни како улази у зграду Владе. Могу да дам само као неку напомену, да ми се чини да су врата била одшкринута тог момента, зато што ми је глава окренута на ту страну. Истог момента ми је био сигнал, с обзиром на све људе који су се махијално окренули у правцу тог ресторана "Монумента", ја сам дао гас и кренуо обилазак возила, приметио да Ђурић Јован трчи одозго према доле и након 2 секунде сам зачуо још један звук. Из којег разлога ово говорим, зато што су та блиндирана аута јако звучно изолована. То су јако дебела стакла и врата и унутар возила то другачије звучи него вани. Дошао сам у намери да заштитим, значи људство негде паралелно са леве стране возила тог сивог новог "BMW"-а. По мојој некој процени, тако да врата Владе од прилике треба да буду иза мене одсечена, јер сам све време имао утисак да се пуца из парка. Закључио сам да се пуца по томе, јер сам видео Милана Веруовића како пада, а с обзиром да сам као полицајац од 1988. године учесник свих могућих ових акција које су се спроводиле по Косову, Босни и остаток, имао сам прилике да видим људе повређене метком како падају, тако да ми није требало много да укапирам о чему се ради. У том моменту Настић Дражен је ушао на моја задња врата и престала је потреба да се уопште ту задесим. Значи више никог није било ког би штитио, ко би вратио ватру с обзиром да ништа нисам видео. Нисам могао да утврдим одакле се пуца, кренуо сам у рикверц, а преко свог значи десног рамена приметио изнад Ђурића који

је био нагнут над Веруовићем, један бели облак дима. И укапирао сам да је то у ствари вероватно погодак. Тај бели облак дима био, ја сам овако приказао људима који то нису видели, као кад човек удари прахером тепих, па се из тепиха појави прашина. То је одприлике тако изгледало. И вратио сам се у рикверц у намери да заштитим и даље. Ту између зграде Владе и зида који дели зграду Владе од парка стоји један пролаз ширине од прилике око 3м ја сам ту заузео један мали део од прилике да би покрио то људство док увуку Милана Веруовића: Напомињем да ни једног момента нисам био нити сам знао да је шеф упуцан. Ја сам мислио да је шеф ушао у зграду Владе. Након можда секунду, две, три док су се они консолидовали Ђурић је извео Милана Веруовића са Премијеровим возилом, а Настић Дражен је изашао из мог возила. Ја сам тог момента приметио да Љубиша Јаношевић наспрам мене лежи на стомаку испод једног дрвета са пиштољем у руци, окренутим у правцу паркинга тог парка горе, и тог кафића "Моњумент". И онда сам с обзиром да је то био чист простор, а није имао неку другу заштиту сем тог дрвета пришао њему возилом у намери да га заштитим и да га преузmem. Он је ушао на моја задња лева врата и сео десно иза мене. Значи иза сувозачевог седишта. Након тога сам се вратио у рикверц до улаза зграде Владе, где су то већ касније на оним снимцима који су приказивани преко ТВ виде тачно тако како ја стојим. Можда сам имао мало благо померање у међувремену, али је небитно 20 цм лево, десно с обзиром на жардињере које су ту постављене и онда сам добио позив преко радио-везе од Милана Веруовића наредбу, која је гласила "Узми шефа вози у болницу", што је мени био сигнал да ће вероватно шеф изразити жељу да свог рањеног пратиоца посети. Значи и даље нисам знао да је шеф повређен. Рекао сам "у реду". Након можда 30 секунди је уследио други позив. Овај први позив је мени давао смерницу да ја шефа возим на ВМА из разлога што је Клиника ВМА била одређена за било какав проблем који би се десио нама у обезбеђењу, али је након тога уследила наредба "Преузми шефа и вози на Ургентни центар". С обзиром да је то наредба од мог директног предпостављеног старешине као шефа обезбеђења тог момента сам ја схватио као наредбу и рекао сам "у реду". Једно два до три пута сам преко везе тражио да ми се каже на који улаз да дођем. Међутим, нисам добијао одговор вероватно нико у тој конфузији није пратио везу. Ја сам био релативно смирен из разлога што нисам знао да је Премијер погођен. Знао сам да је Милан Веруовић значи одвезен, чуо сам да ми се јавља и мислио сам да није тешко повређен с обзиром на глас који је звучао са значи радио везе деловао је нормално, не оно нешто успаничено. Након тога изашао је из граде Владе неки "Тоша" који је мени познат ликом. Видео сам га неколико пута његову функцију нисам знао. Значи видео сам га у згради Владе, видео сам га и на Копаонику, видели смо га пар пута кад смо долазили на неке коктеле везане за неке послове отварање музеја и тако нешто,

али директно његову функцију нисам знао. Ни дан данас је не знам. Он је изашао онако сав усплахирен, са телефоном у руци. Ја мислим да му је Јаношевић рекао "Да ли си луд, враћај се унутра или чучни доле" или нешто слично. И он се вратио унутра и убрзо након тога је тај исти "Тоша" излазећи уназад износио господина Ђинђића држећи за ноге. Мислим да му је неко од обезбеђења помагао, сад конкретно не могу да кажем да ли је био Пурић или је био Дробњак, а иза је изашао Зоран Јањушевић који је шефа држао испод руку. Значи испод пазуха, са још једним радником обезбеђења зграде чије име стварно не знам. Препознао бих га ако бих га видео. С обзиром да је Љубиша седео десно иза мене ја сам окренуо главу лево и нисам обраћао пажњу на њега. Чуо сам да се нешто дешава он је једног момента прескако сувозачево седиште и прешао је напред. "Тоша" је значи унео шефове ноге, ја сам гледао све време он је био раздрљен онако раскопчане кошуље и поливен водом, блед, полуотворених очију, климаве главе и све ми је било јасно. Истог момента сам знао да је Премијер или тешко рањен или мртав. Значи или је тешко рањен или мртав. Онај моменат кад Зоран Јањушевић као клеца, онај моменат кад ја левом руком иза седишта хватам Премијера за каиш, јер је он јако опуштен, и подижем својом левом руком да би могао да пређем праг. Тај моменат се види, значи од тог момента се види на снимку као да Зоран Јањушевић клеца што су касније протумачили да је то Премијер који је касније погођен. Онда улази Зоран Јањушевић, значи Премијерова глава је у његовом крилу, ја чекам да се врата затворе и крећем у правцу наредбе коју сам добио од стране Милана Веруовића тј. у Ургентни центар. Доласком на Ургентни центар видели смо непосредно испред нас, на самом пријемном одељењу Премијерово возило. Тако сам схватио да је значи и Милан Веруовић ту. Ја сам изашао мислим међу првим. Ушао сам, на себи сам имао неки бели џемпер значи са хеклером у руци и рекао сам "Полиција сви доле". Људи који су затечени у ходнику су се само склонили. У међувремену је вероватно медицинско особље догурало колица и онда су иза мене значи ишли Зоран Јањушевић, Преша са Премијером, ја сам испред ишао са хеклером у руци и једно десет пута сам до тамо рекао, до простора који је био намењен за прихват тешко повређени, а то сам проценио по томе што су та врата једина била са десне стране отворена и при дну ходника је стајао лекар који је показивао руком, али сад не знам да ли лекар или неко медицинско особље, не знам која је његова класа, можда је анестезиолог. Они су њега увели у нутра, ја сам након тога се вратио до уласка у сам Ургентни центар тамо где смо оставили возила и ту сам значи провео све време док није, овај била ствар завршена, док се није значи рекло да можемо да напустимо зграду болнице. Ту сам и сазнао да је Премијер значи подлегао повреди док су пролазили остали људи који су, које сам претходно виђао у Влади. Почев од свих

министара значи преко његове супруге и остале родбине. То је везано за тај дан.

Председник већа: Добро. То је све што имате да кажете везано за догађај атентата на Премијера. То је све везано за догађај након атентата на премијера?

Сведок Драган Лалић: Да.

Председник већа: Ја ћу сад постављати питања па нам Ви одговорите. Да ли сте Ви радили у обезбеђењу Премијера Ћинђића?

Сведок Драган Лалић: Ја сам по решењу био оперативац пратиоц и радио сам у обезбеђењу Премијера Ћинђића, али највиши временски период сам проводио као возач једног од аутомобила.

Председник већа: Да ли та функција возача у пратњи Премијера значи да сте били и у обавези да вршите послове обезбеђивања Премијера?

Сведок Драган Лалић: Да. Једини од нас је Бабић и Бијелић Александар имо решење возача пратиоца. Значи ми смо сви били оперативни радници.

Председник већа: Од када сте радили у обезбеђивању Премијера?

Сведок Драган Лалић: Ја мислим да је то негде средином новембра 2001. године. Не могу тачно да одредим, али мислим да је то било после ових догађаја на ауто путу са Јединицом за специјалне операције. Дан после тога или два нисам сигуран.

Председник већа: Да ли сте у континуитету од тада па до 12. марта радили у обезбеђивању Премијера?

Сведок Драган Лалић: Да.

Председник већа: Реците нам где се налазило Ваше возило којим сте Ви управљали марке "BMW" у пратњи Премијера, непосредно пре него што сте отишли до резиденције?

Сведок Драган Лалић:Значи оног момента док се возило налазило на паркингу испред Владе, зграде Владе. Налазио сам се наспрам улаза бр.5 између једног дрвета који је и дан - данас тамо и

кућице у којој значи свој радни дан проводи радник обезбеђења улаза бр.5.

Председник већа: Остала два возила, возило у којем је превожен Премијер и друго пратеће возило које су марке и где су се та возила налазила?

Сведок Драган Лалић: Тог момента кад сам ја тамо дошао, значи након тога је стигло возило "BMW" и не знам где се паркирало, а задњи од нас је Премијерово возило, значи са Бјелић Александром, могу исто сада да кажем да не могу да гарантујем конкретно где се налазио. Знам где иначе је требало да се налази. Јер кад сам ја ушао унутра више нисам излазио, а ради се значи Премијерово возило је "BMW 7", црне боје, новији модел. Моје возило је исто "BMW 7", сиви, сиве боје, старији модел од тога, а Настићево возило је "BMW 5" новији модел такође сиве боје, које није било блиндирано.

Председник већа: У тренутку када сте Ви као возач паркирали пратеће возило марке "BMW" у дворишту зграде Владе, да ли сте видели да постоји још паркираних возила?

Сведок Драган Лалић: Да ли говоримо о ујутру, или оног момента када смо дошли са Премијером у 12?

Председник већа: Не, не ово говоримо сада о тренутку кад сте Ви дошли са возилом до зграде Владе?

Сведок Драган Лалић: Са леве стране доле при дну је било неко возило и неко сиво горе на врху до "Моњумента" је било још једно бело возило. Овако визуелно, не знам марке. Могу да предпоставим да је то бело било "Пунто", а да је то сиво било мислим нека "Лагуна" или тако нешто.

Председник већа: У односу на друге радне дане тог 12. марта 2003. године да ли је попуњеност паркинг места у дворишту зграде Владе била већа, мања и да ли је то било уобичајено или је било то нешто неуобичајено по Вашем мишљењу?

Сведок Драган Лалић: У већини у јутарњим часовима по мени је благо мања. Значи не нешто неуобичајено, али је видно мања. Јер обавезно ту буду возила шта ја знам од људи који су из протокола или из самог рецимо обезбеђења зграде Владе неки њихов "кец", или горе при врху буде још неко возило од неког ко је дошао с колима, Немање Колесара или тако нешто.

Председник већа: Реците нам када сте кренули ка резиденцији, када сте ушли у возило којим сте Ви управљали у пратњи да ли је било још других возила на паркингу и где су се налазила возила, Премијерово возило и возило које је возио Дражен Настић?

Сведок Драган Лалић: Било је више возила у односу на то код смо дошли с обзиром да је било 12 можда и пет, Премијерово возило сам запазио да се налази преко пута мене, значи непосредно са леве стране приликом изласка из зграде Владе на улазу бр.5, а Настићево возило нисам запазио, требало је да буде или наспрам мене, или лево од мене ауто. Нисам тај детаљ тог дана то је био сасвим нормалан дан...

Председник већа: Да ли сте Ви са возилом са којим сте управљали када сте кренули до резиденције Премијера кренули сами или је било још возила у пратњи?

Сведок Драган Лалић: Ја сам кренуо сам, а непосредно иза мене с обзиром да су малте не сви изашли онако један за другим сад зависно од тога колико је неком требало да се намести у возилу и упали возило. Први је кренуо Настић Дражен са Бабић Срђаном и Ђурић Јованом. Јер тако смо и стигли горе, ја сам стигао мало пре њих.

Председник већа: Између припадника обезбеђења Премијера да ли је постојала радио-комуникација?

Сведок Драган Лалић: Ми смо имали нашу интерну радио-комуникацију. Једино је Милан Веруовић имао додатну везу значи са зградом Владе и могућношћу избора канала. Могао је да пређе на канал да ступи у контакт са значи градском полицијом, са републичком полицијом. Да пређе на канал да ступи у контакт са тадашњом Државном безбедношћу, али ми остали нисмо. Ми смо имали нашу интерну везу која се заснивала на нашој комуникацији у току вожње, у току обезбеђења. Значи ми нисмо имали избор који је он имао.

Председник већа : Да ли је податак о времену кретања и правцу кретања Премијера за вас као припадника обезбеђења то представљало тајну?

Сведок Драган Лалић Ми смо сазнања о нашем наредном дану, добијали или навече ако се знало, ако је шеф преносио Милану Веруовићу "видимо се сутра рецимо 10, 11" или нам је Милан Веруовић значи мобилним телефоном рекао дођите у зграду Владе кад иде и онда смо тамо проводили одређено време док нам он не би дошао и

рекао « Е сад идемо тамо», некад би рекао након тога идемо на састанак ту, или у "Хајат" иде, али значи комуникација везана за посао није била друге структуре.

Председник већа: Реците нам када сте се кретали од резиденције до зграде Владе да ли је то била уобичајена маршрута, да ли је унапред била предвиђена и да ли је долазило до промене у распореду приликом кретања до зграде Владе аутомобила којим сте Ви управљали?

Сведок Драган Лалић: Та маршрута није била неуобичајена. Значи више пута смо је користили на пример када дође до закрчења на Мостарској петљи и онда скренемо десно. Не могу да кажем да ли је конкретно тога дана било тако, с обзиром да сам био трећи по реду. Користили смо и остале правце. Значи Кнеза Милоша, па лево, пређемо Мостарску петљу па скренемо значи не у правцу нишког ауто-пута, него скренемо у правцу Сарајевска. Тог дана смо се кретали значи Топчидерска звезда код фирме "Рудо" и Пивнице смо скренули десно на ауто-пут, прво искључење пре бензинске пумпе "Стеко" смо скренули десно и прошли испод подвожњаком, попели се поново на ауто-пут и сишли у Сарајевску. Значи касније скренули десно ка згради Владе и ушли у двориште Владе.

Председник већа: Да ли је међусобно између чланова обезбеђења који су били у пратњи премијера током маршруте од његове резиденције до зграде Владе остваривана радио-комуникација?

Сведок Драган Лалић: Тог дана?

Председник већа: Тог дана.

Сведок Драган Лалић: Тог дана не могу са сигурношћу да тврдим да ли је Милан Веруовић рекао првом ауту да скрене десно. Значи то не могу са сигурношћу да тврдим, а то би могла да буде и једина комуникација. Јер ја остале нисам чуо.

Председник већа: А на шта се то односило "да скрене десно" конкретно?

Сведок Драган Лалић: Конкретно да после приласка, после проласка оне раскрснице Жичка, значи приласку моста скрене десно ка ауто-путу за Ниш.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви чули да је Милан Веруовић, као шеф обезбеђења остваривао радио-комуникацију са члановима и припадницима обезбеђења зграде Владе?

Сведок Драган Лалић: Мало пре сам напоменуо да ми ту могућност нисмо имали. Значи ако је неко то могао да чује могао је Бијелић Александар и Премијер. Пошто су то две потпуно одвојене везе ја то не могу да тврдим да сам чуо. Зато што је физички било неизводљиво.

Председник већа: Добро. У тренутку када сте Ви улазили са Вашим возилом марке "BMW" у двориште зграде Владе, реците нам да ли сте приметили са леве или десне стране било које возило?

Сведок Драган Лалић: Са десне стране значи предњим делом окренутим ка вратима у која смо ушли био је паркиран уз сам зид црни ауто. Мислим да је марке "Пасат". Значи "Пасат" црни, друге ауте нисам приметио. Не кажем да их могуће није било, али их ја лично нисам регистровао.

Председник већа: Да ли се то возило налазило непосредно пре улаза бр.5 у зграду Владе?

Сведок Синиша Лалић: То возило се налазило испред екномског улаза и уласка на паркинг простор зграде Владе. То је од прилике удаљено 10 до 15 метара од самог уласка бр.5 у зграду Владе.

Председник већа: Да ли је то близу Немањине?

Сведок Синиша Лалић: Близу улице Немањине.

Председник већа: Реците нам следећу ствар. Да ли сте видели на који начин су се распоредили у дворишту зграде Владе приликом доласка припадници обезбеђења?

Сведок Драган Лалић: Са сигурношћу сам видео значи Ђурића који је из возила изашао у лево, на задњим левим вратима "BMW"-а петице, новије производње и удаљио се од возила неких 2м, окренут у правцу "Моњумент". Такође сам видео Бабић Срђана који је изашао са десне стране, стао између зида благо окренут у десно. Тако да је могао да прати овај парк изнад тог зида и лево у правцу "Моњумента". Могу да кажем како су људи изашли из мог возила, али не могу 100% да кажем како су касније заузели положаје. На задња лева врата је изашао Јаношевић Љубиша и отишао лево, на предња десна изашао је Пурић

Бобан и окренуо главу у десно и на задња десна врата изашао је Дробњак Срђан. Након тога сам обратио пажњу на то кад су се врата Милана Веруовића отворила. Ја сам окренуо главу у леву страну у правцу своје зоне одговорности.

Председник већа: Реците нам да ли су припадници обезбеђења из возила с којим сте Ви управљали затворили врата приликом изласка из возила?

Сведок Драган Лалић: Не, врата су се сама затворила. Јер је ту благи успон, што сам малопре објаснио та врата су блиндирана и тешка вероватно преко 100 кила.

Председник већа: Рекли сте нам да сте чули звукове?

Сведок Драган Лалић: То сам рекао из разлога што је блиндирани ауто јако звучно изолиран с обзиром на дебљину стакла и свих осталих ствари које се налазе унутар врата и те звукове би Вам описао благо речено као кад Ви за време дочека Нове године седите у својој кући и чујете тамо негде у даљини као пуцањ. Значи не као кад сте ван зграде и неко дете баца петарду у вашој непосредној близини. Јако нижег су интензитета.

Председник већа: Да ли су то била два звука?

Сведок Драган Лалић: Прво су се чула значи два звука.

Председник већа: Можете ли да нам кажете само временски, колико је то трајање од првог до другог?

Сведок Драган Лалић: Ја сам малопре напоменуо не знам колико сте то, овај то пропратили. Значи временски интервал је био да од момента када ја гледам преко левог рамена окренем главу у десну страну. Значи секунда. Значи тачно толико.

Председник већа: Ви сте се налазили у том тренутку у возилу.

- **Сведок Драган Лалић:** У возилу.

- **Председник већа:** Да ли је возило имало укључен мотор?

Сведок Драган Лалић: Возило је радило и било је пошто је то аутоматски мењач на "Д". Значи спремно за кретање у напред.

Председник већа: Да ли сте Ви стајали у тренутку када сте чули та два звука?

Сведок Драган Лалић: Да ја сам стајао.

Председник већа: У свом сведочењу пред судом рекли сте да сте видели да Милан Веруовић пада. Можете ли да нам ближе опишете начин тог његовог пада.

Сведок Драган Лалић: Могу. Значи оног момента кад сам ја чуо тај први звук за мене није значио ништа осим да окренем главу у десну страну. Видео сам Милана Веруовића који се налазио са обе ноге на степеништу испред самог улаза. Значи окренут не у потпуности као што сад стојим фронтално према Вама, него благо укосо. Тога се сећам то је упечатљив догађај. Значи он је погођен обе ноге су му одлетеле горе, пао је на десни бок и друго нисам видео.

Председник већа: Реците нам следећу ствар. У свом исказу сте рекли да сте видели након тога када сте видели да Веруовић пада, што сте сада описали, да су била мало отшкринута, отворена врата улаза бр.5 зграде Владе. Да ли сте видели било шта тада осим да су мало отшкринута врата улаза бр.5?

Сведок Драган Лалић: Колико се сећам у својој изјави пред истражним судијом сам напоменуо, што не могу са сигурношћу да тврдим, да ми се чинило да сам видео шток или нешто при дну, што је мене асоцирлао с обзиром да је Премијер имао повређену ногу и знам како се иначе кретао. Да је то уствари повијено стопало ка назад и да је он већ унутра, али то сам напоменуо и истражном судији кад сам давао исказ, то са сигурношћу не могу да тврдим, али су врата била отшкринута.

Председник већа: Реците нам након тог поготка у Милена Веруовића, да ли га ви видите само у паду или га видите где је тачно пао? Значи само пад.

Сведок Драган Лалић: С обзиром да сам ја стајао благо укосо оног момента када је он погођен ја сам реаговао брзо, значи не могу рећи ни цела секунда да је прошла. Истог момена сам кренуо напред.

Председник већа: Да ли га тада кад сте кренули напред губите из вида?

Сведок Драган Лалић: Апсолутно.

Председник веће: Када га следећи пут видите?

Сведок Драган Лалић: Када, значи када стојим паралелно са "BMW"-ом који је довезао Настић Срђан, окренут преко десног рамена видим Ђурић Јована који је нагнут над Миланчетом и ја мислим да су били Дробњак и Пурић Милан, али опет кажем видим Ђурића и видим значи Милана Веруовића, тј. главу и раме.

Председник већа: Реците нам следеће. Када сте видели како сте нам описали данас пред судом ту прашину, ко је био осим рањеног Милана Веруовића поред њега?

Сведок Драган Лалић: Значи то је моменат када Ђурић Јован нагнут над Миланом Веруовићем вероватно покушава да га подигне и то је од прилике лево од његове главе неких 20 до 30 цм, а не по дубини с обзиром да ја не могу да кажем колико је он био удаљен од тог места. Значи не по дубини, него само овај..

Председник већа: Реците нам када сте Ви паркирали возило "BMW" до улаза у зграду Владе. Шта сте видели испред себе? Можете ли то детаљније да нам опишете? Да ли сте приметили било које возило и да ли сте видели телевизијске камере, фотоапарате или неке људе?

Сведок Драган Лалић: Непосредно на удаљености од рецимо 7м до 10 је био исти тај црни ауто. Нисам толико обраћао пажњу да ли има неко преко пута, јер је то ипак проходна улица и ту се стално неко креће, тако да не могу са сигурношћу да кажем, "Ево овај што је сад прошао је новинар".

Председник већа: Да ли сте било када рачунајући од целог тог догађаја па до одласка возилом до Ургентног центра приметили нека лица да фотографишу и да имају камере?

Сведок Драган Лалић: Јесам, приликом изласка већ из дворишта зграде Владе. Приметио сам значи наспрам мене полудесно неколико људи код којих са сигурношћу могу да кажем да су двојица код себе имала фото-апарат или камеру. У једном моменту сам имао осећај да је северно блиц.

Председник већа: Реците нам тај аутомобил који сте видели и приликом доласка у двориште и приликом изласка да ли можете да

кажете чији је то аутомобил, да ли се уопште сазнали регистарске ознаке тог аутомобила?

Сведок Драган Лалић: Регистарске ознаке нисам сазнао, али сам касније у причи сазнао да је то возило Владе Републике Србије намењено за превоз министра Гаше Кнежевића.

Председник већа: Можете ли да нам ближе кажете место где се налазио рањени Милан Веруовић не приликом првог Вашег гледања када пада него када сте дошли и видели да му Ђурић пружа помоћ у односу на возило Премијера и улаз бр.5 у зграду Владе?

Сведок Драган Лалић: Значи налазио се непосредно између возила и улаза у зграду Владе повређен на десну страну и главом ка "Моњументу", а ногама ка Немањиној.

Председник већа: Реците нам за припадника обезбеђења Љубишу Јаношевића. Да ли сте видели њега како се он понашао, које је он радње предузимао за све време тог догађаја у дворишту зграде Владе?

Сведој Драган Лалић: Њега сам видео значи оног момента када сам се вратио у рикверц по Настића да лежи наспрамно мени са моје леве стране на стомаку и са пиштољем у руци, иза неког дрвета окренут ка парку и ка пијаци, ка овоме парку тј.ресторану "Моњумент".

Председник већа: Касније да ли сте видели Љубишу Јаношевића?

Сведок Синиша Лалић: Ја сам након тога њему пришао, као што сам објаснио прдходно. Он је ушао на моја задња лева врата и све време смо били заједно до уласка Ђинђића. Значи није напуштао возило.

Председник већа: Говорили сте о томе па нам ближе временски определите када је Дражен Настић ушао у возило којим сте Ви управљали?

Сведок Драган Лалић: Истог момента кад сам ја стао паралелно благо можда напред, Он је ушао на моја задња врата и ја сам значи тог момента када је он ушао окренуо главу уназад јер је престала више потреба да се задесим ту, нисам видео Бабића, Ђурић је претрчао, Настић је код мене и кренуо у рикверц. И он је изашао оног момента када сам ја стао овамо где сам малопре описао.

Председник већа: Реците нам. Критичном приликом да ли сте видели Александра Бијелића?

Сведок Драган Лалић: Ниједног момента не могу да се сетим да сам њега видео мада сам касније у причи од колега сазнао да је он истрчао, прешао преко Милана Веруовића и један од првих који је стигао у хол зграде Владе. Али то сам ја мислим већ једном изјавио код истражног судије, али њега се уопште не сећам.

Председник већа: Реците нам колико је трајало то дешавање у згради, у дворишту зграде Владе од тренутка када сте и паркирали возило, па до тренутка када сте кренули да превезете Премијера до Урентног центра?

Сведок Драган Лалић: Мораћете ми појаснити, од тренутка када сам први пут паркирао пре атентата или оног момента...

Председник већа: Не када сте се вратили из резиденције у пратњи Премијера до зграде Владе и када сте зауставили возило и када су изашли припадници обезбеђења па до тренутка када сте окренули возило 5 од 7 минута.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви били као припадник обезбеђења Премијера на Копаонику током фебруара 2003. године?

Сведок Драган Лалић: Да био сам.

Председник већа: Да ли сте видели било кога од припадника Јединице за специјалне операције на Копаонику за време док је боравио Премијер?

Сведок Драган Лалић: С обзиром да ја никада нисам био у тој јединици, и то је врло мали број људи које сам ја знао да су припадници те јединице. И једног момента док смо били на самој стази приметио сам униформисане људе жандармерије, војске међу којима су вероватно били, али ја конкретно не бих знао које су они тад униформе носили нити бих могао да их препознам. Знам да је малте не цео ски-лифт био пун туриста и радника полиције.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви превозили Премијера или пратили Премијера приликом повратка с Копаоника до Београда?

Сведок Драган Лалић: Значи ја сам на тај пут ишао као пратилац. Настић Дражен је био возач и у одласку ка Копаонику и у повратку са Копаоника смо били иза Премијеровог возила у црном

"Мерцедесу" пух. Ја сам седео иза сувозача. Сувозач је био Бабић Срђан, а до мене лево је седео Ђурић Јован.

Председник већа: Колико је возила учествовало у превозу и пратњи Премијера од Копаоника до Београда, и која су то возила ако можете да нам опишете?

Сведок Драган Лалић: Значи Премијер је исто био у "пуху", ми смо били у "пуху", а непосредно иза нас је био "Мицубиши спорт" зелене боје у којем се налазила Премијерова породица. Међутим, тај поредак је трајао јако кратко, с обзиром да смо ми негде већ примера ради приласку ауто-путу напустили такав поредак тј. нашом брзом вожњом смо их оставили. Ја не знам на којој удаљености.

Председник већа: Да ли је било поред тих возила која сте навели било које возило које је учествовало упратњи колоне Премијера у циљу осигуравања безбедности од Копаоника до подножја?

Сведок Драган Лалић: Значи непосредно пре нас су не знам у које време отишли Јаношевић Љубиша, Пурић Бобан и Дробњак Срђан. Њихов ауто ја такође мислим био "Мицубиши" али га ја ниједног момента нисам видео горе, а њихов задатак је био да направе припрему и приликом нашег доласка а и приликом нашег одласка и они су отишли. Значи у повратку у колони су били господин Ђинђић, бели ауто, ми смо били у другом ауту, а непосредно иза нас је био "Мицубиши пајеро" зелене боје са породицом Премијера Ђинђића.

Председник већа: Да ли сте Ви учествовали у обезбеђивању председника Владе др. Зорана Ђинђића на дан 21. фебруар 2003. године када је према наводима оптужнице покушан атентат на њега код хале "Лимес" на Новом Београду?

Сведок Драган Лалић: Не. Ми смо дан пре тога. Значи отишли да направимо припрему у Бања Луку да припремимо његов долазак и да повежемо мало те структуре чиме је руководио Бабић Срђан.

Председник већа: Да ли Вам је нешто непосредно или посредно познато о том догађају покушаја атентата код Хале "Лимес" на Новом Београду?

Сведок Драган Лалић: Нама је јављено док смо били у Бања Луци тј. Бабић Срђан да дигнемо на највећи могући ниво заштиту Премијера с обзиром да је она по њиховом протоколу већ била на највећем могућем нивоу. Била је предвиђена шетња од зграде Владе до

хотела који се налазио на неких 100 метара. И једино што смо могли је да ту шетњу искључимо, значи да чак и то растојање превеземо Премијера тим нашим блиндираним возилом. Ми нормално понашали смо се као и увек јако опрезно. Нисмо знали шта се конкретно десило док нису стигли значи Милан Веруовић са Премијером и овај док нам није пренео како је то изгледало и шта се десило.

Председник већа: Реците нам да ли је од тог догађаја 21. фебруара било појачања безбедоносних мера у циљу заштите живота Премијера?

Сведок Драган Лалић: Након тог догађаја смо ми значи као тим почели да радимо сваки дан сви колико нас је било. И након тог догађаја код Хале "Лимес" пар дана након тога сам ја добио тај "BMW". Пре тога нисмо имали два блиндирана аута што се тиче нас лично. А што се тиче значи возача из других обезбеђења контраобавештајне службе уопште нисам упознат.

Председник већа: Реците нам још једну ствар. Да ли Ви лично имате сазнања било посредно било непосредно о припремама, покушају и извршењу атентата на председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок Драган Лалић. Не.

Председник већа: Добро. Ја сам завршио саслушање сведока. Право имају чланови већа да поставе питање. Судија Милимир Лукић.

Члана већа Милимир Лукић: Имам једно питање. Да ли обезбеђење и ко у њему има овлашћења да ако то процени суспендује пут Премијера?

Сведок Драган Лалић: По правилу то има право да уради, значи Начелник одељења и шеф обезбеђења Милан Веруовић у случају да није шеф обезбеђења присутан, вођа групе је Бабић Срђан, у једној групи, док нисмо почеле две, и Пурић Бобан у другој групи.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли је од кад се Ви бавите послом обезбеђења било какве суспензије?

Сведок Драган Лалић: Не.

Члан већа Милимир Лукић: Само још једно питање. Да ли сте Ви или неко из обезбеђења тог дана када је убијен премијер употребили ватрено оружје пуцајући из њега?

Сведок Драган Лалић: Не.

Члан већа Милимир Лукић: Хвала.

Председник већа: Право на питање имају заменици Специјалног тужиоца.

Заменик специјалног тужиоца Милан Радовановић: Прво питање. Да прво питање, овај прво питање. Када су се вратили са Копаоника? Може ли да определи време?

Сведок Драган Лалић: Са Копаоника смо директно дошли на Бањицу, односно Бањицу предвече значи сумрак, није био класичан мрак, не знам тачно време, где нас је дочекао подпредседник Владе Чедомир Јовановић.

Заменик специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок може ближе да објасни кретање Дробњака који је колико сам схватио био на задњем десном седишту. Како је он изашао, где је и коју позицију заузео кад су дошли у двориште зграде Владе?

Сведок Драган Лалић: Осим тога како је он изашао с обзиром да сам ја непосредно након тога изјавио да сам окренуо главу лево, не могу ништа више да кажем.

Заменик специјалног тужиоца Милан Радовановић: Сведок је нешто говорио о интензитету пуцња између прва два и трећег пуцња. Да ли може да направи ту разлику између уколико постоји разлика мало између та прва два пуцња

Сведок Драган Лалић: Направио сам је. Значи први пуцањ гледам у лево, окрећем главу десно други пуцањ.

Заменик специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја мислим на интензитет на јачину.

Сведок Драган Лалић: Не могу из разлога што се ја налазим у возилу које је ...

Председник већа: Да то сте већ описали. Можете, не можете?

Сведок Драган Лалић: Не.

Заменик специјалног тужиоца Милан Радовановић:
Хвала.

Председник већа: Реч има Небојша Мараш.

Заменик специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли се онај облак прашине појавио за време док сте гледали у том правцу или је већ постојао када је погледао у том правцу

Сведок Драган Лалић: Већ је постојао кад сам погледао.

Заменик специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли је видео да је и за време док је био повређен Председник Владе сам отварао врата? Мислим на улаз бр.5.

Седок Драган Лалић: То се ретко дешавало, не могу са сигурношћу да кажем, али се и то дешавало.

Председник већа: Да ли сте Ви лично видели?

Сведок Драган Лалић: Не.

Председник већа: Право на питање адв. Рајко Даниловић.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли је осим ових лица која су била у личној пратњи у три возила било још ту неко лице из обезбеђења у дворишту, у тој кућици, да ли је то лице уочио и шта је то лице радило, ако је уочио?

Сведок Драган Лалић: Након што сам се кретао у рикверц ка згради Владе од момента кад сам преузео Настић Дражена и стао наспрам кућице у којој се налази полицајац који се бави спољним обезбеђењем зграде Владе приметио сам да униформисано лице изнад те кућице у правцу "Моњумента" такође лежи са аутоматском пушком ...

Председник већа: Ако сведок може да определи време када му је речено испред резиденције пок. Премијера куда иду. Време дакле? Ако може.

Сведок Драган Лалић: Значи непосредно пред полазак мислим да је чак и Премијер био у возилу јер је наредба стигла радио-везом требало је да буде 25 минута до један.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли је тог 12. марта у дворишту зграде Владе приметио путничко возило марке "Ауди"?

Сведок Драган Лалић: Не. Изјавио сам да нисам видео.

Адв. Марко Миливојевић: Још само да нам, а пошто је малопре рекао да је видео блицеве, севање блицева. Ако може да определи из правца изласка из дворишта зграде Владе у ком су били смеру и да ако може да определи које је било доба дана?

Сведок Драган Лалић: Значи доба дана је јако лако одредити, а смер је био наспрам мене, с моје десне стране. Значи на ћошку зграде. Мислим да је оно СМПП-ова зграда.

Адв. Марко Миливојевић: Нека, кажите које је било доба дана?

Сведок Драган Лалић: То сам већ рекао, одговорио. Рекао сам лако је одредити.

Председник већа: Реците колико је било сати

Сведок Драган Лалић: Требало је да буде негде око 13 часова.

Адв. Марко Миливојевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питање има Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хтео бих да питам сведока када је дошао у резиденцију по Премијера да би возио где треба да вози, да ли може да каже да ли је тада видео Премијера приликом изласка из куће у уласка у кола, односно да ли га је видео уживо у том смислу, као фигуру?

Сведок Драган Лалић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Ви нисте значи..

Сведок Драган Лалић: Не

Адв. Ненад Вукасовић: Значи није видео Премијера. Добро. Следеће моје питање с обзиром да га није видео, не могу даље да питам било би везано управо за овај начин комуникације у вашем возилу. Сведок је изјавио да су они имали интерну комуникацију, а руководиоца

односно шеф је имао комуникацију са осталим каже органима итд. Хтео бих да питам да ли су на тим својим радним састанцима уопште имали варијанту, односно разматрали варијанту да у ситуацији уколико не дај Боже дошло до изненадне погибије, раздвајања шефа који има контакт са осталим људством, тако рећи с Државном безбедношћу и са осталим структурама ко би могао да успостави даље везу од њих из личног обезбеђења, а циљ је то лице које опслужује конкретно Премијера. Да се нешто десило прво рецимо Милану Веруовићу, а да се налазио ван зграде, ван негде. Како би заштитили Премијера и обавестили да се нешто дешава?

Сведок Драган Лалић: Рекао сам да вођа тима или непосредни пратиоц Милан Веруовић је био шеф обезбеђења. А да се тим састојао из два дела који су касније оформљени као један након Хале "Лимес". Сваки тим је имао свог вођу и он би преузео.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли смем овако описно. Да ли сваки вођа има идентичну сада ту комуникацију као што је има господин Милан Веруовић?

Сведок Драган Лалић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Управо питам. Не дај Боже да Милан Веруовић у једној секунди, једном тренутку буде одвојен, нешто се њему деси на који начин би заштитили Премијера, а у смислу да обавесте остале структуре полицију које би морале да им дођу да помогне с обзиром на број, не знам шта може да се деси. Да ли је та ситуација разматрана јер само један човек има комуникацију са спољним светом?

Сведок Драган Лалић: Питање је на месту, мада не видим какве то има везе са одбраном Ваших клијената али одговорићу.

Адв. Ненад Вукасовић: То нема везе са одбраном мога клијента, то има везе са...

Председник већа: Не, не немојмо полемисати. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Заштитни ауто. У овом случају заштитни ауто који сам ја возио, с обзиром да је блиндирано то сам више пута напомињао и тражио да нам се омогући, мада је он јако касно стигао. Значи преузима Премијера вођа тима. Господин адвокат је то лепо дочарао. Ако нема везе мобилним телефоном или бегством са лица места.

Председник већа: Добро.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро нећемо даље да улазимо у те односе. Јасно ми је, само сам хтео да рашчистимо нека питања. Хтео бих да питам с обзиром да је мислим овако човек, неће се наљутити, у годинама, и ипак је од искуства некаквог да од 1988. године припадник МУП-а, тако са једним озбиљним искуством. Да ли може да нам каже да је као радник МУП-а учествовао у било каквим састанцима односно неким радним, евентуално некаквим семинарима. Не знам како бих то назвао где се разматрало више могућности опасности по Премијера. Не само ова непосредна да ће неко са улице да приђе па да га одвоји него управо рецимо ове могућности као што су снајперски хици, дакле са тих дистанци да би била угрожена безбедност премијера. Да ли се то разматрало, ако јесте да ли може да каже какве су онда мере предузимане у том контексту?

Сведок Драган Лалић: Ја као радник Министарства био припадник посебних јединица полиције радио сам на Новом Београду. Значи почев од обезбеђења господина Милошевића у тим ситуацијама се постављају..., ради се дубинско обезбеђење, значи све ја то знам, али нико конкретно већ само у склопу нашег обезбеђења чисто у смислу размене искустава, шта би било кад би било. Нико нас конкретно значи није позвао као екипу, као тим и извадио неки папир или документ и рекао нам да се обезбеђење Премијера треба обављати тако.

Адв. Ненад Вуксовић: У реду. Јасно ми је и не желим да полемишем. Потпуно ми је јасно. Хтео бих да питам нешто сада врло конкретно за ситуације управо довођења пок.Премијера у зграду Владе. Да ли је састав у коме су били тог 12. марта увек идентичан или се мењају лица у пратњи, сем оног....

Сведок Драган Лалић: Значи напоменуо сам да су постојала два тима до Хале "Лимес". Ми нисмо имали радни дан. Значи да смо се мењали.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Предпостављам да су и друга лица. Хтео бих да питам, ово питам из једног врло простог разлога сад ћу директно да питам. Да ли је некада у ранијим одласцима Премијера у зграду Владе био са овим лицима који су били у првом возилу? С обзиром да је господин био у трећем, мислим трећем по редоследу. Да ли је било дана када је долазио у пратњи Премијера са лицима истим који су били 12-ог у првом возилу?

Сведок Драган Лалић: Значи нас четворица с обзиром да је њих било тројица једино кад смо били заједно то је приликом одласка на Копаоник и повратка са Копаоника. Сви осим мене и Настића, значи Бабић и Ђурић су били са мном. Други су били са Настићем. Ја и Настић смо само тада били заједно у возилу с обзиром да су на функцији били ...

Адв. Ненад Букасовић: Уз дужно извињење зато што барата именима, неће ми замерити веће, а ни присутни сведок. Ја сам само питао троје људи из обезбеђења из првог аутомобила. Да ли су некада од како је постао односно ушао у пратњу Премијера долазио у зграду Владе где су у првом возилу била ова три лица која су била и 12-ог у првом возилу.

Сведок Драган Лалић: Постоји могућност. Не могу са сигурношћу да кажем да.

Адв. Ненад Букасовић: Добро, ако не можете да се сетите нећемо инсистирати, а да ли је евентуално из неког разговора или било на који начин сазнао да се спомиње некакав прозор као да је то нешто уочено када се долазило у зграду Владе. Говорим управо од стране лица која су била у том првом аутомобилу?

Сведок Драган Лалић: Не.

Адв. Ненад Букасовић: Добро. И да бих завршио уз дозволу већа хтео сам само да питам да ли на паркингу испред тог бр.5, јер ја физички никад нисам улазио тамо и не знам сада тај распоред не могу тачно да одредим, да ли је то паркинг намењен искључиво и једино за Премијера и његову пратњу или је паркинг који користи и неко други из Владе?

Сведок Драган Лалић: Значи и неко други из Владе.

Адв. Ненад Букасовић: Извините нисам Вас чуо. Извињавам се.

Сведок Драган Лалић: Могли су и други из Владе, министри и остала лица.

Адв. Ненад Вуксовић: Да ли је пратња Премијера, дакле "С" возило "ВИП" возило, па "С" возило које иде имало резервисана места када долазе у зграду односно у то двориште? Да ли су имали своја резервисана места на која нико није смео да..

Сведок Драган Лалић: Да та места су постојала. Значи непосредно уз улаз бр.5 приликом изласка из зграде Владе са леве стране је било место намењено за возило Премијера. Изнад њега, значи са десне стране је било намењено за то прво возило, а наспрам је било место које је било намењено за задње возило, које сам ја тог дана возио, али се није стриктно поштовало, јер се дешавало да буде промена ради јако велике гужве.Стриктно се поштовало само место Премијера.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Управо сам то хтео, делимично је већ сведок сам започео део другог питања. Значи било је дана када је била велика гужва па је само за место за Премијера било што је нормално јасно да мора бити слободно. Када је гужва да ли може да се сети колико онда аутомобил први "С" аутомобил по дубини да прође тај део дворишта према том парку колико схватам да је тамо иза је парк? Колико по дубини може да уђе када је та гужва?

Сведок Драган Лалић: Апсолутно може да дође до краја паркинга. Зато што се у том случају возила паркирана са леве и са десне стране, а између њих постоји простор који никад није закрчаван с обзиром да се на крају тог паркинга налази такође излазна рампа.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала. Пошто ја нисам знао технички како то изгледа на лицу места. И да ли може сада само да се сети, пошто је сведок рекао да тог дана је приметио неко возило и да у суштини није било возила на паркингу да ли може да се сети, знамо сви да је 12. март у питању, али да ли може да сети да ли је то био радни дан или нерадни дан?

Сведок Драган Лалић: То је био радни дан.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли њему као припаднику обезбеђења као возачу је то, додуше Ви сте га питали, а ако дозволите ето само да га поставим да би само мало јасније да ли му је то нешто било необично с обзиром да у радни дан у то време видео парнинг, а радни је дан?

Сведок Драган Лалић: Погрешно ћете ме схватити ако Вам одговорим са да. С обзиром да сам ту причу чуо из дискусије и не сматрам је као своју.

Адв.Ненад Вукасовић: Па у реду ја немам..

Сведок Драган Лалић: Значи било је необично с обиром да је био толико празан паркинг.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Ништа ја сам само питао да ли је то њему лично нешто представљало или не. Генерално ништа нисам мислио лоше да извршено. Што се тога тиче хвала Вам.Остало по питању самих ових догађаја нема непосредних сазнања, да није видео Премијера, према томе не могу да. Да ли може у ствари... Само један моменат извињавам се, с обзиром да је видео уношење Премијера, да је чак Премијера ухватио за каиш приликом уношења у аутомобил, да ли може да се сети шта је Премијер имао на себи да то?

Сведок Драган Лалић: Плаву кошуљу и панталоне.

Адв. Ненад Вукасовић: Плаву кошуљу и панталоне. Да ли може да нам каже, ако се сећа нормално, које су боје биле панталоне?

Сведок Драган Лалић: Панталоне су биле нешто на сиво, а кошуља је била плава, плаво. Од прилике као председавајући.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро као прдседавајући плава кошуља, а панталоне сиве. Је ли тако? Добро. Хвала не бих имао више.

Председник већа: Добро ја бих поставио још једно питање везано за ово. Да ли је остао траг крви на вашој руци у тренутку када сте помагали да се унесе Премијер у возило?

Сведок Драган Лалић: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок Драган Лалић: А у возилу самом да.

Председник већа: Имате право да поставите питања адв. Александар Поповић. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Ја бих се само вратио на зону одговорности с обзиром да је сведок рекао "окренуо сам се и посматрао своју зону одговорности". Занима ме које су биле те зоне одговорности и ко их је одређивао, да ли су сви имали своју зону и уопште у вези зоне одговорности?

Сведок Драган Лалић: Значи оног момента кад се изађе из возила свако где се задеси прави један прстен око Премијера, и његова зона одговорности је од прилике неких 180 степени тако да се погледи морају укрстити пратиоца. Знача моја је била лево до десно, с обзиром како сам се налазио. И свако понаособ.

Адв. Александар Поповић: Да ли то значи за 360 степени око Премијера фактички када се сви пратиоци за своју зону испрате покривену.

Сведок Драган Лалић: Да.

Адв. Александар Поповић: Е сад ме занима та интерна веза која је постојала између вас како је то технички изгледало јесте ли Ви нешто имали на себи, радио станице, како је то изгледало?

Сведок Драган Лалић: То је класична радио-станица, значи која нема отворени канал да је могуће да се укршта са овим људима који раде на улици саобраћајци, полицајци, шта знам оперативни радници, него је као замишљена као интерна веза. Ми смо имали, значи скривени прибор. Шта то значи, то је она бубица коју сте често виђали, али није било стриктно одређено да то мора да се носи. Ја као возач сам овај често био без тога, зато што сам имао омогућеност да ми "Моторола" стоји поред мене, јер сам тако лако могао да ступим у везу, а када сам био у некој хали где је била већа гужва с обзиром на жагор и жамор користио сам...

Адв. Александар Поповић: Сад ми кажите кад припадници обезбеђења изађу кад се паркирате и гледају своју зону безбедности. Како они могу да јаве осталима ако нешто спазе?

Сведок Драган Лалић: Могу да јаве путем радио-везе.

Адв. Александар Поповић: Значи они имају код себе те.....

Сведок Драган Лалић: Да.

Адв. Александар Поповић: Реците ми да ли је неко било шта јавио након тог првог, другог, трећег пуцња? Да ли је уопште преко те радио-везе?

Сведок Драган Лалић: Мени нико ништа осим Милана Веруовића приликом транспорта ка болници.

Адв. Александар Поповић: Е сад Вама, да ли то значи и свима?

Сведок Драган Лалић: Веза је отворена значи у смислу нас. Тако да ја нисам чуо да је било коме, било ко, било шта осим мени лично јављено.

Адв. Александар Поповић: Само ме још занима да ли сте штаци видели? Премијерове штаци или било што?

Сведок Драган Лалић: Тај дан?

Адв. Александар Поповић: Да, да у току целог догађаја, од кад сте ушли на паркинг зграде Владе?

Сведок Драган Лалић: Не могу са сигурношћу да тврдим да Милан Веруовић приликом изласка није у једном моменту држао штаци у руци, али кажем Вам да то са сигурношћу да тврдим.

Адв. Александар Поповић: Добро.

Председник већа: Право на питање адв.Оливере Ђорђевић. Изволите.

Адв. Оливера Ђорђевић: Немам питање. Хвала.

Председник већа: Право на питање има адв.Биљана Кајганић.

Сдв. Биљана Кајганић:Хвала. Само два питања. Када врата бр.5 нису отворена, на који начин може да се уђе у зграду овај на та врата?

Сведок Драган Лалић: Значи пракса је била, а рећи ћу Вам на који начин, да приликом нашег доласка Милан Веруовић том другом везом ступа у контакт са људима који се налазе унутар зграде, тј. на унутрашњем обезбеђењу зграде Владе и они долазе и отварају врата. Када се то дешавало да су врата била затворена, онда би најближи пратиоц притрчавао и отварао врата, док је Милан додавао торбу, узимао ташну или штаци или шта већ, а дешавало се и да сам Милан Веруовић отвара врата.

Адв. Биљана Кајганић: Ипак ми није одговорено на питање. Када нису отворена врата како може да се уђе, не, шта се радило у конкретној ситуацији са Премијером. Како је уопште могуће да се уђе?

Сведок Драган Лалић: Притиском на дугме постоји радник који је непосредно на..., не знам да ли Вам је позната зграда Владе, али налази тако и видно је камером упућен на врата тако да је то секунда.

Адв. Биљана Кајганић: Кад не ради више видео-надзор како може онда да се уђе у зграду?

Сведок Драган Лалић: Значи притиском на дугме чује звучни сигнал и зна да је неко на вратима, а да би се дошло до тих врата мора да се прође обезбеђење на самом улазу паркинг Владе. Тако да тај човек има задужење да јави да је Премијер ушао у зграду.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли то значи да једино изнутра да се отворе врата или притиском на интерфон да се сигнализира да се отворе врата?

Сведок Драган Лалић: Или притиском на интерфон или изнутра с обзиром да су врата значи електормагнетна.

Адв. Биљана Кајганић: Хвала.

Сведок Драган Лалић: Ако нису остала откључана.

Председник већа: Ради прецизности да ли то значи отварање врата као што се изразила колегиница или откључавање врата?

Адв. Биљана Кајганић: Ја сам питала кад су отворена врата.

Сведок Драган Лалић: Често сте се сретали са интерфоном у згради. Кад Вам неко притисне дугме, да ли је откључао или отворио врата. Он вам је врата фактички откључао.

Председник већа: Добро. Наставите даље.

Адв. Биљана Кајганић: Још само питање после овога што се десило после атентата да ли је неко њега позивао овај и ко ако јесте да присуствује на лицу места да објасни везано за места где су се налазили возила и они?

Сведок Драган Лалић: Непосредно након атентата, не могу тачно да кажем са сигурношћу дан, два, три, пет, је од стране значи Министарства унутрашњих послова организована нека реконструкција догађаја. Где смо ми са сва три возила која су тог дана учествовали дошли поставили их онако како су се тог дана налазили и након тога је дошло до неке несугласице између нас и тих на начин на који је Премијер стајао конкретно не између мене јер ја нисам видео како је Премијер стајао, па смо одустали, тј. они су одустали од наше помоћи.

Возила су остала а ми смо упућивани у зграду 29. новембра на давање изјаве и полиграфско испитивање.

Адв. Биљана Кајганић: А да ли је сведоку познато и да ли се евентуално представио ту да је био, ако је био ту истражни судија и тужилац?

Сведок Драган Лалић: Нико се мени није представио.

Адв. Биљана Кајганић: Хвала. Немам више.

Председник већа: Право на питање има адв. Драган Крстићевић. Има реч Александар Зарић-адвокат.

Адв. Александар Зарић: Ја бих да питам једно питање у вези њихових тих зона одговорности и састанака који су водили у вези обезбеђења Премијера приликом уласка у саму зграду Владе. Да ли су имали договор да специјално обрате пажњу на поједине објекте или поједина места одакле би претила опасност?

Сведок Драган Лалић: Ми смо више пута указивали на опасност од те зграде тј. ми конкретно Милану Веруовићу, а Милан Веруовић Владимиру Вукосављевићу и не знам већ коме, а што се тиче неког специјалног то је нама било довољно да се што је могуће боље сконцентришемо на те ствари које су нама биле слабо заштићене.

Адв. Александар Зарић: То је његова група, значи трећи аутомобил. Шта је њихов главни циљ био, која је њихова одакле је њима могла да запрети највећа опасност и шта су морали да прате у тренутку кад је Премијер излазио из кола. Да ли може баш та њихова група, на шта је морала да обраћа пажњу највише.

Сведок Драган Лалић: Значи напоменуо сам да сам ја са возилом стао иза возила Премијера благо укосо да би ширином возила, ширином висином и дужином с обзиром да је возило блиндирано што већи простор заузео и заштитио што боље могу ту висину које возило може да покрије, а свако понаособ је значи требао да одабере непокривени део. Значи Љубиша Јаношевић ако је изашао на задња лева врата, задњу леву страну имао је обавезу да гледа ту зграду, лево и десно 180 степени, такође Дробњак, такође Пурић Бобан.

Адв. Александар Зарић: Ко је имао задатак да гледа у висину?

Сведок Драган Лалић: Конкретизујте питање.

Адв. Александар Зарић: Ко је од лица која су изашла....

Председник већа: Да ли је прво имао

Адв. Александар Зарић: Да ли је имао задатак да прати у правцу Немањине да гледа у висину на врхове зграде?

Сведок Драган Лалић: Вероватно ова господа која су Пурић Бобан и Срђан који су по мојој некој процени требали да буду окренути у правцу Немањине. То је њихово задужење.

Адв. Александар Зарић: А Јаношевић?

Сведок Драган Лалић: Јаношевић је стајао наспрам зграде која је срушена. Он је могао физички да преко свог левог рамена прати донекле улицу Немањину и донекле десно ка Адмирала Гепрата, али није могао у неком великом опсегу.

Адв. Александар Зарић:Колико је висока та зграда што је срушена?

Сведок Драган Лалић: Височија од зграде Владе.

Адв. Александар Зарић: И реците ми још једно питање. Да ли је та зграда била обезбеђена од стране неких радника обезбеђења, срушена зграда?

Сведок Драган Лалић: То је мени непознато. Предпостављам да је могућност постојала.

Председник већа: Право на питање адв. Вељко Делибашић.

Адв. Вељко Делибашић: Немам питање, хвала.

Председник већа: Право на питање има адв. Крсто Бобот.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Прво питање судија. Сведок је рекао, на питање, да су остали трагови у возилу којим је он Премијера повређеног возио у Ургентни центар. Моје питање је да ли је сведоку познато да ли је неко те трагове крви фотографисао, снимао, анализирао на други било који начин?

Сведок Драган Лалић: Није ми познато. Ја то нисам видео.

Адв. Крсто Бобот: Да ли је можда од стране полиције или неких других органа питан уопште о тој чињеници до сада?

Сведок Драган Лалић: Не.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Следеће питање пошто се сведок већ изјаснио о гардероби коју је пок. Премијер имао тога дана. Моје питање је значи када је довезао Премијера до Ургентног центра да ли је нешто од његове гардеробе остало у возилу којим га је довезао?

Сведок Драган Лалић: То ми није познато с обзиром да је у возилу након смештаја Премијера у амбуланту након мог повратка до возила нисам затекао ништа што није припадало возилу.

Адв. Крсто Бобот: Да будем прецизан. Да ли се након што је Премијера пребацио у Ургентни центар да ли се сведок вратио до возила? Да ли га је визуелно прегледао?

Сведок Драган Лалић: Да ја то возило сам морао да одвезем.

Адв. Крсто Бобот: И када је одвезао то возило да ли је у возилу било неких делова гардаробе Премијера?

Сведок Драган Лалић: То сам малопре одговорио.

Председник већа: Одговорио је да није.

Адв. Крсто Бобот: Слабо се чује судија.

Председник већа: Да, да одговорио је да није видео ниједан одевни предмет нити било коју ствар која раније није постојала.

Адв. Крсто Бобот: И још једно питање. Када је кренуо да вози Премијера у Ургентни центар, прво да ли је неко био још у возилу и ако јесте ко то? То ми је остало мало нејасно.

Председник већа: Описао је то и рекао само што нисте чули. Рекао је за Јаношевића, Тошу и Јањушевића.

Адв. Крсто Бобот: Не, не. Нисмо се разумели судија. Моје питање је када је кренуо да возе Премијера у Ургентни центар са возилом.

Председник већа: Он је то рекао само то Ви не чујете. Лица која су била у возилу приликом кретања од дворишта зграде Владе када је унет Премијер у возило па до Ургентног центра то су та лица која је навео сведок.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем.

Председник већа: Право на питање има адв. Жељко Грбовић.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала председниче немам.

Председник већа: Право на питање има адв. Зоран Николић нема.
Адв. Александар Ђорђевић.

Адв. Александар Ђорђевић: За сада немам питања, хвала.

Председник већа: Право на питање има адв. Жељко Грбовић.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала немам питања.

Председник већа: Да ли неко од окривљених жели да искористи право да постави питање? Има право на постављање питања окр. Саша Пејаковић. Изволите.

Окр. Саша Пејаковић: Пошто сведок каже да су га обавештавали путем телефона кад нису биле довољне могућности да дође пред зграду Владе. Да ли је то било на мобилни телефон службени или његов приватни кућни или приватни мобилни?

Сведок Драган Лалић: Службени мобилни.

Окр. Саша Пејаковић: Да ли су сви из обзбеђења поседовали службене мобилне телефоне?

Сведок Драган Лалић: Да.

Окр. Саша Пејаковић: Да ли сте их користили на послу?

Сведок Драган Лалић: Изузетно ретко.

Окр. Саша Пејаковић: Да ли су они у то време били укључени?

Сведок Драган Лалић: Конкретизујте време?

Окр. Саша Пејаковић: У време обављања посла обезбеђења.

Сведок Драган Лалић: Да.

Окр. Саша Пејаковић: Да ли сте носили свој приватни мобилни телефон ако сте га поседовали или било ко други из обезбеђења у то време кад сте обезбеђивали личност?

Сведок Драган Лалић: За друге ми није познато, ја лично не.

Окр. Саша Пејаковић: Да ли је Ваш телефон био приватни укључен у то време?

Сведок Драган Лалић: Нисам поседовао приватни телефон.

Окр. Саша Пејаковић: А да ли Вам је познато ако су други носили да ли је њихов био?

Сведок Драган Лалић: Нисам упућен да ли је ико поседовао приватни телефон с обзиром да није било потребно.

Окр. Саша Пејаковић: Питам Вас зато што сам радио на улазу на Институт безбедности, једно време у обезбеђењу Института безбедности је поседовано да се приликом уласка у зграду безбедности телефон мобилни искључује, скица батерија и картица и да се не може да се унесе у зграду безбедности због прислушкивања. Да ли је Вама скренута пажња на тако нешто, а нарочито након догађаја код Хале "Лимес"?

Сведок Драган Лалић: Значи картица добијена од стране Шесте управе сви смо добили картице за мобилне телефоне. Нисмо сви добили службене мобилне телефоне, него су неки значи своје приватне телефоне користили са том картицом без своје приватне картице. Познато нам је да се у таквим објектима искључују мобилни телефони, али нам нико није забранио или конкретно рекао да приликом обезбеђења Премијера искључимо или не користимо.

Окр. Саша Пејаковић: То питам из разлога безбедности пошто је тако телефон по мојима сазнањима могуће прислушкивати. Што значи да без обзира на скрембловану станицу коју имате ако неко прислушкује тај Ваш телефон и ако Ви не водите разговор он је укључен значи поседује батерију и картицу, постоји апаратура која је могућа да се такав телефон прислушкује, значи да он чује цело време Ваш разговор интерни између Вас у возилу. Ако прислушкује наравно.

Сведок Драган Лалић: То ми је познато, јер није било потребе да ми интерно водимо разговоре мобилним телефоном ако нас прислушкује сматрамо да нас прислушкује наша служба чији сам ја био припадник.

Окр. Саша Пејаковић: У реду. Још једно питање бих имао. По изласку кад сте одвезли Премијера према Ургентном центру како сте навели унутра је био Тошо и Јанушевић. Да ли је био ко још од радника из обезбеђења са вама унутра?

Сведок Драган Лалић: Љубиша Јаношевић.

Окр. Саша Пејаковић: А Бабић Срђан конкретно?

Сведок Драган Лалић: Бабић Срђан је изишао са другим возилом. Значи са мном у возилу је био поново понављам. На предњем десном сувозачевом седишту Љубиша Јаношевић, иза њега Тоша, између Тоше и Зорана Јањушевића лежао је пок. Премијер.

Окр. Саша Пејаковић: Немам више питања.Хвала.

Председник већа: Добро. Даље да ли неко од окривљених има питања сведоку Драгану Лалићу? Нема питања даљих. Отпушта се сведок Драган Лалић. Можете сад да идете. Да ли неко има нешто да примети у односу на исказ сведока Драгана Лалића? Нема.

Председник већа доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12 ЧАСОВА И 39 МИНУТА

Констатује се да је приступио пуномоћник ошт. Милана Веруовића адв. Божо Прелевић.

Суд доноси:

РЕШЕЊЕ

Да се изведе процесна радња доказивања саслушањем сведока БОБАНА ПУРИЋА

Нека уђе сведок Бобан Пурић.

БОБАН ПУРИЋ

Председник већа: Ваше име и презиме?

Бобан Пурић

Председник већа: Име оца?

Сведок Бобан Пурић: Стаменко.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Бобан Пурић: 19.08.1967. Београд.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Бобан Пурић: Пут за Липе 165 – Рипањ.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Бобан Пурић: Радник МУП-а

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима у овом кривичном предмету?

Председник већа: опомињем Вас да сте у својству сведока пред судом дужни да нам саопштите све што знате о предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело. Као сведока опомињем Вас да сте дужни да говорите истину пред судом и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажних исказа представља кривично дело. Поучавам Вас да нисте дужни пред судом да одговарате на поједина питања, ако постоји вероватноћа да би тиме себе или ваша блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјално штети или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели поуке и упозорења?

Сведок Бобан Пурић: Да

Председник већа: Сада ћу вас позвати да положите заклетву као сведок пред судом. Прочитаћу Вам текст заклетве, ако сте сагласни само реците да. Салушајте прво "Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати"

Сведок Бобан Пурић: Да.

Председник већа: Сада нам реците све оно што вам је познато о 12. марту 2003. године када је извршен атентат на Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића. Изволите.

Сведок Бобан Пурић: Да тог дана као и обично окупљали смо се увек у дворишту зграде Владе. Цела екипа је ту долазила. Ту је било најпогодније, мислим. Свако је имао своје мето у возилу. Возили смо службена возила и одатле смо кренули у Ужичку 40 ка Премијеровој резиденцији. Нисмо ишли, ишли смо произвољно. Нисмо ишли неким колонама, и шта ја знам. Тако се десило, десило се случајно. Овај кад стигнемо до Премијерове резиденције онда сачекамо да Веруовић, значи прво и друго возило су испред, а Веруовић и Бијелић кад дођу они улазе у двориште резиденције, узимају Премијера и крећемо на задатак. С тим што пре тога пре него што кренемо извршимо контакт, договарамо се шта су нам задаци, да би што мање користили средство везе. Или кад смо причали причали смо шифром. Тог дана смо кренули не знам колико је било сати кад смо се окупили можда нешто око 12, тамо не знам не сећам се колико је било тачно сати било кад смо стигли. Премијер је ушао, Милан је јавио да излазимо, прво возило је кренуло, онда је ишло ВИП возило па моје возило у коме сам ја био на месту сувозача. Ишли смо уобичајеном мислим трасом коју смо од прилике користили најчешће овај до Ужичком до Кружног тока доле код "Шехера", па Кнеза Милоша чини ми се и лево смо скренули, или Сарајевском не могу да се сетим тачно. И ту смо... Кад смо ушли у двориште Владе прво возило се паркирало мало повише врата улазних од Владе, ВИП возило је стало близу врата не знам тачно колико, пошто је Премијер био повређен да би могао најлакше и најбрже да уђе. И возило "С" које је стало иза ВИП возила и изашли смо први нормално. Колеге из првог возила и ми смо изашли из возила. Мој део и моје екипе је био да надгледамо део Немањине улице и паралелно, зграду мислим да је то Немањина 9, не знам како се зове. То је ова војна зграда која је срушена, мислим разрушена, напуштена. Кад сам изашао из возила окренуо сам се да погледам, мислим радио сам свој посао, проматрао

сам оно што ми је посао и колеге исто. У једном тренутку сам зачуо нешто као прасак и крик. Истог тренутка сам се окренуо инстинктивно, потегао сам оружје, имао сам пиштољ код себе. Видео сам да је Премијер пао, нисам видео тренутак кад је погођен, али сам видео да су му ноге остале, мислим да је пролетео кроз врата само су му ноге вириле. Али сам видео тренутак кад је Веруовић погођен. Одмах сам потрчао према њему пошто је њега баш покосило, мислим баш га је ударило јако и он је пао на леву страну. Неко је пре мене већ стигао ту и ја и тај колега смо му помогли, ја сам га питао у једном тренутку, мислим да је погођен у колима. Обилато је крварио. Питао сам га је ли у колима, а он није одговорио ништа, отвори сам врата са тим колегом успели смо да му помогнемо да уђе. Колега је пре прибрано поступио и одмах улетео у ВИП возило и одвезао Веруовића, с тим што смо ја и Дробњак Срђан остали на брисаном простору баш на месту где је погођен Премијер и Веруовић. И онда сам одмах потрчао да улетим у Владу. Међуим нисам могао одмах да уђем врата су била затворане. Вратио сам се неколико корака назад, погледао сам лево десно око себе поново сам кренуо и успео сам да отворим врата, пре мене је улетео мислим успео да уђе Срђан Дробњак и попели смо се горе, видео сам пуно крви на степеницама, Горе са видео, мислим да тада Саша Бијелић је већ ушао унутра и повукао Премијера док сам ја трчао према Веруовићу. И неко је још био од колега из унутрашњег обезбеђења са њим. Кад сам ушао унутра видео сам да су га извукли горе на оно горње степениште Било је доле доста људи, било је доста службеника по горе по ходницима, ја сам викао зовите хитну помоћ, надао сам се да је само рањен. Када сам погледао огромну рану и велику локву крви на грудима, онако лице му је било безизражајно бледо, поглед уперен према горе тако да је све говорило да су мале шансе да је остао жив. Нисмо дуго чекали можда пар минута ја сам у једном тренутку викнуо дајте да га водимо у Ургентни, неко је већ звао хитну помоћ, време је пролазило. Ја сам предложио да кренемо, ја сам јурно први, подигли смо га, ја сам онда кренуо први, отворио сам врата, зато мислим да су била затворена, да ли сам отворио не могу да се сетим, улазна од Владе, врата од блинде. Сугестирао сам да то радимо брзо јер стварно нисам знао овај да ли нас још увек гледају преко нишана негде, тако мислим. Не знам да ли је тај сам који је пуцао знао да је убио Премијера. Можда чекају, и онда сам рекао да пожуримо. И онда је било можда, тако, радило се поприлично брзо и ја сам отворио врата, колеге су биле иза мене, носили су Премијера, ја сам помогао за једну ногу сам ухватио, убацили смо га унутра. Ту је био Јањушевић Зоран њега се сећам, сећам се овог господина "Тоше" он је нешто у паркинг сервису, неки колега мислим да је био ту из унутрашњег обезбеђења, мислим да је Лазић возио тај ауто у који је био убачен Премијер. Јањушевић је ушао унутра, а ми сви остали, смо отишли возилом у коме сам ја био. Кренули смо одмах ка

Ургентном центру. То нам је било најближе. Са мном су били, возио је Бијелић, са десне предње стране је седео Бабић и ја сам био иза, Дробњак је седео поред мене. Дошли смо у Ургентни центар онако, баш смо муњевито ушли, изнели га на колица, ту су пришли неки доктори, била је општа конфузија, паника, ја сам носио хеклер у рукама, отишао сам унутра, викао сам људима да се склоне, одмах су га ставили на сто, покушали да га оживе, ја сам био све време поред њега. Потајно сам се надао да уствари има нека шанса да је остао жив и да га врате. Међутим онда су га ставили на неки сто и кренули смо у лифт, ја сам и даље био поред њега сам. Онда смо се попели на неки други, трећи спрат опет су нешто радили, оперисали, ја сам и даље стајао поред њега и онда су ту констатовали да је умро, с тим што сам у једном тренутку питао доктора да ли је постојала могућност или постоји могућност да преживи. Један доктор ми је рекао чак и да је цела екипа била ту доктора на лицу места када је погођен не би био жив, јер је тако погођен, јер такву рупу никада није видео од метка. То је везано за тај догађај. Ту смо остали. Не знам колико, пар сати, ту је био Веруовић на операцији, ја сам ту стајао поред њега.

Председник већа: Да ли је то све што имате да нам кажете о догађају?

Сведок Бобан Пурић: Јесте, нисам, прескочио сам неке ствари, зато што покушавам да се сетим. Стојим иза свега што сам рекао у истрази. То сам заборавио да Вам кажем. Први метак, је први прасак који је директно погодио Премијера, други је, кад сам ја трчао погодио Веруовића, прасак, значи после праска сам видео да он пада и видео сам док сам трчао, значи ту сам негде већ био близу кола и видео сам трећи метак, односно чуо се трећи прасак, али мислим да се тај звук се мало разликовао, ја сад не могу да се сетим који метак је био, али био је мало пригушенији. Тај метак је погодио у зид, од мислим, близу врата тако да се онај малтер мало разлетео кад је, значи био је као рикошет. То сам заборавио да Вам кажем. Сад не могу да се сетим, можда сам чак изоставио, али сам рекао у истрази, тако да стојим иза тога све што сам рекао, ако сам неки детаљ прескочио.

Председник већа: Реците нам које је било време 12. марта 2003. године када сте Ви као радник обезбеђења дошли до зграде Владе?

Сведок Бобан Пурић: Ја се стварно не могу да се сетим које је тачно време било. Дакле, ако је било заказано да код њега будемо у 12,05 часова ми смо се окупљали ту пола сата - 45 минута раније. Ја се стварно не могу да сетим да ли је то пола дванаест, дванаест не могу да се сетим стварно. Знам да смо дошли тамо испред његове резиденције на

време и ту смо сачекали, увек дођемо раније, сачекамо, јер Премијер никако није волео кашњења и онда само долазили увек раније и ту смо сачекали. Сад не знам тачно колико је време било, стварно не могу да кажем. Ту негде око дванаест - пола један, не могу да се сетим.

Председник већа: Добро ја ћу Вам постављати питања, а Ви одговорите оно чега се сећате. Дакле ништа ван тога. Реците нам да ли знате у ком сте Ви возилу били када сте кренули до резиденције Премијера?

Сведок Бобан Пурић: Да Вам кажем, био сам, ја мислим да сам био у том "С" возилу. Мислите од Владе до резиденције кад смо ишли по Премијера?

Председник већа: Јесте.

Сведок Бобан Пурић: Био сам, мислим да сам био у "BMW", овај "С" возилу које иде, јер ту се одмах формирамо, тако је било уобичајено. Мада, ако се деси да неко иде раније, онда нисмо гледали ко ће где, па кад дођемо на лице места онда измењамо места, оде свако у свој ауто и тако. Мислим да сам био "BMW" овај у "С" возилу.

Председник већа: Где се налазило возило "BMW" којим сте отишли од зграде Владе до резиденције Премијера?

Сведок Бобан Пурић: Од зграде Владе? Мислите пре него што је било то?

Председник већа: Јесте, јесте. Кад сте били у возилу и кретали ка резиденцији где се налазило то возило и остала два возила, возило Премијера и друго пратеће возило? Где сте се налазили у том часу када..

Сведок Бобан Пурић: Од Владе до резиденције?

Председник већа: Јесте.

Сведок Бобан Пурић: Стварно се не сећам да ли смо ишли сви заједно. Углавном ми смо кренули из Владе, ишли смо Кнеза Милоша, у том правцу смо ишли тамо. Али не могу се сетити да ли смо сви ишли заједно, да је ишло ВИП возило и прво возило које иде увек на челу. Не могу да се сетим да су ишли заједно тамо. Дешавало се да сви идемо заједно, али није било, то није било под обавезно.

Председник већа: Од када сте радили у обезбеђењу Премијера?

Сведок Бобан Пурић: Од првог дана. Значи ја сам први који је дошао код њега на позив Вукосављевића. Мислим од првог дана после избора републичких. Значи регуларно сам дошао преко службе тамо.

Председник већа: Да ли сте непрекидно радили као радник обезбеђења Премијера до атентата?

Сведок Бобан Пурић: Да. Нон-стоп. Сем када сам био на годишњем одмору.

Председник већа: Да ли је остваривана радио-веза и комуникација између припадника обезбеђења Премијера?

Сведок Бобан Пурић: Да.

Председник већа: Можете ли да опишете начин функционисања те радио везе?

Сведок Бобан Пурић: Знате шта, ми нисмо имали свој посебан канал. Нисмо имали свој властити канал, тако да у принципу могли су да нас прате сви. Тако да колеге, од када смо почели да радимо, ми смо примљени у Државну безбедност. Мислим пријем је био ригорозан, нису прошли сви. Углавном су прошли ми који смо из службе и тако да морам да кажем да је костур његовог обезбеђења чинио САЈ - Специјална антитерористичка јединица у којој сам ја био годинама. Овај, хоћете ли поновити питање, идем с теме на тему па сам...

Председник већа: Само полако. Како је остваривана комуникација?

Сведок Бобан Пурић: Имали смо, овај, станице, које су имали сви у Шестој управи Државне безбедности, овај, тако да, знате ми смо имали посебан канал. Причали смо што мање са станицом смо комуницирали, сем кад је баш било нешто онако да мора, да променимо трасу и тако нешто, јединица, двојка, тројка. Значи ништа нисмо екстра.

Председник већа: Реците нам да ли сте имали било каквих сазнања и упозорења из службе да се прислушкују ваше радио везе о кретању Премијера непосредно пред атентат и на дан атентата?

Сведок Бобан Пурић: Никакво упозорење нисмо, бар ја нисам имао. Да ли је неко имао горе у тим просторијама, али ми, значи ми смо

могли само да предпостављамо међусобно у нашим разговорима да ли је он угрожен и колико је, али нисмо имали никакву информацију да је угрожен. Никакву.

Председник већа: Да ли је та маршрута од резиденције до зграде Владе 12. марта 2003. године била уобичајена и унапред предвиђена?

Сведок Бобан Пурић: Па није, знате, мислим да се то никад не предвиђа унапред. Значи то кад дођемо договоримо се којим ћемо правцем, чим возач каже прво возило. Прво возило је вођа и он води. Дакле тог дана смо ишли том трасом.

Председник већа: Да ли можете да се сетите у тренутку када сте дошли од зграде Владе тог дана, дакле на посао, да ли сте видели неко паркирано возило у дворишту зграде Владе?

Сведок Бобан Пурић: Па да Вам кажем, размишљао сам о том тренутку. Овај, чини ми се да је двориште било некако аветињски пусто, бар тако је мени изгледало. Не сећам се да сам видео неко возило, а не значи да није било, ако је било било је врло мало.

Председник већа: Да ли је остваривана комуникација између припадника обезбеђења од кретања од резиденције до зграде Владе тог дана?

Сведок Бобан Пурић: Па јесте вероватно. Не могу сад да се сетим опет. Да Вам кажем јер вероватно није ништа било толико значајно да бих запамтио сад. Можда вожење лево - десно и тако, иди овом улицом или тако. Није ништа битно бар колико се сећам. Не знам сад.

Председник већа: Када сте улазили возилом пратећем у коме сте се Ви налазили у дворишту зграде Владе, опишите нам шта сте тада видели? Да ли сте видели нека паркирана возила, људе, чланове обезбеђења зграде?

Сведок Бобан Пурић: Само у дворишту?

Председник већа: Не само у дворишту, него и од улаза капије, уласка унутра у двориште све оно што се видели, приметили приликом уласка у двориште до заустављања?

Сведок Бобан Пурић: Значи нисам приметио ништа што би запамтио. Нешто што као сумњиво да би обратио пажњу да би гледао у то знате. Једино кажем што сам приметио да ми се учинило да је било

пусто двориште, није било много возила, с обзиром не сећам се да ли је био радни дан. Мислим да јесте, нисам сигуран. Тако да ништа стварно сумњиво нисам приметио баш. Мој део је био и екипе која је била код мене у возилу да осматра, свако је имао своје поље где је гледао, ја сам гледао у Немањину и тај део вамо према овој згради и овај колега који је био са мном Јањушевић и Дробњак су од прилике покривали тај део. Тако да ми на нашем делу конкретно нисмо видели, и морам да Вам признам да кад сам овај зачуо да се пуца зграда преко пута нас ми је увек деловала некако као најпогодније место да се нешто уради. Упозоравали смо доста на то, ја сам бар Вукосављевићу говорио да то би неко требао да осигура, јер та зграда је била напуштена. Ја сам то видео када сам паркирао своје возило на оном доњем паркингу ако знате. Доле сам видео да ми чак ни возило обезбеђено. Мислим да само је пре подне био полицајац тад у то време. После је уведено дежурство. Па сам ја предлагао њему ,само види, уради нешто по том питању. И прво што сам помислио кад је почело да се пуца да се пуца из те зграде. Тако да сам гледао у ту зграду али овај, прво што сам урадио окренуо сам се значи за 180 степени, значи тамо одакле сам чуо да долази пуцањ. Сад немогу да Вам прецизирам, ја нисам овај видео одакле се пуца, али од прилике тај потез иза мене, одатле се чуло.

Председник већа: Да ли можете да определите пошто сте већ говорили о томе, одакле се чуло? Који је то део ?

Сведок Бобан Пурић: Па то је део Адмирала Гепрата улице. Који се много спомиње, мислим да се спомиње у целој причи Адмирала Гепрата конкретно нисам могао да уочим које место. Ја сам видео, чини ми се да сам видео неке отворене прозоре, знате, то је сада даљина, ја сада не могу да кажем да ли сам уочио и нисам, можда јесам, не знам. Знате, углавном нисам видео никог да пуца, али сам чуо са те стране да долазе пуцњи. Значи ја сад не могу да, за два сам сигуран да долазе отуд, овај трећи стварно не могу да дредим.

Председник већа: Реците нам приликом доласка у двориште зграде Владе 12. марта 2003. године да ли сте, са десне стране до зида зграде Владе приметили возило марке "Ауди"?

Сведок Бобан Пурић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Где сте се Ви налазили у тренутку када сте чули тај први пуцањ?

Сведок Бобан Пурић: Па пошто је моје место било увек да седим на месту сувозача у "С" возилу ја сам изашао из аута, значи окренуо сам

се према Немањиној улици. Значи стајао сам, нисам далеко био од аута. Врата су остала отворена и био сам можда мало близу зида зграде Владе. Значи то је био мој положај. И ту је близу мене био овај Дробњак Срђан. Он је био ближи месту догађаја. Ја мислим да је он био ближе мало Премијеру од мене јер се тако поставио.

Председник већа: Реците нам да ли сте приликом осматрања вршећи ту службену дужност обезбеђивања Ваш реон осматрања приметили и видели тренутак када је Милан Веруовић додавао Премијеру штаке?

Сведок Бобан Пурић: Да у једном тренутку сам видео пошто моје место није фиксно, моје место је да се крећем и да осматрам. Значи није да се укопам па да сад гледам само у једну тачку. Значи гледао сам и све време сам се окретао да видим шта се дешава. Значи видео сам тренутак када је додавао штаке. А сам тренутак када је Премијер погођен, то нисам видео. Јер сам био леђима окренут, а Веруовић када је погођен, то сам видео.

Председник већа: Да ли сте Ви извадили пиштољ као што кажете данас одмах након првог пуцња?

Сведок Бобан Пурић: Па да Вам кажем, то је инстинктивна реакција. Знате ја сам потегао пиштољ и одмах сам се савио. Да кажем, да, после првог пуцња, мислим да је било и одмах сам потрчао, видео сам овако шта се дешава и одмах сам потрчао горе према ВИП возилу.

Председник већа: Реците нам да ли можете да кажете који је временски протек био између првог и другог пуцња? Да ли можете то временски да определите?

Сведок Бобан Пурић: Па, између, први и други је био кратак интервал и врло кратко, а трећи већ је имао мало размака, можда секунда две. У односу на прва два. У односу на прва два.

Председник већа: Између првог и другог пуцња колико је протекло времена по Вама?

Сведок Бобан Пурић: Па то је било како да Вам, то је било дам, дам па дам. Три секунде је прошло од прилике. Не знам како да Вам објасним.

Председник већа: Да, да, да. Добро је то што Ви звучно описујете. Него нам реците између тог другог и трећег пуцња колико је протекло времена?

Сведок Бобан Пурић: Па да Вам кажем то су секунде, то се све брзо дешавало, стресна ситуација, ја стварно не могу да Вам кажем да ли је прошло секунда, две, али је био размак између трећег пуцња и прва два. Постоји разлика.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви видели тренутак када је погођен Милан Веруовић?

Сведок Бобан Пурић: Да.

Председник већа: Можете ли детаљније мало да нам опишете у ком је он положају био, где се налазио, како је пао и након тога кажете да сте притрчали до њега, у ком положају се налазио у тренутку када је већ био погођен? То нам мало детаљније опишите.

Сведок Бобан Пурић: Да Вам кажем, њега је, кад је погођен, био окренут нешто према вратима, али, како да Вам кажем није био скроз паралелно са вратима, него нешто мало полу укосо. Колико се сећам, нисам сигуран прошло је мало времена па не могу да се сетим баш свега. И кад га је ударило баш га је покосило, знате баш је пао као да га је гром погодио, пао је на леву страну, мислим да се дочекао на колено и на руку. Ја кад сам притрчао он је био окренут леђима ка вратима и био је у неком клечећем положају, био је близу ауту. То је тај положај. Ја сам отворио врата, неки колега је још био ту не могу да се сетим, мислим да је био Ђурић, и помогли смо да уђе. Имао је толико снаге био је толико прибран, мада је обилато кварио то је било баш крви, низ ногавицу доле, па сам ја у једном тренутку, учинило ми се да је у бутину или колено добио, то је било баш криво. Нисам могао да оценим. И то је тај тренутак. Мислим тако је био окренут у тренутку када смо га стрпали у кола, значи леђима. А кад је погођен био је од прилике тај положај. Опет нешто да Вам гарантујем не могу да се сетим сада баш тачно али мислим да је тај неки полукосо положај према згради Владе.

Председник већа: Реците нам да ли је колега Ђурић пре Вас дошао до Милана Веруовића када је погођен?

Сведок Бобан Пурић: Мислим да јесте, зато што је неко од колега већ био ту кад је, мислим да је то он, кад се то десило.

Сведок Бобан Пурић: Да ли сте чули трећи пуцањ пре или након што сте дошли до Милана Веруовића који је падао и већ био рањен?

Сведок Бобан Пурић: Мислите док сам трчао да ли сам се окренуо?

Председник већа: Да. У ком тренутку је то било временски посматрано у односу на догађај?

Сведок Бобан Пурић: Ја још нисам стигао до Милана кад је трећи био метак, када је ударио у зид. Чини ми се да је ударио у зид па да сам онда стигао до аута. Мислим да је тако било.

Председник већа: Да ли сте у том тренутку видели врата бр.5 улаза у зграду Владе када сте чули тај пуцањ трећи?

Сведок Бобан Пурић: Последњи. Ја мислим да су се врата како су увукли Премијера унутра пошто су њему ноге вириле поред врата се видело само су се ноге виделе, овај ја мислим да, они су га увукли унутра. Сад покушавам да се сетим прецизно, они су га увукли унутра, мислим да су се врата затворила аутоматски. Зато ја нисам после могао да уђем унутра. Врата се мислим затварају аутоматски има горе како се зове федер тај који регулише, кад су га увукли он је... Дакле, мислим да је колега један склонио ..., као блокада има нека доле, која спречава да се врата затворе.

Председник већа: Реците нам од изласка из возила приликом доласка у двориште зграде Владе па до времена када сте Ви ушли у улаз бр.5 зграде Владе да ли сте видели Александра Бијелића?

Сведок Бобан Пурић: Да. Видео сам Бијелића кад је почело да се пуца, он је почео нешто да виче не знам шта. Колико се сећам изашао је из кола, и мислим да је први тај који је ушао у Владу и да је помогао да се Премијер увуче унутра. То сам видео.

Председник већа: Да ли сте приметили да ли је Александар Бијелић прилазио рањеном Милану Веруовићу?

Сведок Бобан Пурић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Реците нам да ли можете да нам опишете како се понашао и да ли сте га уопште видели - Ваш колега Јаношевић? Где се он налазио у тим тренуцима од уласка у двориште зграде Владе па на даље?

Сведок Бобан Пурић: Његов задатак је био, пошто је он седео, Дробњак је седео иза мене, он је седео иза возача. Његов задатак је био да изађе на леву страну, значи возила и да проматра тај део који сам рекао да је био наш, део у кога смо ми требали да гледамо, значи ту је био. Кад се запуцало не знам тачно где је био јер сам ја одјурио према ауту, тако да не знам који је његов положај био у том тренутку, већ сам ја гледао у једну ствар, значи гледао сам да приђем Милану и гледао сам да уђем да видим шта је са Премијером, нормално надао сам се да није ништа страшно.

Председник већа: Реците нам да ли сте у тим тренуцима видели сведока Дражена Настића и да опишете његово понашање критичном прилком?

Сведок Бобан Пурић: Да Вам кажем када постоји једно правило знате када се заупца прво што ви радите, значи кад сте код штићеног лица значи гледате да се ухвати заклон. Значи колеге су ухватиле заклон, прва ствар која је била вероватно је ухватио заклон код мислим да је њему најближи био овај зид горе, мало изнад Владе, изнад врата горе. Мислим да је он и Бабић да су били ту поред тог зида. Мислим да сам га видео ту.

Председник већа: Да ли сте га даље видели њега и Бабића?

Сведок Бобан Пурић: Да Вам кажем нешто после тога сам само размишљао о Премијеру да видимо шта ћемо, знате било је, секунде су биле у питању. Значи размишљао сам да што пре то одрадимо да можда човек остане жив. Значи, ушао сам унутра и пошао, био је ту Дробњак поред мене, Јанушевић, господин саветник, тај господин паркинг сервис и мислим Бијелић и један колега унутрашњег обезбеђења, можда је био још неко, али се не сећам.

Председник већа: Добро, реците нам да ли сте видели како је био Премијер обучен када је превожен од резиденције до зграде Владе?

Сведок Бобан Пурић: Имао је неко мислим неко тамније одело и мало светлију кошуљу, можда чак плаву.

Председник већа: Да ли је имао кравату на себи?

Сведок Бобан Пурић: Мислим да је имао. Мислим, имао је неки састанак у Влади. Тада када је ишао на састанке обично је ишао тако обучен.

Председник већа: Да ли се кретао уз помоћ штака?

Сведок Бобан Пурић: Јесте. Мислите када је излазио из возила? Да. Он се кретао помоћу штаке, јер је био повређен.

Председник већа: Реците нам, да ли је имао лонгету на левој ноzi?

Сведок Бобан Пурић: Имао је лонгету, или гипс, ја не могу да се сетим сада, али знам да је био повређен. Повредио се на Копаонику, на фудбалу и имао је на левој ноzi, чини ми се, нисам сигуран – мислим да је лева нога била.

Председник већа: Да ли се ослањао приликом кретања, уз помоћ штака на повређену ногу?

Сведок Бобан Пурић: Јесте по мало. Чак, када је био повређен, када му је пукла та лонгета, у ствари, нисам ни знао да му је пукла лонгета, ја сам мислио да је исчашаио зглоб, али он се кретао, знате. Могао је да се креће после саме повреде.

Председник већа: Опишите нам положај Милана Веруловића у тренутку када сте га Ви видели рањеног у односу на улаз број 5, зграде Владе и возила? Да ли можете да определите димензије? Колика је удаљеност била, у ком делу возила, задњем, предњем? Која је удаљеност била од врата и од возила, врата возила?

Сведок Бобан Пурић: Па, да Вам кажем, могу произвољно да Вам кажем. Било је пар метара. Зато што Премијер није могао баш најбоље да хода и онда смо гледали да буде што ближе да би могао да уђе, сада, колико је то било – не могу да оценим. Значи, пар метара. А Веруовић, када је погођен питали сте у ком је положају био?

Председник већа: Јесте.

Сведок Бобан Пурић: Рекао сам. Пао је на леђа, мислим да је био окренут према вратима и пао је мислим на лево колена и левом руком се задржао. Успео је мало да се задржи у неки полуклучећи став, мислим да је више клецнуо на колена. Мислим, разумећете, сада је мало теже да се сетим прецизно да вам кажем. Мислим да није лежао, знате оно, да је пао, па га погодило, па се пружио – није. Успео је да се придигне сам и чак је сам дошао до кола. Ја сам га само мало ухватио за руку и отворио

врата. Тако да, у тренутку када сам ја пришао он је био окренут према ауту.

Председник већа: У ком положају сте затекли покојног Премијера у згради Владе и у каквом је стању био?

Сведок Бобан Пурић: Када сам ушао у зграду са Добрњак Срђаном, они су га већ, Саша и не знам ко је већ ту био, Јанушевић вероватно и овај колега што је био доле, извукли су га горе на врх степеница и било је много крви и лежао је на леђима. Неко му је држао главу. Имао је огромну рану на грудима, огромна локва крви. Па, знате како, када видите човека таквог, давало је мало наде да је жив. То је мој утисак био. Тотално блед. Празан поглед. Неко је отишао по воду. Мислим да није био у стању да попије ту воду.

Председник већа: Реците нам, да ли му је била поцепана кошуља том приликом и да ли му је пружена нека врста помоћи у тим тренуцима?

Сведок Бобан Пурић: Мислим да су нешто покушавали. Али не знам шта. Мислим да су нешто покушавали да зауставе крварење, мислим да је неко нешто дао, да ли је скинуо са себе, не знам. Али покушано је.

Председник већа: Да ли му је била поцепана кошуља том приликом?

Сведок Бобан Пурић: Не сећам се да вам кажем. Била је огромна локва крви. Он је лежао. Било је много људи око њега. Општа гунгула, тако да стварно се не сећам да је била. Вероватно јесте, не могу да се сетим, нисам баш сад гледао, више сам размишљао да га извучемо одатле што пре, да уђем у ауто и да...

Председник већа: Када сте рекли да сте видели рану – да ли сте то закључили на основу крварења, или сте видели у оном медицинском смислу – рана, где је била улазна, излазна, место где је погођен покојни Премијер?

Сведок Бобан Пурић: Видео сам локву крви и рану на грудима. На леђима, сећам се када смо га подигли, на леђима сам имао осећај просто део тела испао на леђа. Знате, као да је нешто висило, не знам шта.

Председник већа: Да ли је то било ткиво?

Сведок Бобан Пурић: Да. Претпостављам да је ткиво. Мислим да га је Срђан баш ухватио за то место.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви као припадник обезбеђења Премијера били у његовој пратњи током његовог боравка на Копаонику фебруара 2003. године?

Сведок Бобан Пурић: Ја сам ишао у претходницу са Дробњак Срђаном и Јанушевић Љубишом.

Председник већа: Приликом повратка од Копаоника до Београда да ли сте били у његовом физичком обезбеђењу?

Сведок Бобан Пурић: Приликом повратка?

Председник већа: Да.

Сведок Бобан Пурић: Не. Приликом повратка нисмо, зато што нас је Милан послао раније. Претходница увек иде раније. Прођемо трасом комплетног пута где треба да иде до следећег одредишта. То нам је био посао.

Председник већа: Да ли сте били у пратњи Премијера дана 21. фебруара 2003. године када је према наводима оптужнице покушан атентат на Премијера код спортске хале «Лимес» на Новом Београду?

Сведок Бобан Пурић: Да.

Председник већа: Опишите нам тај догађај од почетка.

Сведок Бобан Пурић: Колико се сећам тог догађаја. Иста процедура. Значи, скупили смо се. Кренули смо до његове резиденције, само што мислим да је тада у почетку ишло неко возило испред нас, наше возило, па је после Бјелић изашао на чело негде можда на Петљи, или на самој Газели, не могу тачно да кажем. Значи, ишли смо сасвим рутински. Возили смо се ка Аеродрому и у једном тренутку негде тамо код Хале, човек са камионом хоће да улети онако дрско, мени је то изгледало више као саобраћајни инцидент неког пијаног возача искрено да вам кажем. Покушао је мало дрско да улети у нашу траку. Баш је био упоран и Бјелић је успео то да избегне. Закочио је и успео је. То се све одиграло у две секунде. Ми смо ишли брзо, журили смо, тако да смо одмах заобишли иза возилом за Премијером и за Бјелићем и за Веруовићем који су у возилу били и ишли смо одмах за њима, а иза нас

су остали колеге, мислим, Љубиша и Мића Веруовић ваљда и они су пресрели тај цип и остали су. Ја сам се окренуо да видим шта се дешава. Човек је стао са ципом, они су пришли и видео сам да већ разговарају, тако да смо наставили даље. Наш је посао је да нормално наставимо даље. То је то. Конкретно тај догађај. Не бих имао више да кажем.

Председник већа: Само нам конкретизујте да ли се радило о ципу, или камону?

Сведок Бобан Пурић: Камиону, који је улетео испред нас. Камиончић, неки мањи. Мислим да су биле неке стране таблице.

Председник већа: Шта знате још о том догађају као припадник обезбеђења. Шта сте сазнали? Које је то лице возило камион, да ли је угрожавало безбедност Премијера?

Сведок Бобан Пурић: Да вам кажем, да се није радило о човеку који је возио камион, да то име није било познато из неких...мислим, мени није, али после тога када су почели да повезују колеге неке ствари, онда је постало сумњиво. Право да вам кажем, мени је изгледало као безобразан возач, или припит. Стварно је био дрзак и улетео. То је било сумњиво. Ми смо опет обележена колона, није могао да види да смо ми, знате, упадљиви смо. Три аута малтене иста, затамњена стакла, значи нешто се дешавало. И онда сам чуо да се ради о Багзију. Ишли смо ми и у 29-ти на саслушање, цела екипа, давали смо изјаве два, три пута поводом тога.

Председник већа: Реците нам, приликом кретања колоне са Премијером 21.фебруара 2003. године везано за догађај код Хале «Лимес». Да ли су возила из колоне била светлосно обележена, или је постојала звучна сигнализација?

Сведок Бобан Пурић: Није звучна. Да вам кажем. Премијер то није волео. Није волео та попозна обезбеђења, па сад ту гомила нас, па знате, пратеће возило које иде полицијско испред, то никако. То је било пар пута и он се јежио тога. Тако да смо то избегавали из тих разлога, али мислим да је на возилу у коме сам ја био да је била ротација. Сирене није било чини ми се. Не верујем. Ретко смо то користили. Баш кад је морало. Тако, да мислим да је моје возило имало и да је цип који је ишао иза нас, који је после пресрео тај камион да је имао ротацију.

Председник већа: Након тог догађаја код Хале «Лимес» 21.фебруара 2003. године, да ли је дошло до појачања безбедности Премијера у смислу предузимања службених радњи?

Сведок Бобан Пурић: Да вам кажем, ништа. После тога смо остали, преточили смо се у једну екипу. Значи, један је део екипе се вратио у САИ и ми смо остали једна екипа, први прст, која је остала до дана када је убијен. Никакве мере предострожности. Ништа. Једино што смо ми међусобно тако можда били мало опрезнији, али, нико конкретно мени није дошао, ја сам координирао, остали део екипе, пошто сам ја био у једном тиму, имали смо два тима једно време и нико ми није рекао – припазите, шта ја знам. Појачајте мере опрезности. Мислим, не знам шта би ми могли да урадимо осим да држимо нон-стоп аутоматску пушку у руци, ништа више. Ми смо непосредно обезбеђење, физичко обезбеђење.

Председник већа: Да ли је вама лично познато да ли су постојале сигурносне камере у резиденцији и у згради Владе као систем обезбеђивања објеката и лица?

Сведок Бобан Пурић: Да. Познато ми је да су постојале.

Председник већа: Да ли знате нешто ближе да нам кажете о начину функционисања?

Сведок Бобан Пурић: Не. Нисам. Да вам кажем видео сам само код колеге горе у кућици, значи, када се уђе у Владу да снима монитор и да проматра улаз испред врата. И видео сам да на главном улазу тамо из Немањине улице, да ту постоје монитори и да ту прате сва дешавања. Ренген. То је све што могу да вам кажем.

Председник већа: Још једно питање бих вам поставио. Да ли је вама лично, посредно, или непосредно било шта познато о припремама, покушајима и атентату на председника владе др Зорана Ђинђића?

Сведок Бобан Пурић: Да вам кажем. Нико ништа није дошао да ми каже. Бар мени и осталом делу екипе који смо ту дошли из службе. Колико знам није било ни Вукосављевићу. После тога је био неки инцидент са Вукосављевићем. Он је као поднео оставку. Ја колико знам у служби можете да будете разрешени, не можете да поднесете оставку, да тражите разрешење. Тако да имао је неких цимања после тог догађаја. Био је нешто незадовољан. После тога смо остали ми и Веруовић. Он је бише био логистика.

Председник већа: Ја сам завршио са питањима. Право на питања имају чланови већа. Судија Ната Месаровић, изволите.

Судија Ната Месаровић: Моћете ли мало ближе да нам објасните начин на који сте видели да Милан Веруовић покушава да уђе у ово возило. Његов положај у односу на тај покушај да уђе у возило. Како сте га ви видели?

Сведок Бобан Пурић: После рањавања?

Судија Ната Месаровић: Да.

Сведок Бобан Пурић: Значи, сам чин када је требао да уђе у возило, или од тренутка када је погођен, како је пао...?

Судија Ната Месаровић: Јесте, како је пао, па како се привлачи возилу, како га ви опажете?

Сведок Бобан Пурић: Кажем вам, пао је на леву страну. Значи, мислим да га је погодило искоса некако. Пао је на леву страну, бацило га је. Пао је више на колено и дочекао се на леву руку, или на лакат, тако нешто. Онда је успео да се заротира. У међувремену су...

Судија Ната Месаровић: Како? Само то објасните како се то он заротирао?

Сведок Бобан Пурић: Мислим, да вам мало демонстрирам. Ово су улазна врата. Мислим да је овак стајао и да је то тренутак када је погођен. Опет кажем, не сећам се баш најбоље, не могу сада да гарантујем. Зато што је у том неком полукосом положају пао и онда успео да се окрене, тако да су му врата дошла иза леђа, а ВИП возило му је дошло испред.

Судија Ната Месаровић: И како онда прилази вратима? Тај положај његовог тела у односу на врата возила?

Сведок Бобан Пурић: Прилази сагнут, чучећим ходом. Вуко се малтене и ја сам га повукао.

Судија Ната Месаровић: Где му је окренуто лице, глава, у ком правцу?

Сведок Бобан Пурић: Према возилу, када смо га убацивали у возило, када је био рањен.

Судија Ната Месаровић: Како он прилази возилу?

Сведок Бобан Пурић: Према возилу.

Судија Ната Месаровић: Кажите ми где се у том тренутку налазио возач Бјелић када је погођен Веруовић?

Сведок Бобан Пурић: Када је погођен Веруовић он је по мом сећању, пошто је мали размак био између оног када је погођен Премијер и Веруовић, он је истрчао из аута и ишао је ка Влади. Ја мислим да је то тај тренутак када је у међувремену погођен Веруовић. Значи, није сигурно ушао у Владу, колико се ја сећам, па погођен Веруовић. Није било времена.

Судија Ната Месаровић: Ја само питам да ли знате где се он налазио када је погођен Веруовић? Где је био? Ако знате.

Сведок Бобан Пурић: Нисам сигуран. Не сећам се. Можда испред аута, почео да трчим, стварно не могу да се сетим.

Судија Ната Месаровић: Нисам вас добро схватила данас у вашем сведочењу када сте објаснили да сте ви покушали да уђете на врата зграде Владе, рекли сте да нисте успели, због чега?

Сведок Бобан Пурић: Не знам шта је било у питању.

Судија Ната Месаровић: Јесу ли врата била затворена, или ...?

Сведок Бобан Пурић: Врата су се затворила. Пазите, врата у Влади се затварају аутоматски. То је тренутак када сам ја остао на брисаном простору сам хтео сам да улетим што пре. Да вам кажем, могуће је да сам гурнуо лева врата, али... углавном нисам могао одмах. Углавном, вратио сам се, па сам поново и онда су се отворила.

Судија Ната Месаровић: Још једну ситуацију. Рекли сте да су, ваш термин је био «увукли» Премијера унутра. Шта то значи? Који део тела Премијера сте ви видели, ако сте уопште видели, напољу и шта сте мислили под тим «увуки» унутра?

Сведок Бобан Пурић: Видео сам само ноге. Мислим, од колена, па према доле, значи ципеле.

Судија Ната Месаровић: Рекли сте – када сте ушли у зграду Владе да сте затекли Премијера и испред њега локву крви. Где сте га Ви то тачно затекли?

Сведок Бобан Пурић: Кад уђете у Владу, па имате један ниво степеника, па други. Значи, горе скроз на платоу где почињу степенице које иду горе ка кабинету. Значи, где је сама кабина колеге који ради унутрашње обезбеђење. На том делу.

Судија Ната Месаровић: Је ли то значи да је већ један део степеништа био пређен, па...?

Сведок Бобан Пурић: Да, пређен је. Било их је ту, не знам колико, четири, пет...

Судија Ната Месаровић: Да ли је на степеништу било трагова крви?

Сведок Бобан Пурић: Да. Колико се сећам – да.

Судија Ната Месаровић: Јесте ли касније када сте долазили, да ли сте уопште били негде да некоме покажете где сте Ви затекли Премијера, уопште да објашњавате ситуацију и сам догађај?

Сведок Бобан Пурић: Јесам са колегама из Оперативе из 29-тог Новембра.

Судија Ната Месаровић: Јесте ли им рекли где сте видели крв, трагове?

Сведок Бобан Пурић: Да ли сам им рекао?

Судија Ната Месаровић: Да.

Сведок Бобан Пурић: Мислим да јесам. Не могу сада да се сетим.

Судија Ната Месаровић: Још нешто ме интересује. Кажете ваш посао је био да процените сумњиву ситуацију. Да ли ову ситуацију код Лимеса, колико сам схватила, јесте ли проценили као сумњиву, или не?

Сведок Бобан Пурић: Да вам кажем. Може да буде и једно и друго.

Судија Ната Месаровић: Не, може да буде. Рекли сте малопре да сте то проценили као понашање безобразног возача у саобраћају?

Сведок Бобан Пурић: Да. На први поглед.

Судија Ната Месаровић: Да ли сте уопште неку ситуацију у последњих два месеца пре смрти Премијера, тада када је извршен тај атентат проценили ви лично као сумњиву?

Сведок Бобан Пурић: Нисам приметио нигде ништа. Нисам приметио неко кретање. Нисам приметио да неко му прилази тако близу да може да га угрози.

Председник већа: Право на питања – заменик Специјалног тужиоца? Нема питања. Право на питања – адв.Божо Прелевић, изволите.

Адв.Божо Прелевић: Ви сте малопре рекли - то обезбеђење око Премијера коме сте Ви припадали да је први прст, то сте рекли? Први прст?

Сведок Бобан Пурић: Да.

Адв.Божо Прелевић: Колико прстена уопште има када се обезбеђује лице?

Сведок Бобан Пурић: Да вам кажем, у систему обезбеђења личности имате више прстена. Могу да вам кажем да постоји и дубинско обезбеђење које је можда битније. Не битније, него можда најбитније. Постоји обавештајна служба која мора да да информацију преко којих ми доносимо процену, односно надлежни доносе процену да ли треба обезбеђење да се појача и шта треба да се ради.

Адв.Божо Прелевић: Значи, колико процењујете да има прстена? Ви сте рекли да сте били први, па сте сада набројали још неке.

Сведок Бобан Пурић: Ми смо били први прстен. Требало је да буде дубинско обезбеђење и обавештајна служба. Бар два, три прстена још. Мислим, да вам кажем тако су ме учили на свим курсевима које сам био, па тако смо и радили.

Адв.Божо Прелевић: Да ли је било дубинског обавештавања?

Сведок Бобан Пурић: Не. Нисам обавештен да је било. Да допуним. Дешавало се да колеге из Шесте управе, да иду као претходница, ето тако. То је са Вукосављевић Владимиром – Кезом, начелником, дешавало се да са једном екипом из Шесте управе иде као претходница када смо ишли на путовања по Србији.

Адв.Божо Прелевић: Конкретно за 12-ти, дан, два, три пре тога?

Сведок Бобан Пурић: Не. Ја се не сећам да је то било.

Адв.Божо Прелевић: Ви сте у једном тренутку данас рекли, када сте рекли да сте чули трећи хитац и онда сте рекли да сте видели контакт тог трећег хица са зидом. Тако сте рекли?

Сведок Бобан Пурић: Да.

Адв.Божо Прелевић: Интересује ме у односу на тај моменат. Значи, у односу само на тај моменат где се налази Александар Бјелић. Његова позиција? Да ли стоји, да ли се креће и ако можете то да појасните?

Сведок Бобан Пурић: Не могу да се сетим тачно његове позиције у том тренутку. Знам да је излетео одмах из кола и почео нешто да виче, тако да претпостављам да је био негде у ходу. Не могу да вам кажем прецизно.

Адв.Божо Прелевић: Да ли је био на улазу у Владу, или не можете ни то да кажете?

Сведок Бобан Пурић: Када је трећи хитац. Још увек се везујете за трећи хитац?

Адв.Божо Прелевић: Да.

Сведок Бобан Пурић: Не могу да се сетим стварно. Мислим да јесте. Мислим да је би унутра. Не могу да се сетим, да не причам произвољно, не могу стварно да се сетим.

Председник већа: Само онога што се сећате. Немојте ништа мислити, ни процењивати, него - сећате се, или не.

Адв.Божо Прелевић: Ви сте детаљно на питање судије Месаровић објаснили, колико сте могли наравно рањавање Веруовића. Мене интересује опет само везано у односу на трећи хитац. Да ли знате где гледа Веруовић, односно лице где му је окренуто, да будем прецизан. У тренутку када сте чули трећи хитац?

Сведок Бобан Пурић: Не сећам се. Не знам тачно.

Адв.Божо Прелевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адвокат Марко Миливојевић. Изволите.

Адв.Марко Миливојевић: Прво питање би било, ако може сведок да нам опише положај стопала покојног Премијера после првог пуцња, то што је видео кроз врата. Значи, смер, како су била окренута тачно?

Сведок Бобан Пурић: Не могу да се сетим. Сећам се да сам до колена, ципеле сам видео, е сада да ли је био на боку, или на леђима то не могу да се сетим.

Адв.Марко Миливојевић: Друго питање, ако може да опише камион који је учествовао 21.фебруара, значи, модел, боју, штоп светла, фарове, било шта што би могло да карактеристику камиона?

Сведок Бобан Пурић: Не. Не могу тако да опишем. Стварно се не сећам. Изгледао је као неки мањи камиончић, као нека мања хладњаћа, неки Тамић.

Адв.Марко Миливојевић: Да определи време када му је речено где треба Премијер да иде из његове куће, тј. из резиденције 12.марта?

Сведок Бобан Пурић: Из резиденције у Владу ако сам разумео добро? Време?

Адв.Марко Миливојевић: Да.

Сведок Бобан Пурић: Не знам тачно. Ту негде око пола један.

Адв.Марко Миливојевић: Значи, сазнао је тада када је тамо стигао, или је пре сазнао?

Сведок Бобан Пурић: Не разумем питање.

Председник већа: Да ли сте сазнали где треба Премијер да иде из резиденције и када?

Сведок Бобан Пурић: Сазнао сам када смо дошли. То се обично тако и дешава. Значи, када пођемо, испред резиденције, значи у Ужичкој 40 Веруовић каже – идемо у том правцу и то нам је циљ.

Адв.Марко Миливојевић: Када су стигли у Владу са Премијером, значи, на том путу и када су излазили из дворишта Владе да ли је приметио возило Ауди?

Председник већа: Питао сам га ја то.

Адв.Марко Миливојевић: Али ви сте питали пре, када је први пут стигао, а ово је значи касније догађај.

Сведок Бобан Пурић: Не сећам се.

Адв.Марко Миливојевић: Последње питање. Да ли је приметио неке ТВ екипе испред зграде Владе у току дана, да ли пре атентата, или после атентата?

Сведок Бобан Пурић: Прметио сам неку гужбу испред Владе. Мислим да су били скроз преко пута. Значи, ближе згради ЦИП.

Председник већа: Након догађаја, или?

Сведок Бобан Пурић: Пре догађаја. Мислим да је била нека група људи. Пре догађаја.

Адв.Марко Миливојевић: Да ли су имали камере, или су тако стајали само?

Сведок Бобан Пурић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Право на питања има адвокат Ненад Вукасовић.

Адв.Ненад Вукасовић: Надовезао бих се само на питање колеге Миливојевића. Сведок је рекао на питање колеге Миливојевића да не може да процени да оно по положају ногу, то што је видео, што је вирило од дела тела Премијера у холу, да не може да определи како је био, али каже – не могу да кажем да ли је био на боку, или леђима. Уз вашу дозволу бих питао – да ли свесно искључује могућност да је лежао на грудима и стомаку. Јер каже – «искључиво не могу да определим да ли је био на леђима, или на боку».

Председник већа: Не би могли, јер сведок сведочи, не може да искључује.

Адв.Ненад Вукасовић: У реду. Хтео сам само да питам, ништа није спорно. Моје следеће питање би било: Споменуо је извесног Тошу из Паркинг сервиса. Хтео бих да питам да ли је раније тај Тоша долазио, ко је тај Тоша, да ли га познаје, да ли је то лице које ради у згради Владе, или је оно ту се случано затекло, или је неко лице, каже да зна да је из Паркинг сервиса, да ли је то лице запослено ту, да ли га виђа стално?

Председник већа: Разумео је питање.

Сведок Бобан Пурић: Виђао сам га. Он је, мислим да је нешто у Демократској странци, али шта је радио, мислим, по неким мојим сазнањима он је би директор Паркинг сервиса. Не знам. Он је долазио у Владу, а шта је тачно радио, ја не знам.

Адв.Ненад Вукасовић: Извињавам се. Рекао је да је директор Компаније Паркинг сервиса? Добро, хвала. Следеће моје питање би било усмерено на ово, ако би сведок могао да одговори, шта га је то повукло, изјављује реченицу следећу: «Када смо ушли у двориште било је аветињски празно». Ја бих замолио уз вашу дозволу – да ли сведок може да определи на шта га то асоцира израз «аветињски празно». Са чиме то пореди, зашто је тај дан «аветињски празно»?

Сведок Бобан Пурић: Навикао сам да, уствари да у парку има пуно возила, пуно људи ту долази, навикао сам да ту буде више возила, тако да ми је некако деловало мало пусто. То је мој први утисак био. Мада, нема правила, знате.

Адв.Ненад Вукасовић: У реду, нема правила. Значи, раније било пуно, а због тога га је то асоцирало...

Председник већа: Немојте закључивати колега. Питајте, али немојте на тај начин...

Адв.Ненад Вукасовић: Не закључујем ја ништа, он је рекао «аветињски празно». Ја ћу тек касније закључивати, сада не. Још једно питање бих имао. Сведок је рекао да је његов тај опсег посматрања, дакле, где он гледа би био тај правац према Немањиној улици и према тој згради која је била за време бомбардовања срушена. Интересује ме – рекао је да је након првог пуцња, прво што му је пало на памет да је пуцањ дошао одатле, из те зграде, да ли може да нам каже...

Председник већа: Сачекајте. Прво да питамо сведока – да ли сте рекли уопште током данашњег сведочења да сте помислили да је пуцањ дошао оданде, или сте се плашили да могуће...?

Сведок Бобан Пурић: Мислим да нисам рекао да сам помислио, него – плашио сам се...

Адв.Ненад Вукасовић: Молим Вас председниче, ја апсолутно немам разлога да било чије речи искривљујем.

Председник већа: Да питамо сведока. Не могу ни ја да баш реконструишем тачно шта је рекао.

Адв.Ненад Вукасовић: Будите уверени да сигурно не бих погрешно записао.

Председник већа: Није проблем, него, питамо сведока.

Сведок Бобан Пурић: Разумео сам. Значи, мој први утисак је био, не приви утисак, него прва помисао, зато што сам стално мислио на ту зграду, знате, стално сам говорио да та зграда је необезбеђена. Говорио сам Вукосављевићу. И то је први тренутак. Да вам кажем и тај део је био мени иза леђа, на који сам ја мислио, тако да ја не могу да кажем – пуцањ је дошао одатле, то не могу, стварно не знам одакле је дошао када је то велики потез.

Адв.Ненад Вукасовић: Сведок је рекао – прво сам помислио да се пуца из зграде. У реду. Зато сам и питао шта га је то асоцирало да помисли - из зграде. Хтео бих сада да питам нешто, а колегиница судија Ната Месаровић је почела то питање. Чини ми се да сведок није можда до краја одговорио, или није можда ни чуо до краја. Рекао је једног момента да је покушао да уђе, али није могао, да су врата била затворена. Ја бих хтео да питам сведока да ли су врата била затворена, или закључана, у смислу да не може да отвори? Зашто не може да отвори?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

зобрањује се питање адвоката Ненада Вукасовића, јер је сведок већ одговорио на то питање које је поставила члан већа судија Ната Месаровић.

Адв.Ненад Вукасовић: Одговорио је на један начин, рекао је да не зна, како је ушао, рекао је да «нисам могао да уђем у зграду». Добро. Ја немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питање има адвокат Александар Поповић. Изволите.

Адв.Александар Поповић: Хвала. Поставио бих питање да ли је сведоку познато – да ли је постојао заменик шефа обезбеђења господина Веруовића и ако јесте, ко је то био?

Сведок Бобан Пурић: Само нека се прецизира питање. Занима вас само заменик, или вас занима хијерархија?

Председник већа: Не. Не треба нам хијерархија, него да ли је замењивао шефа непосредног обезбеђења Премијера Милана Веруовића било ко и ко је то лице?

Сведок Бобан Пурић: Срђан Бабић.

Адв.Александар Поповић: Да ли је било предвиђено да уколико се нешто догоди шефу обезбеђења да тај заменик преузме његову...?

Сведок Бобан Пурић: Да вам кажем, то су били све способни момци, тако да то уопште није био проблем. Значи, ту смо сви. Значи, то је био ствар договора ко ће први, то није никакав проблем био. Јер, екипа је била једна изузетна. То сасвим одговорно тврдим. И обучена.

Адв.Александар Поповић: Обзиром да је постојала интерна веза – да ли је неко од изласка из аутомобила тог 12.марта испред зграде Владе било шта рекао преко те интерне везе, упутио, упозорио?

Сведок Бобан Пурић: Па, сигурно је била комуникација нека током пута, с тим што мислим да је Веруовић...

Адв.Александар Поповић: Не, не током пута. Значи, од момента када сте стали испред зграде Владе, непосредно пре фактички првог пуцња и после тога?

Сведок Бобан Пурић: Значи, моменат када улазимо у двориште са Премијером?

Адв.Александар Поповић: Тако је. Излазите из аутомобила да обезбедите и од тог тренутка, па надаље?

Сведок Бобан Пурић: Од тог тренутка не знам. Тада смо изашли већ. Зна се шта се ради. Свако је знао свој посао.

Адв.Александар Поповић: Значи, нико, никакво упозорење није...?

Сведок Бобан Пурић: Ја нисам чуо.

Адв.Александар Поповић: А, након тога да ли је координација ишла путем те интерне везе?

Сведок Бобан Пурић: После пуцњаве?

Адв.Александар Поповић: Да.

Сведок Бобан Пурић: После пуцњаве је био општи хаос. Значи, човек је погођен. Ја сам притрчао до Веруовића, ушао сам унутра, значи, нико више није размишљао. Никакав контакт везом није био потребан, јер смо сви били ту, сваког човека сам знао где је.

Адв.Александар Поповић: Да ли је неко од припадника обезбеђења пуцао приликом догађаја испред Владе?

Сведок Бобан Пурић: Колико ја знам – није.

Адв.Александар Поповић: Да ли сведок можда зна шта је било са штакама, обзиром да је видео када су штаке предате Премијеру?

Сведок Бобан Пурић: Не знам.

Адв.Александар Поповић: То је све. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Оливера Ђорђевић. Изволите.

Адв.Оливера Ђорђевић: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања адвокат Биљана Кајганић.

Адв.Биљана Кајганић: Којим возилом је дошао до Ургентног центра после атентата, ја нисам сигурна да сам чула?

Сведок Бобан Пурић: Ја којим сам дошао?

Адв.Биљана Кајганић: Да.

Сведок Бобан Пурић: Ја сам дошао – возило се види на снимку Б-92 то је возило које сам уопште и био, значи, када сам радио моја позиција је била да будем у том возилу. Значи, возило БМВ 528, мислим.

Адв.Биљана Кајганић: Ово блиндирано?

Сведок Бобан Пурић: Не.

Адв.Биљана Кајганић: Ви нисте били у возилу где је био Премијер?

Сведок Бобан Пурић: Не. Нисам био у возилу у којем је био Премијер.

Председник већа: Дозволите да ја поставим још једно питање. Вероватно сте гледали тај снимак о кретању блиндираног возила којим је превожен Премијер до Ургентног центра и друго возило пратеће у овој ситуацији, јесте ли ви били на месту сувозача и да ли сте руком махали да се зауставе возила, или ко је то учинио?

Сведок Бобан Пурић: Не. То је био Срђан Бабић који је махао палицом. Ја сам седео иза возача.

Председник већа: Наставите колегинице.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сведок зна како се зове доктор који му је рекао да никад у животу није видео такву рану после атентата, када је разговарао?

Председник већа: Је ли вам рекао доктор да никад у животу није видео такву рану?

Сведок Бобан Пурић: Да. Један доктор је рекао да стварно такву рупу није видео. Не знам који и не знам да ли бих га препознао.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је њему лично познато да је Вукосављевић, начелник обезбеђења дао оставку, или је посредно то сазнавао?

Сведок Бобан Пурић: Сад, ја сам причао са њим. Био сам изненађен, јер је лично он мене позвао у то обезбеђење, тако да сам био разочаран што се то десило. А то сам чуо од њега лично.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сведок може да определи када је то било у односу на овај догађај?

Сведок Бобан Пурић: То је било после Хале «Лимес».

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је прихваћена та оставка, да ли је сведоку познато то?

Сведок Бобан Пурић: Да вам кажем, опет кажем да у МУП-у нема оставке старешина, него има разрешење. Значи, он је тражио разрешење. Знам да тај посао више није радио. Да ли је ту прошао неки административни пут, то не знам, али знам да то више није радио. Значи, више нисмо радили заједно.

Адв.Биљана Кајганић: У вези Хале «Лимес», да ли је и колико пута, пошто је рекао – више пута смо давали изјаве у МУП-у, када је он у односу на тај догађај дао изјаву и да ли је то он чинио више пута?

Сведок Бобан Пурић: У односу на Халу «Лимес», на тај догађај? Мислим, дали смо изјаву два пута. Мислим да је то било одмах сутрадан, или исти дан.

Адв.Биљана Кајганић: Ко је дао све изјаву?

Сведок Бобан Пурић: Не могу да се сетим.

Адв.Биљана Кајганић: Ко је све дао изјаве?

Сведок Бобан Пурић: Цела екипа која је радила тај дан.

Адв.Биљана Кајганић: А то је?

Сведок Бобан Пурић: Само да се сетим. Значи, самном је био Дробњак Срђан – он је тад возио, иза мене су били Личина, Пуртић – они су сад у САЈ-у, после тога су отишли у САЈ после тог догађаја. Био је Веруовић, Бјелић са Премијером и позади је био Веруовић Миладин и Јаношевић Љубиша. Можда сам неког изоставио, али дешавало се да неко иде код Ружице, код деце, тако ротирали смо се. Тако, то је одприлике та екипа за коју знам да је сигурно била.

Адв.Биљана Кајганић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адвокат Драган Крстићевић. Има право да постави питања адвокат Александар Зарић.

Адв.Александар Зарић: Да ли би могао мало да појасни овај детаљ малопре када је колега Вукасовић питао за ову зграду која се налази, за коју је он сматрао да је потенцијална опасност, рекао је да му се налази и она иза леђа. Који је то положај био, односно у ком положају се налазио када тврди да му се налазила иза леђа?

Сведок Бобан Пурић: Да прецизирам. Значи, тај део одакле сам ја мислио да се пуца, значи, то није скроз мени иза леђа, него уопште, како да кажем, и тај део скроз мени иза леђа и мало искоса. Значи, ја сам подсвесно, значи, бојао сам се да се не деси некад нешто из те згрде. Значи, када сам чуо, прво што сам помислио да није одатле. Ја сада не могу да кажем, још једном објашњавам да је то одатле, али је био пуцањ негде иза мене. То је то.

Адв.Александар Зарић: Да ли може да опише које он зграде види у свом правцу, значи, које осматра?

Сведок Бобан Пурић: У мом правцу видим део зграде Владе, видим преко пута Њемањине, видим зграду СМПП-а, зграду испод СМПП-а, да ли то беже ЖТП, не могу да се сетим и овамо Немањина, да ли је то бр.9, ова зграда војна која је страдала у бомбардовању. Значи, то је тај потез – и улицу, део који ја могу да видим.

Адв.Александар Зарић: Да ли може да види врх ове зграде за коју је описивао да представља потенцијалну опасност?

Сведок Бобан Пурић: Врх сигурно не могу, баш птица нисам. Знате, не могу да погледам сада, гледам право...

Адв.Александар Зарић: У који положај морате да се поставите да би сте видели врх?

Сведок Бобан Пурић: Морао бих да се попнем горе, да вам кажем право.

Адв.Александар Зарић? Не, са вашег места где сте се налазили?

Сведок Бобан Пурић: Да бих видео врх зграде?

Адв.Александар Зарић: Да....01.07.15

Сведок Бобан Пурић: Нисам могао никако да видим. Значи, морао сам да се попнем горе негде на неки спрат да бих донекле видео ове зграде.

Адв.Александар Зарић: Рекао је да, када се запослио да је дошао регуларно на то радно место. Значи, преко службе. Шта је подразумевао под тим – регуларно?

Сведок Бобан Пурић: Па зна се процедура преласка. Значи из МУП-а се ишло у Државну безбедност, провере су биле. Мислим, сви су дошли регуларно. Ја сам то рекао зато што сам нешто читао у јавности, било је свачега на наш рачун. Значи, сви су прошли провере, сви су били на тестирањима. Примљена је једна добра екипа. Конструктивно опет кажем био је САИ.

Адв.Александар Зарић: Само још једно питање. Да ли може да каже какви су били међуљудски односи између њих, уопште у обезбеђењу?

Сведок Бобан Пурић: Да вам кажем, моје мишљење је моје мишљење. Не мора да значи да сви тако мисле. Ја сам тамо био са свима коректан и био са свима у добрим односима. Што значи, ја сам такав човек, значи, ја поштујем своје колеге и функционисали смо оно баш као – као сат. То што се чује некад о нама, то није истина.

Адв.Александар Зарић: Какви су били односи између других?

Сведок Бобан Пурић: То не знам да вам кажем. То питајте њих. Мени је изгледало да функционише.

Председник већа: Право на питања има адвокат Вељко Делибашић.

Адв.Вељко Делибашић: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Крсто Бобот.

Адв.Крсто Бобот: Само једно питање. Пошто је сведок малопре изјавио на питање колеге Зарића да су били односи њихови међусобни, међуљудски изврсни, мене занима да нам сведок одговори какви су били односи између њих као припадника личног обезбеђења Премијера и осталих система у обезбеђењу? Значи, у тим службеним комуникацијама, или приватним, да ли је било неких проблема по његовим сазнањима у тој комуникацији?

Сведок Бобан Пурић: Мислим да питање није упућено на право место. Ја сам комуницирао са осталима само преко својих претпостављених. Значи, Вукосављевић, Веруовић. Значи, они би то могли боље да вам кажу.

Адв.Крсто Бобот: Нисам разумео одговор. Значи, нема сазнања, или има сазнања. Да ли он може боље, или лошије да каже, то није на сведоку да процени.

Сведок Бобан Пурић: Немам сазнања каква је била комуникација.

Председник већа: Адвокат Александар Ђорђевић да ли има питања?

Адв.Александар Ђорђевић: Немам питања. Ја се захваљујем.

Председник већа: Адвокат Анђелко Грбовић?

Адв.Анђелко Грбовић: Хвала. Немам.

Председник већа: Адвокат Зоран Николић?

Адв.Зоран Николић: Немам.

Председник већа: Да ли неко од окривљених хоће да постави питање сведоку? Питања нема. Можете да идете. Отпушта се сведок Бобан Пурић. Да ли има примедби на исказ? Нема примедби.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се изврши процесна радња саслушања сведока Љубише Јаношевића.

Председник већа: Добар дан. Ваше име и презиме?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јаношевић Љубиша.

Председник већа: Име оца?

Сведок Јаношевић Љубиша: Љубиша.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Јаношевић Љубиша: 09.04.1970. у Кладову.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Јаношевић Љубиша: Срзентићева бр.7, СО Раковица, Београд.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Јаношевић Љубиша: Полицајац.

Председник већа: Да ли сте у сродству са оптуженима у овом кривичном предмету?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Председник већа: Моје је да Вас поучим да сте дужни у својству сведока да Суду саопштите све што Вам је познато у овом предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривичн дело. Опомињем Вас да сте као сведок у овој кривичној ствари дужни да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело. Поучавам Вас да нисте дужни да одговарате на поједина питања којима би Вас, или Ваша блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ове поуке и упозорења?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесам.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да као сведок положите заклетву пред Судом. Прочитаћу Вам текст заклетве, па ако сте сагласни само реците «да», да не би понављали текст заклетве. «Заклињем се да ћу о свему што пред Судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати»?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да.

Председник већа: Реците нам све што Вам је познато о догађају, атентату на председника Владе Републике Србије др Зорана Ђинђића 12.марта 2003. године. Изволите.

Сведок Јаношевић Љубиша: Тог дана смо дошли у Владу. Требали смо да радимо. Значи, обично смо долазили пре почетка посла,

неких сат времена пре одласка до резиденције. Сад, не мора то да буде сат времена, може да буде и мало више и мало мање. Значи, дошли смо ту и отишли смо у ресторан Владе да попијемо кафу пошто смо имали још времена, мислим наводно «још времена», међутим, док смо на пола кафе били добили смо информацију да већ кренемо у резиденцију. Значи, кренули смо у резиденцију. Ја сам био у сивом БМВ-у, блиндираном, који је возио Лалић Драган и так сам и отишао, значи, с тим сам отишао до резиденције. Сачекали смо Премијера да изађе из резиденције, Премијеров ауто. Кренули смо у Владу. Значи, био сам у трећем ауту. Са мношвом у колима је био још Пурић Бобан и Дробњак Срђан, ја сам седео позади, иза возача, значи, на левој страни. Занимљиво ми је - тог тренутка нисам приметио, али када се све то издешавало – што када смо улазили у двориште Владе, ипак је то радни дан, средина, значи, поподне, нисам приметио ни једног човека у дворишту Владе, ни један, значи, ни један ауто да је био, али ближе капије доле скроз. Значи, први аутомобил је прошао поред улаза Владе и возило је стало значи, непосредно на самом улазу у Владу, значи, довољно да би можда премијер направио пар корака да уђе, тако се и гледало, значи, да што мање места остане, али не тако скучен да не би он могао, него да би могао да изађе и да уђе у Владу. Значи, наш ауто је стао, трећи ауто у коме сам ја био стао је иза цип возила. Ја сам отворио врата и изашао сам, значи, на моју леву страну. Изашао сам и усмерио, значи, окренут сам био према оној згради, војној згради која је била бомбардована за време бомбардовања. Била је без прозора, значи, она је била овако, значи са ове моје стране. Нисам обраћао пажњу да ли су се остале колеге распоредиле, претпостављајући, јер то је било уобичајно. Када сам осмотрио зграду коју сам имао да осматрам, обично се гледа потез од 180 степени овако фронтално, значи, како се окренемо. Значи, све сам погледао. Нисам уочио ништа сумњиво. Бацио сам поглед овако на десну страну преко рамена. Видео сам да Премијер још није изашао из кола. Значи, распоредили смо се релативно брзо, онако како и треба. Поново сам наставио да осматрам. Значи, првенствено сам бацао акценат на ову зграду, јер имали смо причу између нас да је та зграда необезбеђена, да има доста отвора одакле би могао да вреба потенцијални нападач. Чуо сам, значи после неког времена, значи чуо сам један прасак који ми није личио на пуцањ. Значи, није ми личио на класичан пуцањ, значи, то је нешто пригушено било. У том моменту ја се окренем, пошто првенствено радимо посао да заштитимо штићену личност, ја се окренем овако преко рамена и у мом окретању успео сам само да видим покојног Премијера како упада лицем кроз врата. Значи, лицем овако кроз врата. Значи, гледа у врата и упада унутра и јаук сам чуо. Не могу тачно да се сетим, мислим, да формулишем тај јаук. Потеглао сам пиштољ и бацио се право на бетон испред себе. Нисам могао да оценим у том тренутку одакле ми је долазио тај звук. Значи,

бацио сам се право на земљу држећи пиштољ у руци да би непосредно после тога зачуо још један прасак. Уствари, у том моменту док сам се ја бацао, ја сам зачуо и други. Та два су ми била врло близу у односу на трећи, ближе него тај рећи. Када сам залегао чуо сам и трећи. То је већ личио на пуцањ где сам јасно чуо и рикошет. Значи, нисам стекао утисак где је тај рикошет могао да заврши. И тај трећи ми је, односно други и трећи, махиално сам се окренуо према згради, према Адмирала Гепарта горе, значи, погледао сву ту околину. Ништа сумњиво нисам видео сем отворених прозора, значи, и на једној и на другој згради. Значи, на оној горе до Кнеза Милоша исто је било сасвим нормално све. Значи, ништа сумњиво нисам приметио. Значи, остао сам да лежим на отвореном. Не знам, очекујем после тог трећег пуцња да ће још да буде пуцњаве, јер имао сам утисак да је то неки метак који упозорава комплет, значи, нас, обезбеђење, да би једног момента само приметио како Лалић са БМВ-ом пролази кроз горе, до, ја не могу да Вам тачно кажем, можда неких тридесетак метара од улаза Владе горе, иде према Адмирала Гепарта и ја га видим. Враћа се назад и стаје са БМВ-ом између мене и значи те зграде у Адмирала Гепарта. Отварају се задња врата. Значи, схватио сам да је дошао по мене. Значи, нисам се окретао више да видим шта се дешава на улазу Владе и било шта. Ништа нисам значи то видео. Значи, ускачем на задње седиште. Питам га шта се дешава. Каже – изгледа да је Премијер погођен. Покушава да стане. Значи, он покушава да стане на улазу врата. Кажем – «па где је сад?», каже – «у Влади». Покушава да стане значи на улазу од врата Владе и стаје. Ја отварам значи задња врата, пошто сам ја на задњем седишту. Отварам задња врата, да би у том моменту се отворила врата од Владе и појавио се Тоша. Ја га знам као Тоша, значи, човек који је носио Премијера за ноге. Значи, ја сам отвори врата, ослободио му пролаз, пошто је предње седиште до возача било празно, значи, прошао сам на предње седиште. Тоша је ушао са ногама покојног Премијера у ауто и у том тренутку, значи, већ треба врата да се затворе, ја не видим, значи, видим да је, бацио сам само овако поглед преко рамена. Видим да је раскопчана кошуља и видео сам ране на грудима. Е, сад, не могу да се сетим ни која је то величина, ни ништа. И Премијер је држао затворене очи. Значи, ја кажем Лалету «вози». Нема ту шта. Значи, Премијер је у колима, значи, вози што пре. Значи, Тоша је сео. Међутим, Лале креће, стаје, креће, стаје и у моменту значи седа и Зоран Јанушевић. И ја кажем «где идемо?», каже, идемо у «Ургентни центар, у најближи Ургентни центар» и више нема разговора значи између мене и Лалета. Долазимо на Ургентни центар. Тек тада видим да они већ горе, уствари још нису знали ни ко је погођен, ни ништа, али видим велику гужву. Значи, дошла су колица, Премијер је стављен на колица. Нисам ишао у реанимациону салу, значи са хеклером сам остао на улазу. Значи, да би после неког времена, тачно се не сећам

колико чуо да је Премијер преминуо. Њега од тог тренутка када је изашао из кола и стављен на колица, значи нисам видео.

Председник већа: Да ли је то све што имате да нам кажете о том догађају?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да.

Председник већа: Сада ћу вам ја постављати питања, па након тога одговорите. Да ли можете да се сетите када сте дошли у зграду Владе 12.марта 2003. године?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислите време?

Председник већа: Да.

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислите када смо ми дошли, или када је дошла колона са...?

Председник већа: Не. Ви лично када сте дошли?

Сведок Јаношевић Љубиша: То не могу да се сетим.

Председник већа: Реците нам да ли можете да нам кажете ко Вам је саопштио задатак да треба да идете до резиденције Премијера?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислим да је Милан.

Председник већа: Мислите на Милана Веруовића?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Мислим да је Милан, јер обично он је био тај који је обавештавао, то је моменат да ли треба да идемо у резиденцију...

Председник већа: Да ли сте прошли кроз двориште зграде Владе када сте улазили у саму зграду? Значи, ујутру када сте дошли на посао, да ли сте прошли двориште и да ли сте видели да ли има паркираних возила, да ли вам је то било уобичајно, неуобичајно, мањи број возила у односу на радне дане остале?

Сведок Јаношевић Љубиша: Прошао сам кроз двориште Владе, али то је, не могу да се сетим да је било више возила, али, чини ми се да ми је то било уобичајно, јер ипак је то било мало раније него оно време, и то је уобичајно да тако рано нема толико возила.

Председник већа: Да ли можете да одредите колико је било возила и у односу на време када сте ви дошли у колони са Премијером да би га превезли до зграде Владе, када сте већ у исказу рекли да Вам је то било необично празно?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислим да је било мање возила када смо дошли са Премијером. Мислим да је било мање возила.

Председник већа: Да ли сте приликом доласка – рекли сте – видели возило ближе капији до Немањине улице, које је то марке возило било?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Не сећам се. Знам да је био црни ауто, али не сећам се да ли је био Ауди, или Фолсфаген. Не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли је то било службено возило?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислите полицијско, или возило Владе?

Председник већа: И једно и друго, било које.

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесте. Службено возило.

Председник већа: Реците нам где се налазило возило којим сте ви отишли од зграде Владе до резиденције Премијера? Да ли је било паркирано у дворишту зграде Владе, испред, на улици? Где се налазило када сте ушли у њега и кренули ка резиденцији?

Сведок Јаношевић Љубиша: У дворишту. Значи, у дворишту Владе.

Председник већа: Да ли знате где се налазило ВИП возило Премијера и друго пратеће возило, тада, у том тренутку? Да ли је било паркирано испред зграде Владе?

Сведок Јаношевић Љубиша: За ВИП возило не могу да тврдим, али за ово друго возило...знам да смо сви били ту и да смо значи узели возила из гараже и да смо били у дворишту Владе, чекамо значи. Али, за ВИП возило не могу да тврдим да ли је оно дошло у двориште Владе, или је дошло директно горе испред резиденције.

Председник већа: Да ли је постојала радио веза између припадника обезбеђења Премијера? Да ли се комуницирало током одласка од резиденције Премијера до зграде Владе критичног дана?

Сведок Јаношевић Љубиша: Од резиденције до зграде Владе. Јесте, али, имали смо обичај значи пре него што кренемо од резиденције са Премијером, значи проверимо радио везу, значи – функционише, ОК, значи, на радио-вези се не прича, мислим, бар ми нисмо причали ништа сувишно, значи, што краће и што јасније. Значи, јесмо комуницирали, али само ако је требало скренути овде, онде, значи ништа друго, неки даљи разговор, значи, само најконкретније, најједноставније.

Председник већа: Какав је распоред возила био и да ли је постојала колона при кретању од резиденције до зграде Владе?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да.

Председник већа: Какав је распоред био? Које се возило прво кретало, које друго..?

Сведок Јаношевић Љубиша: Онако како су возила дошла испред Владе кад је Премијер убијен, тако су се возила кретала. Значи, први је био БМВ у коме су била тројица колега, па је ишло ВИП возило, и онда је ишао БМВ у коме сам био ја.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете ближе где се налазило прво у пратњи, затим возило Премијера и возило у коме сте се Ви налазили приликом доласка у двориште зграде Владе? Да опишете детаљније у односу на зид, на улаз у зграду Владе, у односу на зграду бр.9 која је бомбардована, коју сте ви осматрали?

Сведок Јаношевић Љубиша: Знам само да је ВИП возило стало као што стаје нормално, значи, није било никаквих оступања, значи, што ближе вратима од улаза, али довољно да се отворе врата да би Премијер могао да направи пар корака да уђе унутра. Значи, не сувише близу да не би могла врата довољно да се отворе, а не сувише далеко. Значи, прво возило је можда пар корака било испред возила ВИП и треће возило је било исто тако, значи, одприлике размак је био исти, мислим, тако смо и возили, тако смо и гледали значи исти размак да буде да нам ВИП возило остане у средини, ако ме разумете. Значи, исти размак је био између првог и задњег возила од ВИП возила. То је пар корака, можда три максимално.

Председник већа: Ви сте описали који је простор који сте ви осматрали у циљу уочавања евентуалне опасности за живот Премијера. Шта ви видите у тренутку када сте изашли из возила и да ли сте погледом видели неког од колега са леве и Ваше десне стране?

Сведок Јаношевић Љубиша: Када сам изашао, значи, највише сам био удаљен од кола, значи, скоро сам дошао до краја дворишта тамо и нисам видео, значи нисам толико обраћао пажњу да видим, знам да се колеге распореде како треба. Првенствено сам, значи, кад станемо на месту на коме треба да будемо, значи осмотримо околину, значи следећи потез је проверити још једном штићена личност где је, шта је, како изгледа, значи како иде комплетна радња тренутно. То је важило за излазак из кола. Значи, бацио сам поглед преко рамена десно, видим да Премијер још није изашао, значи, све је ОК, значи нема тог тренутка никаквих проблема. Значи, када сам враћао поглед, не могу тачно да се сетим где је ко био, али сам видео колеге који су били распоређени, али тачно где је ко – нисам, јер знам да су ту и шта ћу тачно да знам да ли је тај ту, или ту, значи видим да су ту, осматрају околину. Значи, све је у реду. То је то.

Председник већа: Ви сте то у вашем исказу рекли, када сте чули први пригушенији прасак и да је то био пуцањ и да сте у том тренутку извукли пиштољ и кренули да заузмете одбрамбени положај са пиштољем и да у том моменту долази до другог пуцња. Је ли то тачно?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да.

Председник већа: Да ли можете сада да нам одредите онако како сте Ви то доживели и запамтили који је то протек времена од првог до другог пуцња?

Сведок Јаношевић Љубиша: Највише две секунде.

Председник већа: Како би то звучно, на пример када би Ви описали слободно, најслободније звучало?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Ја ћу сада рећи уједначеним тоном, али није такав звук био, значи, први је био много слабији.

Председник већа: И да протекне и то време кад би описали, на пример.

Сведок Јаношевић Љубиша: Ево, било је овако: Бам, бам,...бам. Тај значи, трећи био је екстра. Значи, и од њега сам чуо рикошет.

Председник већа: Да ли можете сада да определите ово када сте Ви сада звучно описали како изгледају, како су вама звучали та три пуцња, временски од једног до другог и од другог до трећег пуцња? Који је то временски период? У секундама, на пример.

Сведок Јаношевић Љубиша: Од првог до другог је између секунде и две, али од другог до трећег је било између три и пет. Значи, никако ближе три, али не верујем ни да је даље од пет. И тај је био најјачи, значи тај трећи.

Председник већа: Да ли се за све време док сте чули пуцње ви налазите у лежећем положају одбрамбеном са пиштољем и да гледате у правцу бомбардоване зграде, суседне зграде Владе?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Налазим се у лежећем положају са пиштољем, али значи, после другог пуцња окрећем се већ према улици Адмирала Гепарта. Значи, већ трећи пуцања већ више не знам како, али инстинктивно сам имао утисак да је дошао са те стране. Већ, сада после трећег дефинитивно сам био сигуран да долази са те стране, док за први никако не могу да одредим са које стране је дошао. Значи, бацио сам се инстинктивно на земљу, значи да будем што нижа мета.

Председник већа: Да ли сте видели тренутак када Премијер излази из свог возила?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Председник већа: Да ли сте видели Милана Веруовића критичном приликом? Дакле, од уласка у двориште зграде Владе, па до краја целог догађаја, да ли сте видели Милана Веруовића?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Милана сам видео када сам заузео положај за осматрање и када сам први пут бацио поглед преко десног рамена да видим како протиче, значи да видим штићену личност. Нисам га видео да је изашао, али сам зато видео Милана како стоји поред кола и тада је био окренут више лицем мени. Значи, такав је положај био, значи Милан је већ стајао поред кола, мислим, руке му нисам видео. Вероватно је или отварао врата, или помагао Премијеру да изађе.

Председник већа: Од тог тренутка, па до краја догађаја, да ли сте видели Милана Веруовића?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Председник већа: Да ли сте осим тренутка када сте долазили и упутили тај поглед према штићеној личности – Премијеру и његовом возилу, који још није изашао, према Вашој тврдњи – видели Ви возило након пуцњева?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Председник већа: Реците ми да ли сте видели било које од другог лица, припадника обезбеђења том приликом и шта су они радили?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Нисам видео. Значи, све време сам био сконцентрисан. Очекивао сам, мислим, бар сам тако тог тренутка замишљао, очекивао сам евентуалне нападаче да ће можда чак поново да пуцају, тако да нисам обраћао пажњу. То ми је већ било иза леђа, или полудесно. Значи, нисам се окретао све време сам лежао са упереним пиштољем очекујући да видим бар нешто што би ми било сумњиво, значи, на шта бих могао да укажем да је евентуални нападач. Значи, нисам видео.

Председник већа: Рекли сте да прво сазнање да је Премијер погођен добијате од сведока Драгана Лалића?

Сведок Јаношевић Љубиша: Можда.

Председник већа: Зашто кажете – можда?

Сведок Јаношевић Љубиша: Зато што ја кажем – «шта се дешава», а он ми каже «изгледа да је погођен Премијер». Значи, можда, или изгледа. То је одговор.

Председник већа: Значи постоји вероватноћа да Вам он то не саопштава са сигурношћу, него претпоставку износи?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да, јер он је све време у колима. Ни он тачно не зна праву ситуацију.

Председник већа: Да ли сте Ви видели након што сте чули пуцње, звукове, било кога од припадника обезбеђења или евентуално других лица да улазе у улаз бр.5 зграде Владе?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Нисам уопште. Значи, у том правцу нисам гледао. Значи, задње што сам видео то је упад покојног Премијера у сам улаз Владе. Више нисам се окретао у правцу Владе.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете детаљније у ком положају је било тело премијера када је упало у зграду Владе, кроз улаз бр.5 и шта сте видели? Дакле, опис детаљнији. У ком је он положају? Рекли сте да сте чули јаук. Детаљније нам опишите положај његовог тела, начин како упада и после тога када је завршено његово пропадање кроз улаз.

Сведок Јаношевић Љубиша: Значи, чуо се тај прасак пригушени. Мислим, нисам размишљао о праску, него сам бацио поглед да видим шта се дешава, да ли је Премијер изашао, или није изашао и тог тренутка их чујем. Значи, у моменту док ја бацам поглед ја чујем и јаук и као када човек посрне, ако ме разумете. Значи, главу нисам видео, видео сам посрнуто тело које је упало у улаз Владе. Значи, од тог тренутка не гледам више тамо. Значи, повлачим пиштољ и значи то ми све остаје полудесно. Значи, комплетна ситуација шта се дешава даље, значи, нисам се освртао да видим шта се даље дешава.

Председник већа: Да ли сте Ви били у блиндираном возилу које је превезло Премијера до Ургентног центра?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесам.

Председник већа: Опишите нам начин како је унет Премијер у возило, у каквом је он био стању, положају и која су лица била у том возилу када сте га превезли до Ургентног центра?

Сведок Јаношевић Љубиша: Значи, врата када смо паркирали, када је Лале паркирао аутомобил испред улаза, значи окренут ка капији, ауто је већ био окренут ка капији, ка излазу из Владе. Значи, отворио сам задња лева врата. Отворила су се врата од саме Владе која је била затворена и појавио се значи Тоша који је држао ноге покојног Премијера. Значи, помогао сам му. Он је ушао, значи, помогао сам му да уђе, значи придржао сам врата овако, ушао је и он и ја сам се пребацио. Значи, нисам излазио из кола. Значи, кроз онај слободни простор између возачевог и сувозачевог седишта прешао сам на предње седиште. Значи, бацио сам поглед овако, видео сам да је Премијер, видео сам да му је раскопчана кошуља. Мислим да је био мокар од воде, мало да је попрскано. Видео сам крв, али не толико крви знате. Види се рана, да је погођен, али не толико крви и био ми је баш у тотално беживотном стању. Значи, никакав знак живота. Тело је било потпуно мртво.

Председник већа: Кажете помагали сте приликом уношења Премијера у блиндирано возило. Да ли сте Ви држали за тело, било који део тела Премијера приликом уношења у возило?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не могу да се сетим. Али, можда је то било само да се што удобније смести, ако ме разумете. Него само да не би пало између седишта и нешто. Значи, нисам директно ја држао за ноге Премијера, него чисто оно када је пролазило поред мене, да би се што удобније сместио на задњем седишту, значи где је још успео да седне Зоран Јањушевић и значи тог тренутка крећемо.

Председник већа: Да ли је лице под именом Тоша ушао у то возило? Да ли сте се Ви пребацили на сувозачко седиште приликом уласка, уношења Премијера?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да.

Председник већа: Реците нам да ли можете да мало ближе опишете да ли сте видели рану на телу Премијера, или сте видели само крв и трагове крви?

Сведок Јаношевић Љубиша: Само сам видео трагове крви и раскопчану кошуљу, значи, мокар тај део груди и лице, али директно рану нисам видео.

Председник већа: Да ли је давао знаке животе Премијер тада?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Уопште. То ми је прво прошло кроз главу да ли је жив, али нисам коментарисао, значи, то сам задржао за себе.

Председник већа: Да ли можете временски да определите протек времена од тренутка када се зауставило возило у дворишту зграде Владе до тренутка када сте кренули са блиндираним возилом да превезете рањеног Премијера до Ургентног центра?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислим да не могу из простог разлога зато што ми се то чинило страшно дуго она шетња блиндираног БМВ-а који је требао да дође по мене. Значи, мени се то чинило као вечност. Имао сам утисак да се Лалић, као да се игра, мислим, у глави ми пролази – «Боже», да би он мени рекао после, то је било најбрже што сам могао да урадим. Зато не могу да определим време. Не би вероватно било адекватн одређено.

Председник већа: Да ли се и даље налазило паркирано возило до зграде Владе на улазу у двориште када сте одлазили возилом до Ургентног центра са Премијером ради указивања лекарске помоћи?

Сведок Јаношевић Љубиша: Ја мислим да јесте. Јесте. Али није сметало при изласку, мислим, прошли смо га без икаквог обиласка. Али мислим да јесте.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви учествовали у обезбеђивању Премијера за време његовог боравка на Копаонику фебруара 2003. године?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесам.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете да ли сте видели било кога од припадника Јединице за специјалне операције током боравка Премијера на Копаонику?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Председник већа: Да ли сте учествовали у обезбеђивању Премијера након његовог повратка са Копаоника до Београда?

Сведок Јаношевић Љубиша: Ја и још двојица колега били смо претходница, па смо отишли, значи раније смо. Значи нисам био у оној колони у којој је ишао Премијер са Копаоника. Дошли смо значи раније са Копаоника.

Председник већа: Реците нам да ли сте учествовали као припадник обезбеђења Премијера у његовој пратњи и обезбеђивању дана 21. фебруара 2003. године када је према наводима оптужнице покушан атентат на Премијера код Хале «Лимес» на Новом Београду?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесам.

Председник већа: Опишите нам тај догађај детаљно.

Сведок Јаношевић Љубиша: Значи, у моменту када смо изашли на ауто-пут, није била гужва на ауто-путу, значи могла је да се развије добра брзина, велика брзина. Значи, када смо били, то је Нови Београд, значи негде одприлике код Хале «Лимес» видео сам у средњој траци, значи видео сама један камиончић. Испред њега нема ауто, иза њега нема ауто, ми се крећемо крајњом левом траком, идемо према

аеродрому. У тренутку када је ВИП возило..., још нешто, имали смо сва обележја, значи ишли смо крајњом левом траком, журили смо на аеродром, значи ротација. Када је ВИП возило било негде на половини приликом обиласка тог камиона, без икаквог, по мени тада, без икавог разлога камион је пошао да скреће у лево. Тог тренутка видим да ВИП возило пење се на ивичњак. Значи, врло мало му простора остаје до саме банке, значи оне ограде, успева да закочи и сви ми, пошто смо близу њега. Значи, успева да закочи, камиончић остаје, значи он је прешао, потпуно је прешао у левој траци, камиончић остаје у левој траци и наставља да иде. Значи, успева да закочи, пролази га са десне стране и одлази. Одлази и друго возило и у том тренутку преко радио-везе Милан нам каже зауставите. Ја сам био у трећем ауту као возач са још једним колегом – «зауставите овај камион». Значи, они одлазе на аеродром без заустављања. Ја прелазим. Камион и даље остаје у левој траци. Ја прелазим у леву траку и колега који је био самном, прелазим испред камиончића. Показујем му Стоп таблицом да се паркира у жуту траку. Значи, колико је било потребно да полако успори, да полако пређе из леве у средњу, из средње у жуту, значи, прелази тамо и ја сам исто у жутој. Заједно смо у жутој траци. Стајем. Он стаје непосредно иза мене на метар, метар до два. Значи, непосредно стаје иза мене. Колега који је био са мном, значи први је изашао.

Председник већа: Који колега?

Сведок Јаношевић Љубиша: Веруовић Миладин. Значи, први је изашао. Ја сам упалио сва четири жмигавца на колима, ротација је радила, сирена није радила тог тренутка када сам изашао из кола. Изнели смо хеклере заједно са нама. Значи, погледам, видим да је сам. Значи сам је возач био у камиончићу. Бацим поглед и видим да је камион стране регистарске таблице. Мислим да су биле бечке, аустријске. Седео је када смо пришли, није покушавао ништа. Значи, руке је држао на волану. Отворио сам врата и рекао му да изађе напоље. То време колега Миладин је све то посматрао држећи оружје уперено у њега. Када је изашао напоље окренуо сам га лицем према камиончићу. Мислим, урадио сам класичан претрес, али то је делимични претрес тражећи оружје. Значи, окренуо сам га лицем према камиончићу. Наредио му да подигне руке, рашири ноге, претресао сам га тражећи пиштољ, или било шта што би указивало на оружје. Није имао. Осетио сам телефон у једном тренутку када сам га претресао у џепу. Није ме интересовало, нисам га ни дирао. Окренуо сам га поново. Наредио сам му да се окрене. Окренуо се. Шта ми је било тог тренутка врло чудно? Значи, возача нисам познавао. Никада га нисам видео. Био је страховито уплашен. Значи, невероватно. Тако да, затражио сам му документа, личну карту, возачку, саобраћајну, је ли има. Рекао ми је да нема личну

карту. «Имаш ли папире, нешто, неке од кола»? Има. Показао ми. Узео сам неке папире који, како се сада сећам мислим да нису били папири од тих кола него сасвим од нечега другог. Значи, када сам то узео више нисам причао са њим. Колега Миладин је остао са њим. Он је значи остао све време да стоји ту код камиона. Отишао сам до задњег дела камиона, подигао цираду да видим да ли има. Нема ништа у камиону. Био је празан и приметим да су задње таблице биле везане жицом и то тек тако, на неку највећу могућу брзину, да није то уопште жица може да држи, мало дуже да стоји ту. Значи, колега Миладин је погледао унутрашњост камиона визуелно, камиончића, кабине. Није пронашао оружје. Није пронашао ништа. Значи, док је он то радио ја сам стајао са возачем. Значи, дао ми је личну карту из које сам видео да се зове Дејан Миленковић. Значи, ништа друго. Е, тог тренутка да би записао податке, значи, ипак се налазимо на улици, на ауто-путу ја му наређујем да уђе у наш службени ауто позади и седа заједно са мном позади. Ја пишем комплетно његове податке што могу да видим из возачке дозволе. Значи, пишем име, презиме, све и обавештавам, мислим да сам окренуо тадашњег начелника, Шесте управе ДБ-а да му кажем да је лице заустављено. Не могу да се сетим, мислим да је и Миладин комуницирао са Миланом преко радио-уређаја, значи – да смо успели да зауставимо камион, све је у реду, није било проблема никаквих. Значи, када сам ја почео то да пишем, те његове податке, нормално питајући га за име, презиме, погледам га у очи и видим да нема више оног страха. Не схватајући зашто, напишем те податке, све задржим за себе, пошто сам имао намеру да напишем један извештај када завршимо са њим. Значи, када сам се чуо са начелником Шесте управе и он ме пита шта је било. Ја му кажем шта је било. Кажем му да је толико уплашен да ми не делује сасвим нормално, да ево сада, како време пролази да је већ ОК, значи, делује сасвим нормално. Па као, «је ли има нешто?» он ме пита, «то возило је ли има документа?». Ја кажем, нема документа, значи возило је тотално неисправно што се тиче саобраћаја. Ништа каже, «то је посао за Саобраћајну полицију». Сачекајте саобраћајну полицију. Он ће да зове кога треба да зове, да дођу саобраћајци да преузму и лице и возило. Чекамо саобраћајце значи на путу, изашли смо из службених кола. Сва тројица смо ту. Мислим да му је звонио телефон док смо чекали саобраћајце. Звонио му је телефон. Покушао је да се јави. Не знам шта је било, он као – «да се јавим», ја кажем не може. Значи, наредим му, кажем – не може и није се јавио. Ја сам телефон угасио и телефон вратио човеку. Дошли су саобраћајци. Узео сам позивни знак за саобраћајце, узео сам презимена колега. Обавестио начелника Шесте управе. Дошли су саобраћајци. «Је ли имамо потребе даље да се задржавамо», они су рекли нема потребе. Значи, оставили смо лице са саобраћајцима и ја крећем, значи, у контра смеру да бих се вратио ауто-пут, не ауто-пут, него да би се вратио аеродром-Београд, значи у другу траку. Ја сам хтео

да идем у Институт безбедности да напишем извештај. Када сам се ја вратио видео сам да још саобраћајци стоје са њим. Нигде га нису одвели, ништа. Значи то је било оно задње што сам видео. Звони ми телефон још док сам био у путу горе према Институту. Саша ме је звао и рекао где вам је лице. Ја кажем – по наређењу лице смо предали саобраћајцима. «Да ли знате ви да је покушао да убије премијера». «Не знам, знам догађај који је био, али не знам да ли је покушај убиства, да ли је возач неурачунљив. Ја не могу да одредим, алкохол нисам осетио. Значи, дошао сам на Институт безбедности и написао извештај, што стоји, остао је код њих. Прочитали су извештај. Значи, даље ништа не знам шта се дешава. Тек после чујемо, значи причам оно што сам чуо, нисам видео ништа – значи да су га саобраћајци покушали да пусте и да је на крају дошла интервенција да се он задржи. Е, даље не знам. Када је поново пуштен, шта се дешавало, због чега је задржан, значи даље не знам ништа.

Председник већа: Реците нам да ли је након тог догађаја код Хале «Лимес» појачано обезбеђење живота Премијера?

Сведок Јаношевић Љубиша: У смислу разговора са самим личним обезбеђењем, значи указано нам је да је постојала могућност, значи сами ми смо појачали будност, појачали све и наводно је требало и на вишим динстанцама да се све то појача, обезбеди максимално. То даље, на вишим нивоима то не знам, да ли су радили, а што се тиче нас, значи, направили смо састанак, безбедност максимална, будност максимална. Значи све.

Председник већа: Приликом кретања до аеродрома у колони, у ком возилу сте се Ви налазили? Које сте Ви возило возили?

Сведок Јаношевић Љубиша: Трећем. На ауто-путу, треће возило.

Председник већа: Реците нам марку и боју тог возила?

Сведок Јаношевић Љубиша: То је Ауди караван С-6-Ц. То је специјално возило...

Председник већа: Опишите нам детаљније то возило, да ли је имало ротације, блинкере, звучну сигнализацију, да ли је била укључена, да ли је било више антена и којих врста на том возилу?

Сведок Јаношевић Љубиша: То возило је тог тренутка имало ротацију на лепљење. То је једна велика ротација. Значи, имало је ротацију, имало је пет антена. Значи, звучну сирену није имало. Прво

возило је имало звучну сирену. Прво је било Премијерово. Прво возило је имало блинкере, упаљене блинкере. Друго возило је имало звучну сирену и велику ротацију налепљену.

Председник већа: Да ли сте се ауто-путем најбржом траком кретали у колони, возило иза возила? Није било возила између та три возила која су била у пратњи?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Председник већа: Реците нам, у тренутку скретања тог камиона, да ли је тај камион и његов возач скренуо према првом возилу у коме се налазио Премијер?

Сведок Јаношевић Љубиша: На прво. Значи, када је прво возило било, одприлике на половини, можда још и ближе мало кабини, значи, у мимоилажењу самог тог камиона, значи једноставно, без икаквог разлога, мени видног разлога, он је нагло скренуо, значи малтене у возило.

Председник већа: Реците нам да ли је тада возило Премијера возио Александар Бјелић?

Сведок Јаношевић Љубиша: Тако је. Да.

Председник већа: Можете ли да опишете његову реакцију приликом вожње најбржом траком. На који начин је избегао контакт са камионом?

Сведок Јаношевић Љубиша: Тако што је кочио, тако што је побегао скроз лево. Значи, попео се на ивичњак. Ја сам видео лепо да се блинда попела на ивичњак где је мало остало по мен, врло мало простора да саму банкину, значи ону ограду не удари. Међутим, успео је да закочи, што смо сви кочили, тако да је тај камион наставио да се креће том траком. Он га даље није гурао. Он се само убацио. Убацио се као из рукава. Значи, он га даље није гурао према банкини, него се убацио, тако да је овај мислим баш заиста добро ескивирао да не удари у банкину, да не удари у возило. Значи, прикочио је, пропустио је камион, вратио се значи у десну страну и наставио кретање без успоравања и прво возило и друго возило.

Председник већа: Можете ли да нам кажете где се одиграо тај догађај на ауто-путу скретања камиона према возилу Премијара у односу на спортску Халу «Лимес»?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли је то било у близини, непосредно?

Сведок Јаношевић Љубиша: У близини јесте, али мислим да нисмо прошли спортску халу, али ту је, могла је визуелно да се види спортска хала.

Председник већа: Да ли сте обратили пажњу на простор испред Хале «Лимес» видљив са ауто-пута и да ли вам је било ишта сумњиво ту?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Обратио сам пажњу и ја и колега Миладин, међутим, ништа сумњиво нисмо видели. Значи и оног тренутка када смо га видели и све, али ништа сумњиво нисмо видели.

Председник већа: Када сте први пут ви видели приликом кретања у колони ауто-путем тај камиончић како ви кажете?

Сведок Јаношевић Љубиша: Па одприлике када је цела колона била иза њега на неких можда десетак метара. Не пре. Али, знате када се вози брзо, тих десет метара је..

Председник већа: Реците нам којом брзином ако можете да се сетите сте Ви управљали и цела колона возила ауто-путем?

Сведок Јаношевић Љубиша: Тачно не могу да одредим, али мислим да је то брзина била између 120, можда и 140. Ни мање испод 120, а можда ни више, сигурно не више од 140.

Председник већа: Да ли сте током кретања ауто-путем иза тог камиона аустријских регистарских ознака које сте зауставили било још неких возила, камиона?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Ништа близу није било. Значи, сасвим нормалан саобраћај, чак – редак саобраћај. Значи, ништа оно што би ми указивало да је можда нека гужва, да је нешто. Ништа.

Председник већа: Да ли сте Ви предузели радњу заусављања свих возила на ауто-путу или су могла да се крећу и даље возила и да ли сте приметили да је прошло иза тог возила било које возило, камион плаве боје?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Нисам приметио ни један камион плаве боје. А заустављање возила, па нисмо ни то. Још једном кажем, није била гужва, није било потребе, значи, ВИП возило је прошло без потешкоћа скренуло је, ушло је у средњу траку, значи, није требало затварати ту средњу траку да би оно ушло. Значи, ушло је, није било возила и ништа...

Председник већа: Да ли се одвијао саобраћај без обзира на ситуацију да сте Ви зауставили возача белог комбија, камиона? Да ли се непрекидно одвијао саобраћај на ауто-путу, или сте га Ви зауставили?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Ми смо га зауставили у жутој траци. Он је стао у жутој траци. Он у средњој траци није ни стајао. Ја сам прошао значи испред њега...

Председник већа: Не. Нисте ме разумели добро. Ја Вас питам следеће: Да ли сте након тог инцидента када сте добили наређење од Милана Веруовића да зауставите возача Ви саустављали уопште саобраћај на ауто-путу, селом?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Зашто?

Председник већа: Ја вас питам само да ли сте? То вас само питам.

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Не.

Председник већа: Кажете, видно је био уплашен возач тог белог камиона. Да ли можете да нам опишете на основу чега сте то закључили?

Сведок Јаношевић Љубиша: Раширене очи, лед, капи крви значи у лицу.

Председник већа: Можете ли да се сетите шта сте разговарали са њим осим овог дела, да ли сте му постављали некаква питања у правом значењу – полицијска, у смислу да ли је нешто сумњиво код њега, управо, с обзиром на инцидент који је претходио?

Сведок Јаношевић Љубиша: Ја мислим да када је изашао из кола и када сам га делимично претресао, моје питање је било, управо овако, цитираћу га: «Јеси ли нормалан, шта радиш?». Од тог тренутка, он ме гледа опет уплашено и успео је, мислим разговарно – «не бих ја вас». Ја сам га погледао. Мени је било чудно. Кажем «кога то нас». Више ниша није рекао.

Председник већа: Да ли је, осим других ствари за личну карту, име, презиме, занимање и остале службене радње утврђивања идентитета код лица и даље ишта разговарао са вама, било ту на ауто-путу у жутој траци, било у возилу када сте давали податке Шестој управи?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Нисам га питао ништа. Он ми ништа није рекао.

Председник већа: Како вам је за све то време, осим што сте описали да је био видно уплашен, касније да је дошло до смирења код њега – како Вам је он деловао?

Сведок Јаношевић Љубиша: Много опуштено. Када је дошло до смирења, много опуштено. Значи, чак и осмех на лицу му је био, значи, могао је да прича било шта да сам га питао, причао би. Имао сам утисак као да ми је пријатељ, ето то. Значи, све је било што ми је несхватљиво. Рекао сам. Рекао сам и у извештају и у Шестој управи, да ли је то неко узео за озбиљно, не знам.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете – службено лице из Шесте управе које Вам је рекло да дате у надлежност Саобраћајној полицији лице које сте зауставили, окривљеног Дејана Миленковића?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислите његово име?

Председник већа: Да.

Сведок Јаношевић Љубиша: Начелник Шесте управе Неша Мирковић. Значи, њега смо контактирали за сваки евентуални такав случај. Значи, у саобраћају, мислим.

Председник већа: Да ли сте Ви њему лично пренели Ваше утиске овако како сте нама рекли као сведок пред судом?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Када сам дошао и када сам се лично видео са њим.

Председник већа: А, да ли сте приликом комуникације остварене моторолом, или мобилним телефоном, не знам чиме сте комуницирали?

Сведок Јаношевић Љубиша: Телефоном. Нисам му пренео. Мислим, нисам му рекао, нисам стигао то да му кажем да је он видно

уплашен, јер то сам ја закључио у путу до горе, значи до Института када сам разграничио, значи, када се тачно видело колико је уплашен на почетку и колико је безбрижан на крају нашег одласка, значи, и остављања њега са саобраћајцима. То се тад видело много добро. Направила се велика разлика код њега.

Председник већа: Да ли сте Ви осим тог, како сте рекли делимичног претресања окр.Дејана Миленковића вршили детаљнији претрес и утврђивали шта има са собом?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Искључиво...

Председник већа: Да ли је то учинио Миладин Веруовић?

Сведок Јаношевић Љубиша: Посматрао је целу радњу. Значи, што и треба да ради.

Председник већа: Осим вас двојице да ли је било било кога од службених лица који је имао контакт са окр.Дејаном Миленковићем за време тог заустављања док сте га Ви држали и задржали?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Сем тог телефона што је звонио где му ја нисам дозволио да се јави.

Председник већа: Да ли сте му Ви одузели мобилне телефоне?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Само сам му рекао да угаси и да врати у цеп, што је и урадио. Нисам проверио да ли је угашен телефон. Значи, прекинуто је...

Председник већа: Колико је трајало временски посматрано то заустављање и задржавање и предаја окр.Дејана Миленковића саобраћајној полицији?

Сведок Јаношевић Љубиша: Трајало је можда једно десетак минута. Зато што саобраћајци, после су се правдали када су дошли, нису знали да ли је то пут од Београда ка аеродрому, или је то пут од аеродрома ка Београду, па смо их видели значи да су прошли из правца из аеродрома ка Београду, па док су нашли да дођу код нас, значи десетак минута сигурно, можда и више.

Председник већа: Да ли знате која су службена лица из Саобраћајне полиције преузела окр.Дејана Миленковића?

Сведок Јаношевић Љубиша: Сада не могу да се сетим презимена, али у овом извештају што има горе у Шетој, значи све. Стоје њихови тадашњи позивни знакови и презимена. То су двојица колега.

Председник већа: Реците нам да ли Ви лично имате било посредна, или непосредна сазнања о припремању, покушајима и атентату на Председника Владе др Зорана Ђинђића?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Председник већа: Ја сам завршио са питањима. Чланови већа имају питања. Судија Ната Месаровић.

Судија Ната Месаровић: Из ког документа сте узимали личне податке Дејану Миленковићу?

Сведок Јаношевић Љубиша: Из возачке дозволе, да би на крају после два, три дана чуо да је он имао и личну карту код себе коју ја нисам пронашао, јер опет кажем, делимично сам га претресао тражећи оружје, тражећи нешто.

Судија Ната Месаровић: Да ли је за тај камион поседовао било какву пратећу документацију пошто кажете да је имао аустријске таблице?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Судија Ната Месаровић: Баш ништа?

Сведок Јаношевић Љубиша: Ништа. Био је неки зелени папир где је оловком дописана регистарска таблица, ако ме разумете. Хемијском оловком на том папиру дописана је регистарска таблица тог камиона, а уствари то није возило камион, не могу тачно да се сетим, мислим да је неки путнички.

Судија Ната Месаровић: Нисте упоређивали тај регистарски број на папиру и онај који је био на таблицама?

Сведок Јаношевић Љубиша: То је написано било хемијском оловком. То може да напише свако, а оно је куцани зелени папир, ако ме разумете. То се не пише.

Судија Ната Месаровић: Таблица је била од чега?

Сведок Јаношевић Љубиша: Таблица је била права, али написан регистарски број на папиру зеленом је хемијском оловком.

Судија Ната Месаровић: А, јесте ли тај уписан хемијском оловком упоређивали?

Сведок Јаношевић Љубиша: Тај је био идентичан таблицама. Њега може да напише...

Судија Ната Месаровић: Још ме интересује: Овде у близини Хале, ван коловоза, на том простору, да ли сте видели да су извођени било какви грађевински радови, или се ту налазила нека шумица, или неки други простор?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Мислим да је ту био неки песак. Тада нисам видео раднике, нисам ништа, али мислим да су биле гомиле песка, али нисам видео, нисам могао да приметим да ли је било људи.

Председник већа: Има реч судија Милимир Лукић, члан већа.

Судија Милимир Лукић: Да ли је лице које сте контролисали када сте зауставили камион чуло Ваш разговор са начелником Шесте управе?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Судија Милимир Лукић: Колико је оно било удаљено када сте ви обављали тај разговор?

Сведок Јаношевић Љубиша: Он је био код камиона, значи ја сам обавио разговор, значи довољно само да он не чује, јер то је неко правило.

Судија Милимир Лукић: Ја нисам схватио добро. Шта је утицало на то да он промени расположење тако нагло? Можете ли то да објасните?

Сведок Јаношевић Љубиша: Моје лично мишљење?

Судија Милимир Лукић: Ваше мишљење?

Сведок Јаношевић Љубиша: Моје лично мишљење је да је утицало то што ми нисмо знали ко је он. Значи, ја сам то после тога баш и рекао – значи што ми нисмо знали праву ситуацију, значи његовог

скретања из средње траке у леву траку и што нисмо знали ништа о покушају атентата на Премијера и тог тренутка када је он схватио, значи он постаје невероватно срећан у односу на онај период када се...

Судија Милимир Лукић: Интересује ме – када он сазнаје да треба да дође да га преузме Саобраћајна полиција и да ли он то уопште сазнаје?

Сведок Јаношевић Љубиша: Ја мислим да је то, већ, значи, када су прошли саобраћајци, он није ни питао ни шта чекамо, ни ништа, када смо им ми махнули, не могу да се сетим да ли је он питао шта ће да буде са мном и нешто, али ја мислим, ја кажем – узимају те саобраћајци и то је то и долазе саобраћајци и онда они настављају. Ја им предајем папире те што је он имао наводно од камиона и предајем им његову возачку дозволу.

Судија Милимир Лукић: Још једно питање везано за зграду Владе Републике Србије. Да ли зграду Владе Републике Србије обезбеђују споља униформисани припадници МУП-а Републике Србије?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да.

Судија Милимир Лукић: Критичног дана атентата на Премијера, да ли су били униформисани припадници МУП-а Републике Србије присутни ту?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не могу да се сетим.

Судија Милимир Лукић: Јесу ли били када сте дошли, тога дана?

Сведок Јаношевић Љубиша: Ни тога не могу да се сетим. Не могу да се сетим да сам видео икога у униформи.

Председник већа: Право на питање има заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја бих се надовезао на догађај код Хале «Лимес». Како је дошло уопште до тога да се колона како је формирана, тако формира и да ли је то она која је по правилима поступања направљена?

Председник већа: Ево, одлучићу прво ја, па веће.

Председник већа поводом приговора браниоца адв.Биљане Кајганић, доноси

Р Е Ш Е Њ Е

дозвољава се питање заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја сам можда мало исхитрио са питањем, али мислим....

Сведок Јаношевић Љубиша: Тог тренутка на ауто-путу како су била поређана возила, није увек право значи тако да иду возила, али од услова пута, услова саобраћаја, значи могло је тако да се иде. Значи, да иде ВИП возило и остала два возила. Значи, ако није било гужве, ако није било неких других, ништа друго сем гужве велике, онда је значи ВИП возило ишло прво и значи, до ауто-пута ВИП возило није ишло прво. Значи, на ауто-путу смо...

Председник већа: Да ли је то чињеница да се ВИП возило налазило на челу колоне приликом кретања ауто-путем било нешто неуобичајно у односу на ранији начин кретања?

Сведок Јаношевић Љубиша: Па није. Дешавало се исто на ауто-путу, на пример...

Председник већа: Добро. Наставите.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сведок може, ако је видео тог возача, да га опише, како је изгледао, како је био обучен, у шта је био обучен?

Сведок Јаношевић Љубиша: Наравно да сам га видео. Био је обучен у, бар тог тренутка мени се чинило – сасвим лагано радничко одело, значи, углавном плаве боје су на њему. Ништа скупо. Ништа. Мислим класично за возача таквог камиончића какав је тај камиончић био. Значи, ништа није одударало од целе слике као кад би био за воланом...

Председник већа: Кажете – радничко одело. Да ли је то био комбинезон?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Председник већа: Можете ли описати?

Сведок Јаношевић Љубиша: То су биле панталоне са блузом неком, испод кошуља, или мајца, не могу да се сетим тачно.

Председник већа: Да ли је имао капу на глави?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесте.

Председник већа: Какву капу?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислим да је била црна. Али не могу да се сетим да ли је била плетена капа, да ли је била..., качкет није, али тако, капа.

Председник већа: Наставите колега.

Заменик Специјалног тужиоца: Само пар питања везано за догађај од 12.марта. Сведок је рекао, говорио о првом пуцњу. Ја бих само молио, можда се и ја и понављам, дуго времена и проводим овде, могуће је да је и замор – чује први прасак како он каже. Где се он тачно налази? Могуће да се понављам. Ја се извињавам.

Сведок Јаношевић Љубиша: Налазим се према, гледам значи у правцу Војне зграде која је бомбардована. Значи, налазим се, то је најудаљенија тачка од самог улаза Владе. Значи, како сам изашао из кола, право сам отишао на тај део. То је можда неких, па сад у метрима не могу да се сетим, али можда...

Председник већа: Ради одређивања, та зграда која је бомбардована, да ли је то до дворишног дела зграде наспрам улаза бр.5.? Где ви гледате. Је ли то та зграда?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. То је та зграда коју ја гледам.

Председник већа: Да ли је то наспрам улаза бр.5.

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесте наспрам. Не директно.

Председник већа: Ради визуелног одређивања.

Сведок Јаношевић Љубиша: Директно није.

Председник већа: Добро, не директно, с леве, десне стране, али у односу на положај зграде и врата, је ли то наспрам?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесте.

Председник већа: Наставите даље.

Заменик Специјалног тужиоца: Човек је говорио о рикошету. Одприлике је рекао нешто, ја можда нисам то добро записао, одприлике је рекао да је од трећег тог праска, или пуцња чуо рикошет. Ја бих молио да он то објасни шта је то. Шта је он то уствари чуо? Да ли је чуо пуцањ, рикошет, од чега рикошет, шта је видео, шта је чуо? Цео тај амбијент да објасни.

Сведок Јаношевић Љубиша: Значи, чуо сам тај трећи прасак, нисам видео где је завршио. Значи, нисам видео, то ми се налази иза леђа, али сам чуо значи класичан звук метка који рикошетира, то није први пут да чујем. Не знам како да вам објасним, како изгледа метак који рикошетира од неке тврде подлоге. У ком правцу је завршио тај рикошет, или тај метак одбијени, то не могу да оценим.

Заменик Специјалног тужиоца: Одакле долази тај звук рикошета?

Сведок Јаношевић Љубиша: Одакле?

Председник већа: У односу на тај положај?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мени иза леђа.

Заменик Специјалног тужиоца: Шта му је иза леђа?

Сведок Јаношевић Љубиша: Зграда Владе.

Заменик Специјалног тужиоца: Где се он тачно налази у том тренутку.

Председник већа: Описао је то колега. И у односу на први, други и трећи звук. Ту нема више проблема везано за опис сведока. Има реч адвокат Рајко Даниловић.

Адв.Рајко Даниловић: Враћам се на Лимес. Да ли је било техничких могућности да он успостави радио везу и провери податке о лицу које је зауставио?

Сведок Јаношевић Љубиша: Па јесте, али ја то нисам покушавао.

Адв.Рајко Даниловић: Каква је процедура предвиђена. Која је процедура у тим ситуацијама предвиђена, да ли провера, или?

Сведок Јаношевић Љубиша: У тим, таквим ситуацијама, значи, много блажим, да не буде овако драстична као ова, значи, процедура је да зовемо Шесту управу, али да издиктирамо све податке које имамо о лицу, значи да Шеста управа провери лице, значи, да ли ће 29-ти, да ли базу података, значи шта раде горе ДОЦ-у, не улазим у то, и онда нама јавља да ли је лице кривично осуђивано, или неосуђивано, ако је тог тренутка покушало то што је покушало.

Председник већа: Адвокат Божо Прелевић има реч?

Адв.Божо Прелевић: Пре него што сте почели да обезбеђујете Премијера Ћинђића, где сте радили?

Сведок Јаношевић Љубиша: Радио сам у ОУП Стари Град, Мајке Јевросиме бр.33.

Адв.Божо Прелевић: Да ли сте прошли обуке за обезбеђивање лица?

Сведок Јаношевић Љубиша: Значи, ове колеге што су ми биле, значи на обуци за обезбеђивање лица, значи они су били, требало је да прођу сви, међутим, ја лично нисам. Значи, остало је да идем у следећу групу у коју сам и отишао.

Адв.Божо Прелевић: Да ли вам је познато да постоји више прстенова око обезбеђења принципијелно лица које се чува?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Познато ми је.

Адв.Божо Прелевић: Који сте ви били прстен.

Сведок Јаношевић Љубиша: Лично обезбеђење. То је први прстен.

Адв.Божо Прелевић: Да ли знате шта је следећи прстен? Да ли је постојало дубинско обезбеђење по вашој процени? Да ли имате сазнања?

Сведок Јаношевић Љубиша: Требало је, али по мојој процени мислим да није.

Адв.Божо Прелевић: Када сте дали исказ у полицији након догађаја на ауто-путу и везано за догађај на ауто-путу?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не могу да се сетим. Али мислим да је то било увече, то вече, али врло битно ми је што хоћу да кажем, што значи, инспектор код кога сам давао изјаву везано за ауто-пут да сам ја два наврата рекао – добро, да ли је то битно. Значи, питао ме је детаље где сам ја тог тренутка закључио да нису битни. Значи, питао ме је детаље, нешто што је везано лично за премијера и за његово обезбеђење, значи нисмо се још докачили ауто-пута, нисмо ништа, да бих га једног тренутка питао – добро, да ли је то битно за овај случај, као – нема проблема, у реду је.

Председник већа: Да ли је то обављено професионално, пошто сте и ви полицајац и радили сте у ОУП-у Стари Град. Да ли вам је сумњиво било то што се тиче тог њиховог службеног поступања. На чију воденицу је то навијано?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесте и рекао сам. Мислим, рекао сам, после смо заједнички коментарисали. Сви који смо дали изјаву, сви су скоро приближно иста питања су се односила на све, пошто нисмо заједно били...

Председник већа: Да ли су се односила на сам предмет, професионално, или су се радила о компромитацији вас. Да ли су усмерена та питања била на то. Или је сам предмет догађај, или на вашу компромитацију?

Сведок Јаношевић Љубиша: Више је било усмерено на нашу компромитацију. Имао сам утисак да их тај догађај, да је то ствар у другом плану, да је нешто прво било много важније. Значи, како идемо, шта радимо, мислим, кретање неко. Кажем – добро, да ли је то битно.

Председник већа: Ко су та лица била?

Сведок Јаношевић Љубиша: То су инспектори из 29-тог.

Председник већа: Можете ли да нам кажете њихова имена.

Сведок Јаношевић Љубиша: Е, не знам. Ја мислим да имају тамо и записници и све.

Председник већа: Имамо ми записнике, него да ли их ви лично знате и да ли можете да оцените ко су?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Нисам. Никада нисам видео тог инспектора.

Адв.Божо Прелевић: Једно врло прецизно питање: Уколико сте видели, кажите, уколико не, већ како вам је председник већ рекао. Значи, тренутак када тај камиончић како га ви називате скреће у лево, да ли сте видели да ли је након скретања тај камион кочио?

Сведок Јаношевић Љубиша: Ја мислим да није. Не знам да ли је технички исправан, нисам видео ни штопове, али мислим да није.

Председник већа: Право на питање има адвокат Марко Миливојевић.

Адв.Марко Миливојевић: У тренутку када је сведок приметио страх код Багзија, да ли је у том тренутку Веруовић Младен, чини ми се да се зове, држао уперен пиштољ у Багзија?

Председник већа: Рекао је. Не пиштољ, него хеклер.

Адв.Марко Миливојевић: А тај тренутак када је код њега приметио олакшање, да ли је тада држао пиштољ према Багзију?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да.

Адв. Марко Миливојевић: У колима је ли седео или држао пиштољ према њему, пошто је тако рекао да су прво ушли у кола....

Председник већа: Не. Нисте добро чули. Сведок је рекао да је узео са собом хеклер. Значи није пиштољ. Ви упорно тврдите да је пиштољ.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли је држао у колима у којем су они седели? У њиховим колима, службеним?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Тај хеклер је био самном.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли је уперен био хеклер?

Председник већа: Где?

Адв. Марко Миливојевић: У Багзија, колико су га држали све време на нишану, у том тренутку када се код њега примећује боље расположење?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Све време.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли је 12. марта у Немањиној улици приметио ТВ камере, када су долазили са Премијером у зграду Владе и када су кретали ка Ургентном центру?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да.

Адв. Марко Миливојевић: Где и кога? Да нам мало опише какве су те камере, где су стајале?

Сведок Јаношевић Љубиша: Приметио сам камеру на трonoшцу која је била право преко пута улаза, значи у двориште Владе. Значи ништа друго. Мислим да је ту био један или два човека.

Председник већа: Када? Приликом доласка или одласка?

Сведок Јаношевић Љубиша: И приликом доласка и приликом одласка.

Адв. Марко Миливојевић: Да појасни положај возила за која није могао да определи марку која је, у тренутку када су кретали ка Ургентном центру. Само да појасни у односу на њихово возило.

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Возило је то које је стајало уз сами зид Владе, окренуто према капији од излаза.

Адв. Марко Миливојевић: И да ли им је то сметало да изађу, прођу...

Председник већа: Рекао је.

Адв. Марко Миливојевић: Значи питање је да ли су ишли право?

Сведок Јаношевић Љубиша: Није сметао.

Адв. Марко Миливојевић: Ишли су значи право.

Председник већа: Није сметало. Није рекао право, него није им сметало да изађу.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли може то да нам каже кретање возила од тренутка када је покојни Премијер у истом и када крећу?

Председник већа: Да ли можете прецизније да кажете, како сте кренули, да ли је ишло баш право или је било скретања, лево, десно?

Сведок Јаношевић Љубиша: Ја мислим да је ишло право јер то возило није толико, значи...

Адв. Марко Миливојевић: Да нам каже када је он сазнао лично да Премијер треба из резиденције да се упути ка Влади, време, да определи временски период.

Сведок Јаношевић Љубиша: Значи оног тренутка кад смо требали да идемо у резиденцију. Значи идемо по Премијера у резиденцију, тог тренутка не знамо да ће Премијер у Владу али кад смо кренули радио везом...

Председник већа: Да ли можете да определите колико је то било часова?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв. Марко Миливојевић: Да нам опише камион.

Сведок Јаношевић Љубиша: Камион је мали. Знаш да је «Мерцедес» са кратким сандуком. Мали двоосовинац. Мислим да то није преко три тоне тај камион.

Председник већа: Да ли знате боју кабине тог камиона?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислим да је наранцаста са жутом цирадом или тако нешто. Нисам сигуран.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли може да определи да ли је тај камион имао један ред точкава или два?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не знам. Знаш да су две осовине биле. Значи да није био троосовинац.

Председник већа: Има реч адв. Ненад Вукасовић.

Председник већа: Ја бих само замолио све учеснике, не због времена, него да завршимо са саслушањем без обзира на радно време.

Адв. Ненад Вукасовић: Бићу врло кратак. Управо за овог сведока немам превише питања. Чини ми се само три и то врло кратко да одговори. Идемо од назад ка почетку његовог саслушања. Рекао је да је видео да је преко пута зграде, на тротоару је видео да је камера на трonoшцу и приликом доласка у Владу и приликом одласка из Владе. Моје би питање било, кад је рекао камера на трonoшцу, да ли је трonoжац био скупљен или је био раширен?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не сећам се.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли може да определи када је видео камеру са трonoшцем да ли ту камеру неко држи, стоји поред ње. да ли евентуално може да опише нешто око тога?

Сведок Јаношевић Љубиша: Стоји поред ње али је нико не држи. Значи то је два, три човека. Можда је и више било али камера као камера стоји.

Адв. Ненад Вукасовић: Кад излази исто је питање, да ли види да ли је тај трonoжац раширен или није раширен, који држи камеру?

Сведок Јаношевић Љубиша: Мислим да је трonoжац раширен.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих само нешто да питам да бих разјаснили читав комплекс, то је последње питање, тог система обезбеђења. Моје би питање било, нормално уз Вашу дозволу, да ли су током своје обуке састанака, уопште разговора око обезбеђења Премијера, да ли постоји и да ли је уопште постојало одређено лице и по редоследу које лице би требало евентуално да се баци на Премијера, да својим телом заштити Премијера, да ли је постојало тако нешто и да ли је постојао тај редослед и у склопу тога питања као подпитање, да ли су имали унапред предвиђени сценарио, ако би се случајно нешто десило, ко први прилази Премијеру и ко почиње даље?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Имали смо. Значи први пратилац штити Премијера од евентуалних метака. Први пратилац. Значи баци се на штићену личност да је заштити. То је постојало и то се знало.

Адв. Ненад Вукасовић: Јел могу да допуним. И први пратилац може да се деси да истог момента настрада, ко је следећи?

Сведок Јаношевић Љубиша: Најближи човек до Премијера.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Схватио сам. Значи није прецизно одређено да кажем по имену. По странама, по положају него само ко је најближи. Добро. А ко је задужен да сем првог пратиоца евентуално још први тај који би требао да прискочи Премијеру, заштићеној личности?

Сведок Јаношевић Љубиша: То нисам питао.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ако није. Имао бих буквално последње питање, обрнута ситуација. Ми смо све време говорили о доласку у зграду Владе. Да ли може само да нам објасни само процедуру изласка Премијера из Владе? Како је тада функционисало? Видимо да овде улазе три аутомобила, први излази, постављају се, последњи аутомобил и тек тада Премијер излази напоље. Да ли може да нам каже каква је процедура изласка Премијера из Владе?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не знам да ли је везано оног тренутка кад се десио тај случај?

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Генерално.

Председник већа: Не односи се на то јер се то није ни десило јел? Него се односи на раније догађаје, када је излазио из Владе. Које су Ваше биле обавезе, Ваше личне и обезбеђења, укратко само.

Сведок Јаношевић Љубиша: Процедура је значи оног тренутка када Премијер седне у возило, значи крећемо сви. Прво возило, ВИП возило у средини....

Адв. Ненад Вукасовић: Не нисам то питао. Премијер је у Влади....

Председник већа: Приликом изласка из зграде Владе, мере безбедности које ви предузимате као лично обезбеђење?

Сведок Јаношевић Љубиша: Потпуно исте као и изласка возила, уласка у Владу.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих само уз Вашу дозволу. Морам да питам, добро, иста процедура – излази обезбеђење. Да ли се чека да то

обезбеђење јави унутра непосредном лином пратиоцу – све је у реду, Премијер може да изађе, или, сада не бих желео ту да будем субјективан...

Сведок Јаношевић Љубиша: Наравно, први пратилац пита – је ли све у реду? У реду је – значи, излази заједно са Премијером.

Председник већа: Као сигурносна једна мера?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесте.

Адв.Ненад Вукасовић: Молим Вас, буквално словима и бројем, последње питање: Колико одприлике временски траје то њихово када кажу – слободно је, или – све је у реду може да изађе? Колико траје та њихова процедура осматрања и да буду сигурни да Премијер може да изађе?

Сведок Јаношевић Љубиша: Зависи, али одприлике значи може да траје и минут, а може да траје и десет минута.

Адв.Ненад Вукасовић: Кад је трајало минут, а кад десет минута испред зграде Владе? Ја о згради Владе само говорим, не за остале објекте?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не сећам се.

Адв.Ненад Вукасовић: Немам више питања. Мене је занимало испред зграде Владе, а не за остале објекте у граду, него конкретно за тај улаз 5. Хвала.

Председник већа: Има реч адвокат Александар Поповић.

Адв.Александар Поповић: Вратио бих се на осматрање након – значи, 12.март, паркирате се испред Владе, ви излазите и осматрате Ваш део. Сада ме занима да нам прецизно сведок објасни који део зграде види? То је порушена зграда, чули смо, у току бомбардовања, војна, који део зграде, да ли види врх зграде, да ли види све прозоре и тако даље?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Ја видим целу зграду. Видим леви део зграде. Видим крај зграде, ако подигнем поглед нормално – видим и врх зграде, али не видим цео кров зграде, него само то. И видим овако део од мене, значи слободан простор тамо према кафићу.

Адв.Александар Поповић: Да ли сте подизали поглед и гледали на врх зграде?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да.

Адв.Александар Поповић: Занима ме да ли је неко од радника обезбеђења том приликом пуцао?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Александар Поповић: Интресује ме, обзиром да је Премијер био у возилу у коме је био и сведок приликом вожње у Ургентни центар, шта је имао обучено на себи?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не могу да се сетим. Знам да је одело, али не могу да се сетим боје.

Адв.Александар Поповић: Кошуља, сако, панталоне?

Председник већа: Рекао је да не може да се сети боје.

Адв.Александар Поповић: Боја ме не занима.

Председник већа: Не занима вас, али у континуитету, постоји садржина целог исказа колега. Ако сте пратили онда би чули да је било одело и да је била кошуља.

Адв.Александар Поповић: Значи, одело, кошуља и сако. То ме само занима. Ништа друго. Ако је одело.

Председник већа: Он је то већ рекао претходно, можда ви то нисте чули.

Адв.Александар Поповић: Нисам чуо. Само још једно кратко питање: Приликом заустављања Миленковића и приласка возилу, да ли је Миленковићу речено због чега је заустављени шта је овај прекршај учинио, односно шта је урадио?

Сведок Јаношевић Љубиша: Ја не могу да се сетим. Знам да сам рекао – полиција, изађи напоље и он је изашао напоље.

Адв.Александар Поповић: Толико. Хвала.

Председник већа: Има реч адвокат Биљана Кајганић.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је неки одевни предмет премијера остао у возилу након одласка у Ургентни центар?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не сећам се, али мислим да није.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сведок зна име лица на улазу број 5 које је по обавези морао да стоји на том улазу?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је у вези овог догађаја давао изјаве у МУП-у...

Председник већа: Ког догађаја?

Адв.Биљана Кајганић: У вези 12.03.2003. године?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесам.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли може да определи када је то било?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је у вези тог догађаја ишао на лице места и ко га је евентуално позвао да да ближе податке?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Ишао сам на лице места, наводно то је било, не могу тачно да се сетим да ли дан, или два после, где су били експерти који су... био сам на лицу места.

Адв.Биљана Кајганић: Ко је том приликом од лица из обезбеђења и уопште од лица из Владе био?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не сећам се.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли су том приликом били и Дробњак Срђан, Лалић Драган?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Били смо сви што смо тог дана били.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли може да објасни да ли је тада био истражни судија и тужилац и да ли су они показали места возила где су

се налазила и да ли је било проблема у вези, односно неких проблема том приликом?

Сведок Јаношевић Љубиша: Да. Показали смо све где је ко стајао, шта је било. Остало је само спорно што је, бар ја колико сам могао да закључим, окренутост Премијера. Да ли је био окренут леђима вратима, или лицем према вратима. Ништа друго.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је након тога давао неко изјаву у Министарству унутрашњих послова?

Председник већа: Одговорио је колегинице.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је након тога, питам сада ишао у Министарство унутрашњих послова, а он нека каже шта је било, ја не знам.

Сведок Јаношевић Љубиша: Не сећам се. Мислим да нисам.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је у вези овог догађаја од 12.03. давао изјаву код истражног судије?

Сведок Јаношевић Љубиша: Јесам. Био сам и на оној комисији код господина Кораћа.

Председник већа: Не. То није истражни судија, него – истражни судија у званичној форми пред судом да сте саслушани у својству сведока?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је сведок у периоду од 12.03. до краја 2003. био ван Београда и да ли је имао познату адресу?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не разумем питање.

Председник већа: Па, ево, чули сте.

Сведок Јаношевић Љубиша: Све време, значи у Београду. Нигде нисам био. И позната адреса, ова иста коју сам рекао суду.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли су радници Саобраћајне полиције који су након овог догађаја код «Лимеса» имали наоружање уперено у односу на окр.Дејана Миленковића?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сведок може да каже којом саобраћајном траком се његово возило кретало непосредно пре тог догађаја, а којом ово друго возило из пратње?

Сведок Јаношевић Љубиша: Сви у колони, значи један иза другог крајњом левом траком.

Адв.Биљана Кајганић: Нисам чула?

Сведок Јаношевић Љубиша: Крајњом левом траком, значи у колони један иза другог.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сте непосредно пре догађаја мењали траке?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Биљана Кајганић: Којом брзином се кретало возило, да ли може да определи, окривљеног?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не могу да оценим.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли се у вези брзине овог возила изјашњавао код истражног судије?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не могу да се сетим?

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је код истражног судије рекао да...

Председник већа: Немојте предочавати колегинице, молим Вас.

Адв.Биљана Кајганић: Ја ћу да поставим питање. Ви кад поставим питање које морате да констатујете, Ви можете да одбијете. Да ли је код истражног судије рекао да он није имао оружје, а да је имао Миладин Веруовић и да ли је том приликом рекао да папире од возила није гледао, да се ради о некој наранџастој књижици и да их је ово лице имало код себе, да она нису била у камиону?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

зобрањује се питање адвоката Биљане Кајганић, зато што преузима ингиренције председника већа који је искључиво овлашћен да предочава евентуално у ситуацији да нађе да је то потребно ради оцене валидности и веродостојности и истинитости исказа сведока на главном претресу.

Адв.Биљана Кајганић: Ја у смислу члана 314 став 3, где каже – исказ оптуженог, сведока и вештака уноси се у записник тако да се прикаже њихова битна садржина. Ови искази уносе се у записник само уколико садрже одступање или допуну њиховог ранијег исказа. На захтев странке председник већа наредиће да се делимично, или у целини прочита записник о њеном ранијем исказу. Став 4: На захтев странке у записник ће се унети и питање, односно одговор који је веће одбило као недозвољено. Ја предочавам исказ, односно тражим да предочите исказ, обзиром да у односу на ове околности сасвим друге податке је дао сведок код истражног судије Четвртог општинског суда.

Председник већа: Да ли можемо то сматрати приговором против одлуке председника већа?

Адв.Биљана Кајганић: Да. И ја тражим одлуку већа.

Председник већа: Ја вас питах.

Адв.Биљана Кајганић: Ви сте сами одлучили, а није веће. Тражим одлуку већа.

Председник већа: Ја Вас питах у том контексту колегинице, без журбе и погрешног тумачења, ево, сада ће веће да одлучи.

По приговору браниоца адв.Биљане Кајганић на одлуку председника већа да се забрани њено питање у форми предочавања, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

зобрањује се питање браниоца адв.Биљане Кајганић уз образложење које је дао председник већа.

Председник већа: Да ли има још неко питања од бранилаца? Има реч адвокат Александар Ђорђевић.

Адв.Александар Ђорђевић: Интересује ме да ли је сведок приметио нека лица поред узвишења, поред ауто-пута када су зауставили ово лице док су се кретали, док је он покушао, значи овај камион да их заустави, да ли је приметио нека лица на узвишењу поред ауто-пута?

Сведок Јаношевић Љубиша: Нисам. Рекао сам да нисам.

Адв.Александар Ђорђевић: Да ли је он можда прегледао товарни простор тог камиончића, значи – шта се налази унутра?

Сведок Јаношевић Љубиша: Визуелно. Само сандук је био празан.

Адв.Александар Ђорђевић: Да ли је сведок икада возио блиндирани аутомобил?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Александар Ђорђевић: Да ли му је познато колико је тежак блиндирани аутомобил?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Александар Ђорђевић: Како сам разумео, сведок је између првог и другог метка гледао у правцу ове разрушене зграде испод Владе Србије у Немањиној улици. Између другог и трећег метка окренуо се и гледао у правцу Адмирала Гепарта са упереним оружјем испред себе. Да ли је у том тренутку неко пуцао на њега у смислу да да ватрену подршку евентуално некоме ко пуца и тако даље?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Александар Ђорђевић: Да ли можете да му предпочите фотографију бр.2 која види Адмирала Гепарта, где приказује у тај...

Председник већа: У циљу одговора на које питање?

Сведок Јаношевић Љубиша: У склопу одговора на следеће питање – да ли у погледу између пуцња, између другог и трећег пуцња,

да ли је обраћао пажњу на ту зграду, на тај прозор и тако даље и да ли је тада нешто приметио?

Председник већа: Предочићемо сведоку фотографију бр.2 у спису у циљу одговора на ово питање, чули сте.

Предочава се фотографија број 2 сведоку Јаношевић Љубиши ради одговора на питање.

Сведок Јаношевић Љубиша: Не. Нисам видео ништа сем отворених прозора. Значи, баш су отворени...

Председник већа: На ком објекту, можете ли да опишете, ту на фотографији?

Сведок Јаношевић Љубиша: И на овом крајње лево и на овом значи у средини. Значи, и на једном и на другом су били.

Адв.Александар Ђорђевић: Значи, он у тренутку трећег пуцња гледа у то и не примећује да било ко пуца са тих прозора како ја схватам, или му поставите Ви питање, помогните ми.

Председник већа: Да ли сте видели било које лице да пуца?

Сведок Јаношевић Љубиша: Не.

Адв.Александар Ђорђевић: Немам више питања.

Председник већа: Да ли од окривљених неко хоће да искористи право да постави питање сведоку? Констатује се да питања више нема. Отпушта се сведок Јаношевић Љубиша. Да ли има примедби? Крај је радног времена, да ли сте сагласни да продужимо за још ових неколико минута да би завршили ову процесну радњу? Има реч адвокат Биљана Кајганић, изволите.

Адв.Биљана Кајганић: Ја имам примедбу на део исказа који је дао у претходном поступку, који се разликује у односу на данашњи и истовремено, обзиром на начин како се води записник, аудио-запис, ми не можемо да користимо мониторе, немамо могућност никакве контроле онога што се уноси у записник, немамо ни транскрипте, које нисмо добили иако је две недеље истекло од дана када смо почели заседање. Ми ни један транскрипт нисмо добили. Због могућности евентуалних корекција и самог аудио-записа ја у смислу члана 15-и и у смислу члана 179 и 312, да ли 315 ЗКП-а тражим да се нама, одбрани омогући да истог

дана када се дешава и води главни претрес да нам се омогући свима, од првог до последњег у одбрани аудио-запис...

Председник већа: Не можете тражити у име свих, само у Ваше.

Председник већа: Знам, зато што смо разговарали, и сви изражавају неслагање што немамо могућности да користимо тај аудио-запис. Такође тражим да и у овом делу, обзиром да сте звучно дужни да транскриптујете у току од 72 часа, да оно што је истекло, они рокови који су истекли да нам доставите, а убудуће да не заказујете главни претрес када не можете да омогућите адвокатима транскрипте, јер то апсолутно утиче на валидност овог целог поступка и онемогућује одбрану да обавља своју функцију. Значи, ако не можете у року од 72 часа да нам омогућите транскрипт, онда да би сте поштовали права одбране не треба ни да заказујете главни претрес, а то што сте у обавези у року од 72 часа да нам омогућите транскрипт, то не мора да истекне три дана, може и раније. Али, ако нисте у могућности из било ког разлога то да урадите, онда немојте ни да заказујете главни претрес, јер у супротном, овде, ми се препиремо шта је ко рекао и да ли је неко рекао, где се ви појављујете као врховни поглавар који пресуђује шта је било и да ли је неко нешто рекао. То је апсолутно недозвољено. Ни Вама то није дозвољено, ни било коме одавде и значи да ми радимо у потпуно нерегуларним условима. Ја тражим то од Вас. А у вези овога ја сам доставила Вама и мој захтев и о томе обавестила и председника Округног суда и председника Врховног суда и министра правде. Према томе, ми смо дужни, значи, ако немамо законских услова да ваљано радимо, онда не треба ни да радимо. Ако треба Вама да верујемо, онда не треба ни тужилац, ни адвокат овде да буде присутан - можете сами да донесете пресуду. Зато очекујем од вас, да, ако нисмо до сада тако радили, да убудуће када заказујете главни претрес, закажете претрес када одбрани омогућите да може да користи транскрипте. Хвала.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДЛАЖЕ СЕ главни претрес, а следећи се заказује за:

-10., 11., 12., 13., 14., 17., 18., 19., 20. и 21.мај 2004. године, све са почетком у 10,00 часова, што је присутнима саопштено уместо позива.

Председник већа: Наставићемо извођење процесних радњи саслушањем несаслушаних сведока из оптужнице. Добићете распоред и

план рада о саслушањима сведока које ћемо позвати да би сте се и ви припремили.

Главни претрес је завршен.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА